Úradný vestník Európskej únie

L 225

Zväzok 57

Slovenské vydanie

Právne predpisy

30. júla 2014

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010** 1

Korigendá

★ **Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009** (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013) 91

★ **Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 374/2014 zo 16 apríl 2014 o znížení alebo odstránení ciel na tovar s pôvodom na Ukrajine** (Ú. v. EÚ L 118, 22.4.2014) 92

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 806/2014

z 15. júla 2014,

ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([3]),

keďže:

(1) Únia v uplynulých desaťročiach dosiahla pokrok pri budovaní vnútorného trhu s bankovými službami. Lepšie integrovaný vnútorný trh s bankovými službami má kľúčový význam pre posilnenie hospodárskeho rastu v Únii a primeraného financovania reálnej ekonomiky. Finančná a hospodárska kríza však ukázala, že fungovanie vnútorného trhu v tejto oblasti je ohrozené a že existuje čoraz väčšie riziko finančnej fragmentácie. Tým dochádza ku skutočnému znepokojeniu na vnútornom trhu, na ktorom by banky mali mať možnosť vykonávať značné cezhraničné činnosti. Znížila sa likvidita medzibankových trhov a dochádza k poklesu cezhraničných bankových činností v dôsledku strachu z „nákazy“ a nedostatočnej dôvery v iné vnútroštátne bankové systémy a v schopnosť členských štátov podporovať banky.

(2) Nedostatočnú dôveru v iné vnútroštátne bankové systémy a nestabilitu na trhu prehlbujú rozdiely medzi vnútroštátnymi pravidlami riešenia krízových situácií v jednotlivých členských štátoch a v príslušných administratívnych postupoch, ako aj absencia jednotného rozhodovacieho procesu v bankovej únii na riešenie krízových situácií, keďže nezabezpečujú predvídateľnosť v súvislosti s možným výsledkom zlyhania banky.

(3) Rôzne stimuly a postupy členských štátov pri zaobchádzaní s veriteľmi bánk, ktorých krízová situácia sa rieši, a pri záchrane zlyhávajúcich bánk pomocou vonkajších zdrojov (bail-out), t. j. pomocou peňazí daňovníkov, majú vplyv najmä na vnímané kreditné riziko, finančné zdravie a platobnú schopnosť ich úverových inštitúcií, a tým vytvárajú nerovnaké podmienky. To oslabuje dôveru verejnosti v bankový sektor a bráni uplatňovaniu slobody usadiť sa a slobodnému poskytovaniu služieb v rámci vnútorného trhu, pretože náklady na financovanie by boli nižšie, keby takéto rozdiely v postupoch členských štátov neexistovali.

([1]) Ú. v. EÚ C 109, 11.4.2014, s. 2.
([2]) Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 58.
([3]) Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júla 2014.

(4) Rozdiely medzi vnútroštátnymi pravidlami riešenia krízových situácií v rôznych členských štátoch a v príslušných administratívnych postupoch môžu viesť k vyšším nákladom bánk a zákazníkov na prijaté úvery a pôžičky len z dôvodu ich miesta usadenia a bez ohľadu na ich skutočnú úverovú bonitu. Okrem toho zákazníci bánk v niektorých členských štátoch čelia vyšším sadzbám pôžičiek než zákazníci bánk v iných členských štátoch bez ohľadu na ich úverovú bonitu.

(5) Európska rada 18. októbra 2012 došla k záveru, že „hospodárska a menová únia čelí zásadným výzvam, a preto je potrebné ju posilniť, aby sa zabezpečil ekonomický a sociálny blahobyt, ako aj stabilita a trvalá prosperita" a „proces smerujúci k dôslednejšej hospodárskej a menovej únii by mal vychádzať z inštitucionálneho a právneho rámca Únie a mala by ho charakterizovať otvorenosť a transparentnosť voči členským štátom, ktorých menou nie je euro, a rešpektovanie integrity vnútorného trhu". Na uvedený účel vzniká banková únia, ktorá sa bude opierať o úplný a podrobný jednotný súbor pravidiel pre finančné služby platný pre vnútorný trh ako celok. Proces smerujúci k vytvoreniu bankovej únie je charakterizovaný otvorenosťou a transparentnosťou voči nezúčastneným členským štátom a rešpektovaním integrity vnútorného trhu.

(6) Európsky parlament vo svojom uznesení zo 7. júla 2010 s odporúčaniami pre Komisiu o cezhraničnom krízovom riadení v bankovom sektore požiadal Komisiu, aby „na základe článkov 50 a 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložila jeden alebo viac legislatívnych návrhov týkajúcich sa rámca EÚ pre riadenie krízy, fondu finančnej stability EÚ a útvaru pre riešenie problematiky", a vo svojom uznesení z 20. novembra 2012 s odporúčaniami Komisii týkajúcimi sa správy predsedu Európskej rady, predsedu Európskej komisie, prezidenta Európskej centrálnej banky a predsedu Euroskupiny s názvom „Smerom k skutočnej hospodárskej a menovej únii" uviedol, že „zrušenie negatívnej cyklickej spätnej väzby medzi štátmi, bankami a reálnou ekonomikou je kľúčové na hladké fungovanie HMÚ" a „na vybudovanie plne funkčnej európskej bankovej únie", pričom treba zabezpečiť „ďalšie správne fungovanie vnútorného trhu finančných služieb a voľný pohyb kapitálu".

(7) Jednotný mechanizmus dohľadu zriadený nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 ([1]) (ďalej len „JMD") má ako prvý krok na ceste k bankovej únii zabezpečiť, aby sa politika Únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami vykonávala súdržne a účinne, aby sa jednotný súbor pravidiel pre finančné služby rovnako uplatňoval na úverové inštitúcie v členských štátoch, ktoré patria do eurozóny, a na úverové inštitúcie v členských štátoch, ktoré nepatria do eurozóny a ktoré sa rozhodli pre účasť na JMD (ďalej len „zúčastnené členské štáty") a aby tieto úverové inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality.

(8) Účinnejšie mechanizmy riešenia krízových situácií sú nevyhnutnými nástrojmi na zabránenie škodám, ktoré vznikli v minulosti v dôsledku zlyhaní bánk.

(9) Pokiaľ pravidlá a postupy riešenia krízových situácií a prístupy k rozdeleniu bremena zostanú vnútroštátne a finančné zdroje potrebné na financovanie riešenia krízových situácií sa získavajú a vynakladajú na vnútroštátnej úrovni, vnútorný trh bude aj naďalej roztrieštený. Vnútroštátne orgány dohľadu majú navyše silnú motiváciu minimalizovať potenciálny vplyv bankových kríz na svoje národné hospodárstva tým, že prijmú jednostranné opatrenia zamerané na účelové viazanie bankových operácií, napríklad obmedzením prevodov a požičiavania v rámci skupiny alebo ukladaním prísnejších požiadaviek na likviditu a kapitálových požiadaviek dcérskym spoločnostiam v rámci svojich jurisdikcií, do ktorých patria potenciálne zlyhávajúce materské spoločnosti. Obmedzujú sa tak cezhraničné činnosti bánk, čím vznikajú prekážky pri uplatňovaní základných slobôd a narúša sa hospodárska súťaž na vnútornom trhu. Napriek tomu, že sporné otázky medzi domovskou a hostiteľskou krajinou sa riešia v rámci JMD a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ ([2]), stále môžu znižovať účinnosť cezhraničných procesov riešenia krízových situácií.

([1]) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

(10) S cieľom riešiť uvedené otázky bolo nevyhnutné posilniť integráciu rámca pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o úverové inštitúcie a investičné spoločnosti (ďalej len „inštitúcie"), s cieľom posilniť Úniu, obnoviť finančnú stabilitu a položiť základy pre oživenie hospodárstva. Smernica 2014/59/EÚ predstavuje významný krok smerom k harmonizácii pravidiel týkajúcich sa riešenia krízových situácií bánk v celej Únii a ustanovuje sa v nej spolupráca orgánov pre riešenie krízových situácií v prípade, keď rieši zlyhanie cezhraničných bánk. Uvedená smernica však stanovuje minimálne pravidlá harmonizácie a nevedie k centralizácii rozhodovania v oblasti riešenia krízových situácií. V zásade sa v nej stanovujú spoločné nástroje a právomoci riešiť krízové situácie, ktoré majú k dispozícii vnútroštátne orgány každého členského štátu, ktoré sa však môžu rozhodnúť podľa vlastného uváženia, ako budú uplatňovať dané nástroje a používať vnútroštátne mechanizmy financovania na podporu postupov riešenia krízových situácií. Týmto sa zabezpečuje, aby orgány mali k dispozícii nástroje na dostatočne včasnú a rýchlu intervenciu v nezdravej alebo zlyhávajúcej inštitúcii tak, aby sa zabezpečila kontinuita zásadných finančných a ekonomických funkcií inštitúcie a zároveň sa minimalizoval vplyv zlyhania inštitúcie na hospodárstvo a finančný systém.

Napriek tomu, že regulačnými a mediačnými úlohami bol poverený európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej len „EBA"), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ([1]), smernica 2014/59/EÚ úplne nezabraňuje tomu, aby členské štáty prijímali samostatné a potenciálne nekonzistentné rozhodnutia týkajúce sa riešenia krízových situácií cezhraničných skupín, ktoré môžu ovplyvniť výšku celkových nákladov na riešenie krízových situácií. Keďže sa v nej navyše stanovujú vnútroštátne mechanizmy financovania, nezabezpečuje dostatočné zníženie závislosti bánk od podpory z rozpočtov jednotlivých štátov a úplne nezabraňuje prijímaniu rôznych prístupov členských štátov k využívaniu mechanizmov financovania.

(11) V prípade zúčastnených členských štátov sa v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (ďalej len „SRM") ustanovuje centralizovaná právomoc riešiť krízové situácie a touto právomocou sa poveruje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií zriadená v súlade s týmto nariadením (ďalej len „Jednotná rada") a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. Takéto zriadenie je neoddeliteľnou súčasťou procesu harmonizácie v oblasti riešenia krízových situácií, ktorý sa riadi smernicou 2014/59/EÚ a súborom jednotných ustanovení o riešení krízových situácií stanovených v tomto nariadení. Jednotné uplatňovanie režimu riešenia krízových situácií v zúčastnených členských štátoch sa posilní tým, že ním bude poverený centrálny orgán, ako napríklad SRM. Okrem toho je SRM prepojený s procesom harmonizácie v oblasti prudenciálneho dohľadu vyplývajúceho zo zriadenia orgánu EBA, jednotného súboru pravidiel prudenciálneho dohľadu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ([2]) a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ([3])) a zriadenia JMD, ktorému je zverené uplatňovanie pravidiel prudenciálneho dohľadu Únie, v zúčastnených členských štátoch. Dohľad a riešenie krízových situácií sú dva doplnkové aspekty zriadenia vnútorného trhu s finančnými službami, ktorých uplatňovanie na rovnakej úrovni je považované za vzájomne závislé.

(12) Zabezpečenie toho, aby sa v rámci Únie prijímali účinné rozhodnutia o riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, okrem iného aj v súvislosti s používaním financovania získaného na úrovni Únie, zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska dobudovania vnútorného trhu s finančnými službami. V rámci vnútorného trhu môže zlyhanie týchto inštitúcií ovplyvniť stabilitu finančných trhov Únie ako celku. Zabezpečenie účinného financovania riešenia krízových situácií vo všetkých členských štátoch je ako prostriedok zaistenia rovnakých podmienok pre hospodársku súťaž a zlepšenie fungovania vnútorného trhu v najlepšom záujme nielen členských štátov, v ktorých banky vykonávajú svoju činnosť, ale aj všetkých členských štátov vo všeobecnosti. Bankové systémy na vnútornom trhu sú vo vysokej miere navzájom prepojené, skupiny bánk sú medzinárodné a banky majú veľký percentuálny podiel zahraničných aktív. Ak by sa SRM nezriadil, krízy bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by mali silnejší negatívny systémový vplyv aj na nezúčastnené členské štáty. Zriadením SRM sa zabezpečí neutrálny prístup pri riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, a tým sa zvýši stabilita bánk v zúčastnených členských štátoch a predíde sa presahovaniu účinkov kríz do nezúčastnených členských štátov, čím sa uľahčí fungovanie vnútorného

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

trhu ako celku. Mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o inštitúcie usadené v zúčastnených aj nezúčastnených členských štátoch, by mali byť jasné a žiaden členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť priamo ani nepriamo diskriminovaná ako miesto poskytovania finančných služieb.

(13) V záujme obnovy dôvery voči bankovému sektoru a jeho dôveryhodnosti uskutočňuje v súčasnosti Európska centrálna banka (ECB) komplexné posúdenie súvah všetkých bánk podliehajúcich priamemu dohľadu. Toto posúdenie by malo slúžiť ako uistenie pre všetky zainteresované strany, že banky vstupujúce do JMD, a teda patriace do rozsahu pôsobnosti SRM, sú v zásade zdravé a dôveryhodné.

(14) V nadväznosti na zriadenie JMD nariadením (EÚ) č. 1024/2013, podľa ktorého sa zabezpečuje buď centrálny dohľad ECB, alebo dohľad príslušných vnútroštátnych orgánov v rámci JMD nad bankami v zúčastnených členských štátoch, dochádza k nesúladu medzi dohľadom Únie nad takýmito bankami a vnútroštátnym zaobchádzaním s uvedenými bankami v rámci konaní zameraných na riešenie krízových situácií podľa smernice 2014/59/EÚ, ktoré sa budú riešiť zriadením SRM.

(15) Toto nariadenie sa uplatňuje len na banky, ktorých domovským orgánom dohľadu je ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, ktoré nadviazali úzku spoluprácu v súlade s článkom 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013. Rozsah pôsobnosti uplatňovania tohto nariadenia súvisí s rozsahom pôsobnosti uplatňovania nariadenia (EÚ) č. 1024/2013. Vzhľadom na významnú úroveň vzájomného previazania úloh v oblasti dohľadu, ktorými je poverený JMD, s opatreniami na riešenie krízovej situácie, zriadenie centralizovaného systému dohľadu fungujúceho podľa článku 127 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) je vskutku mimoriadne dôležité pre proces harmonizácie riešenia krízových situácií v zúčastnených členských štátoch. Skutočnosť, že subjekty, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 1024/2013, podliehajú dohľadu zo strany JMD, predstavuje osobitnú charakteristiku, ktorá ich zaraďuje do objektívne odlišného postavenia na účely riešenia krízových situácií. S cieľom umožniť riadne a stabilné fungovanie vnútorného trhu je potrebné prijať opatrenia na zriadenie SRM pre všetky členské štáty zúčastnené na JMD.

(16) Zatiaľ čo banky v členských štátoch mimo JMD podliehajú zosúladeným vnútroštátnym mechanizmom dohľadu a riešenia krízových situácií a finančným zabezpečovacím mechanizmom, na banky v členských štátoch zúčastnených na JMD sa vzťahujú mechanizmy Únie v oblasti dohľadu a vnútroštátne mechanizmy riešenia krízových situácií a finančné zabezpečovacie mechanizmy. Keďže dohľad a riešenie krízových situácií sa vykonávajú na dvoch rôznych úrovniach v rámci JMD, intervencia a riešenie krízových situácií bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by neboli až také rýchle, konzistentné a účinné ako v prípade bánk v členských štátoch mimo JMD. Z tohto dôvodu je na zaručenie rovnakých podmienok nevyhnutný centralizovaný mechanizmus riešenia krízových situácií pre všetky banky vykonávajúce svoju činnosť v členských štátoch zúčastnených na JMD.

(17) Pokiaľ dohľad v členskom štáte zostane mimo JMD, tento členský štát by mal zostať zodpovedný za finančné dôsledky zlyhania banky. SRM by sa mal preto rozšíriť len na banky a finančné inštitúcie, ktoré sú usadené v členských štátoch zúčastnených na JMD a ktoré podliehajú dohľadu ECB a vnútroštátnych orgánov v rámci JMD. SRM by sa nemal vzťahovať na banky usadené v členských štátoch nezúčastnených na JMD. Vystavenie takýchto členských štátov SRM by pre ne vytvorilo nesprávne stimuly. Najmä orgány dohľadu v uvedených členských štátoch by mohli zaujať zhovievavejší postoj voči bankám patriacim do ich jurisdikcie, keďže by finančné riziká zlyhania týchto bánk nemuseli znášať v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu by sa v záujme zabezpečenia paralelnosti s JMD mal SRM vzťahovať na členské štáty zúčastnené na JMD. Ak členské štáty vstúpia do JMD, mal by sa na ne automaticky vzťahovať aj SRM. V konečnom dôsledku by sa SRM mohol prípadne rozšíriť na celý vnútorný trh.

(18) V záujme zabezpečenia rovnakých podmienok na celom jednotnom trhu je toto nariadenie zosúladené so smernicou 2014/59/EÚ. Z tohto dôvodu prispôsobuje pravidlá a zásady uvedené v uvedenej smernici osobitostiam SRM a zabezpečuje dostupnosť náležitého financovania SRM. Keď Jednotná rada, Rada a Komisia vykonávajú právomoci prenesené na ne týmto nariadením, mali by sa na ne vzťahovať delegované akty, ako aj regulačné a vykonávacie technické predpisy, usmernenia a odporúčania prijaté orgánom EBA na základe článkov 10 až 15 a článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 v rámci rozsahu pôsobnosti smernice 2014/59/EÚ. V rámci svojich právomocí by Jednotná rada, Rada a Komisia mali takisto spolupracovať s orgánom EBA v súlade s článkami 25 a 30 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a reagovať na žiadosti o zhromaždenie informácií predkladané orgánom EBA v súlade s článkom 35 uvedeného nariadenia. Pripomína sa, že podľa poslednej vety odôvodnenia (32) uvedeného nariadenia „v prípadoch, keď príslušné právne predpisy Únie dávajú príslušným orgánom […] priestor na uváženie, nemôžu rozhodnutia prijaté orgánom pre bankovníctvo nahrádzať uplatňovanie tohto práva na uváženie v súlade s právom Únie“. Táto istá zásada by sa mala rozšíriť aj na toto nariadenie, pričom by sa mali v plnej miere dodržiavať zásady zakotvené v primárnom práve Únie. Vzhľadom na uvedené kľúčové prvky by orgán EBA mal byť schopný vykonávať svoje úlohy účinne a zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie vo vzťahu k Jednotnej rade, Rade, Komisii a vnútroštátnym orgánom pri vykonávaní podobných úloh.

(19) Kľúčovým prvkom, bez ktorého by SRM nemohol riadne fungovať, je jednotný fond na riešenie krízových situácií (ďalej len „fond“). Ak by financovanie riešenia krízových situácií malo dlhodobo zostať na vnútroštátnej úrovni, prepojenie medzi štátmi a bankovým sektorom by sa úplne nenarušilo a investori by aj naďalej stanovovali podmienky pôžičiek podľa miesta zriadenia bánk, a nie podľa ich úverovej bonity. Fond by mal pomôcť zabezpečiť jednotné administratívne postupy pri financovaní riešenia krízových situácií a zabrániť vytváraniu prekážok pri uplatňovaní základných slobôd alebo narušeniu hospodárskej súťaže v dôsledku rozdielnych vnútroštátnych postupov. Fond by mal byť financovaný z príspevkov bánk získaných na vnútroštátnej úrovni a mal by sa združovať na úrovni Únie v súlade s medzivládnou dohodou o presune a postupnej mutualizácii týchto príspevkov (ďalej len „dohoda“), čím by sa zvýšila finančná stabilita a obmedzila väzba medzi vnímanou fiškálnou pozíciou jednotlivých členských štátov a nákladmi na financovanie bánk a spoločností vykonávajúcich svoju činnosť v týchto členských štátoch. S cieľom oslabiť ešte viac túto väzbu by rozhodnutia prijaté v rámci SRM nemali mať dosah na fiškálne zodpovednosti členských štátov. Za zásah do rozpočtovej suverenity a fiškálnych zodpovedností členských štátov by sa v tejto súvislosti mala považovať len mimoriadna verejná finančná podpora. Rozhodnutia, pri ktorých sa požaduje využitie fondu alebo systému ochrany vkladov, by sa nemali považovať za zásah do rozpočtovej suverenity alebo fiškálnych zodpovedností členských štátov.

(20) V tomto nariadení spolu so smernicou 2014/59/EÚ sa stanovujú spôsoby používania fondu a všeobecné kritériá na určenie výšky a výpočtu príspevkov *ex ante* a *ex post*. Zúčastnené členské štáty zostávajú zodpovedné za vyberanie príspevkov od subjektov usadených na ich území v súlade so smernicou 2014/59/EÚ a s týmto nariadením. Zúčastnené členské štáty na základe dohody prevezmú zodpovednosť za prevod príspevkov, ktoré vyzbierali na vnútroštátnej úrovni v súlade so smernicou 2014/59/EÚ a týmto nariadením, do fondu. Počas prechodného obdobia budú príspevky pridelené do jednotlivých zložiek prislúchajúcich jednotlivým zúčastneným členským štátom (národné zložky). Uvedené zložky sa postupne zlúčia, aby ku koncu prechodného obdobia úplne zanikli. V dohode sa stanovia podmienky, za ktorých jej zmluvné strany súhlasia s prevodom príspevkov, ktoré vyzbierali na vnútroštátnej úrovni, do fondu a s postupným zlúčením týchto zložiek. Nadobudnutie platnosti dohody bude nevyhnutné pre prevod príspevkov vyzbieraných zmluvnými stranami do vnútroštátnych zložiek fondu. V tomto nariadení sa stanovujú právomoci Jednotnej rady v oblasti používania a správy fondu. V dohode sa určí, ako môže Jednotná rada použiť národné zložky, ktoré sa postupne zlučujú.

(21) Centralizované uplatňovanie pravidiel riešenia krízových situácií na inštitúcie stanovené v smernici 2014/59/EÚ jednotným orgánom Únie pre riešenie krízových situácií v zúčastnených členských štátoch možno zabezpečiť len vtedy, keď budú pravidlá týkajúce sa zriadenia a fungovania SRM priamo uplatniteľné v členských štátoch s cieľom zabrániť rozdielnym výkladom v členských štátoch. Takéto priame uplatňovanie by malo priniesť prospech vnútornému trhu ako celku, pretože to pomôže zabezpečiť spravodlivú hospodársku súťaž a odstrániť prekážky slobodného uplatňovania základných slobôd, a to nie len v zúčastnených členských štátoch, ale na vnútornom trhu ako celku.

(22) Odzrkadľujúc rozsah pôsobnosti nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 by sa SRM mal vzťahovať na všetky úverové inštitúcie usadené v zúčastnených členských štátoch. V rámci SRM by však malo byť možné riešiť krízovú situáciu akejkoľvek úverovej inštitúcie v zúčastnenom členskom štáte priamo, aby sa na vnútornom trhu predchádzalo

asymetriám v súvislosti so zaobchádzaním so zlyhávajúcimi inštitúciami a veriteľmi v priebehu procesu riešenia krízových situácií. Pokiaľ materské spoločnosti, investičné spoločnosti a finančné inštitúcie podliehajú dohľadu ECB na konsolidovanom základe, mali by sa zahrnúť do rozsahu pôsobnosti SRM. Hoci ECB nad týmito inštitúciami nebude vykonávať individuálny dohľad, bude jediným orgánom dohľadu, ktorý bude mať celkový prehľad o riziku, ktorému je vystavená skupina a nepriamo jej jednotliví členovia. Ak by sa z rozsahu pôsobnosti SRM vylúčili subjekty, ktoré podliehajú dohľadu na konsolidovanom základe v rozsahu právomoci ECB, bolo by nemožné plánovať riešenie krízových situácií skupín a prijať stratégiu riešenia krízových situácií skupín a zároveň by sa podstatne znížila účinnosť akýchkoľvek rozhodnutí o riešení krízových situácií.

(23) V rámci SRM by sa mali rozhodnutia prijímať na najprimeranejšej úrovni. Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by pri prijímaní rozhodnutí podľa tohto nariadenia mali uplatňovať rovnaké základné pravidlá.

(24) Keďže politiku Únie pre riešenie krízových situácií môžu stanoviť len inštitúcie Únie a keďže pri prijímaní každého osobitného programu riešenia krízových situácií zostáva priestor na voľné uváženie, je potrebné zabezpečiť náležité zapojenie Rady a Komisie ako inštitúcií, ktoré môžu v súlade s článkom 291 ZFEÚ vykonávať vykonávacie právomoci. Hodnotenie rozhodnutí o riešení krízových situácií prijímaných Jednotnou radou z hľadiska priestoru na voľné uváženie by mala vykonávať Komisia. Vzhľadom na značný dosah rozhodnutí o riešení krízových situácií na finančnú stabilitu členských štátov a na Úniu ako celok, ako aj na daňovú suverenitu členských štátov je dôležité, aby vykonávacia právomoc týkajúca sa prijímania určitých rozhodnutí o riešení krízových situácií bola prenesená na Radu. Preto by Rada na návrh Komisie mala vykonávať účinnú kontrolu posudzovania verejného záujmu uskutočňovaného Jednotnou radou a posudzovať každú podstatnú zmenu výšky fondu, ktorá sa má použiť na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie. Komisia je navyše splnomocnená prijímať delegované akty s cieľom spresniť ďalšie kritériá alebo podmienky, ktoré má Jednotná rada zohľadniť pri vykonávaní svojich jednotlivých právomocí. Takéto prenesenie úloh v oblasti riešenia krízových situácií by nemalo žiadnym spôsobom obmedzovať fungovanie vnútorného trhu s finančnými službami. Orgán EBA by si mal preto zachovať svoju funkciu a svoje existujúce právomoci a úlohy: mal by vypracúvať právne predpisy Únie platné pre všetky členské štáty a prispievať k ich dôslednému uplatňovaniu a posilniť zbližovanie postupov v oblasti riešenia krízových situácií v celej Únii.

(25) S cieľom zabezpečiť súlad so zásadami stanovenými v článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ, inštitúcie Únie pri vykonávaní úloh, ktoré boli na ne prenesené týmto nariadením, by mali zabezpečiť zavedenie náležitých organizačných postupov.

(26) ECB ako orgán dohľadu v rámci JMD a Jednotná rada by mali byť schopné posúdiť, či úverová inštitúcia zlyháva alebo či pravdepodobne zlyhá a či neexistujú žiadne reálne vyhliadky na to, že by nejaké alternatívne opatrenie súkromného sektora alebo orgánu dohľadu zabránilo jej zlyhaniu v primeranom časovom horizonte. Ak sa Jednotná rada domnieva, že všetky kritériá týkajúce sa aktivácie riešení krízovej situácie sú splnené, mala by prijať program riešenia krízových situácií. Postupom týkajúcim sa prijatia programu riešenia krízových situácií, do ktorého je zapojená Komisia a Rada, sa posilní potrebná prevádzková nezávislosť Jednotnej rady, pričom sa dodrží zásada delegovania právomoci na agentúry, ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). V tomto nariadení sa preto stanovuje, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou nadobudne účinnosť len v prípade, ak Rada ani Komisia do 24 hodín od jeho prijatia Jednotnou radou nevznesú námietky, alebo ak ho Komisia schváli. Dôvody, na základe ktorých je Rada oprávnená, na návrh Komisie, vzniesť námietku voči programu riešenia krízových situácií prijatého Jednotnou radou, by sa mali obmedziť výhradne na existenciu verejného záujmu alebo na podstatné zmeny uskutočnené Komisiou oproti návrhu Jednotnej rady, pokiaľ ide o využiteľnú sumu z fondu.

Za podstatnú zmenu sumy z fondu by sa mala považovať zmena sumy z fondu o 5 % alebo viac v porovnaní s pôvodným návrhom Jednotnej rady. Návrh Komisie by mala Rada bez akýchkoľvek zmien schváliť alebo voči nemu vzniesť námietku. Komisia ako pozorovateľ schôdzí Jednotnej rady by mala priebežne kontrolovať, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou je v úplnom súlade s týmto nariadením, že sa ním zabezpečuje náležitá rovnováha rôznych cieľov a príslušných záujmov, že sa ním rešpektuje verejný záujem a zachováva integrita vnútorného trhu. Keďže prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie si vyžaduje veľmi rýchly rozhodovací proces, Rada a Komisia by mali úzko spolupracovať a Rada by nemala druhýkrát uskutočňovať prípravné práce, ktoré už vykonala Komisia. Jednotná rada by mala poskytnúť inštrukcie vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, ktoré by mali prijať všetky potrebné opatrenia na vykonávanie programu riešenia krízových situácií.

(27) Vytvorením programu riešenia krízových situácií na úrovni skupiny by sa malo uľahčiť koordinované riešenie krízových situácií, pri ktorom je pravdepodobnejšie, že sa ním dosiahnu najlepšie výsledky z hľadiska všetkých subjektov skupiny. Jednotná rada, alebo v náležitých prípadoch orgány pre riešenie krízových situácií, by mali mať právomoc použiť nástroj preklenovacej inštitúcie na úrovni skupiny (čo môže prípadne zahŕňať dohody o rozdelení zaťaženia) s cieľom stabilizovať skupinu ako celok. Vlastníctvo dcérskych spoločností by sa mohlo previesť na preklenovaciu inštitúciu s cieľom ďalšieho predaja, buď v rámci balíka alebo jednotlivo, ak sú na trhu vhodné podmienky. Jednotná rada, alebo v náležitých prípadoch vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií, by okrem toho mali mať právomoc uplatniť nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov (bail-in) na úrovni materskej inštitúcie.

(28) Jednotná rada by najmä mala byť splnomocnená prijímať rozhodnutia týkajúce sa významných subjektov alebo skupín, subjektov alebo skupín, ktoré sú pod priamym dohľadom ECB, alebo cezhraničných skupín. Jednotnej rade by pri plánovaní riešenia krízových situácií a pri príprave rozhodnutí o riešení krízových situácií mali pomáhať vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. Pokiaľ ide o subjekty a skupiny, ktoré nie sú významné ani nevykonávajú cezhraničnú činnosť, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by mali byť zodpovedné najmä za plánovanie riešenia krízových situácií, posudzovanie riešiteľnosti krízových situácií, odstraňovanie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie, za opatrenia, ktoré sú orgány pre riešenie krízových situácií oprávnené prijať v rámci včasnej intervencie, a za opatrenia na riešenie krízovej situácie. Za určitých okolností by vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali vykonávať svoje úlohy na základe tohto nariadenia a v súlade s ním, pričom byť mali uplatňovať právomoci, ktoré boli na ne prenesené vnútroštátnymi právnymi predpismi transponujúcimi smernicu 2014/59/EÚ a v súlade s nimi, pokiaľ tieto predpisy nie sú v rozpore s týmto nariadením.

(29) Z hľadiska dobrého fungovania vnútorného trhu zohráva podstatnú úlohu to, aby sa tie isté pravidlá uplatňovali na všetky opatrenia na riešenie krízových situácií bez ohľadu na to, či ich prijímajú orgány pre riešenie krízových situácií podľa smernice 2014/59/EÚ alebo či sa prijímajú v rámci SRM. Komisia by mala uvedené opatrenia posúdiť podľa článku 107 ZFEÚ.

(30) Ak prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie zahŕňa udelenie štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo ako pomoci z fondu, rozhodnutie o riešení krízovej situácie možno prijať až vtedy, keď Komisia prijme kladné alebo podmienené rozhodnutie o zlučiteľnosti použitia takejto pomoci s vnútorným trhom. Komisia môže v rozhodnutí o pomoci z fondu príjemcovi pomoci uložiť podmienky, záväzky alebo úlohy. Podmienky, ktoré Komisia môže uložiť, môžu okrem iného zahŕňať požiadavky na rozdelenie bremena vrátane požiadavky na to, aby straty boli najprv absorbované do vlastného kapitálu, a požiadavky týkajúce sa príspevkov držiteľov hybridného kapitálu, držiteľov podriadených dlhov a prednostných veriteľov, a to aj v súlade s požiadavkami smernice 2014/59/EÚ; obmedzenia týkajúce sa vyplácania dividend z akcií alebo kupónov z hybridných kapitálových nástrojov, spätného odkúpenia vlastných akcií alebo hybridných kapitálových nástrojov, transakcií v rámci správy kapitálu; obmedzenia týkajúce sa nadobudnutia podielov v akomkoľvek podniku prostredníctvom prevodu aktív alebo akcií; zákaz podpory agresívnych obchodných postupov alebo stratégií alebo reklamy z verejnej pomoci; požiadavky týkajúce sa podielov na trhu, stanovovania cien, vlastností produktu alebo iné behaviorálne požiadavky; požiadavky na reštrukturalizačné plány; požiadavky týkajúce sa správy a riadenia; požiadavky na podávanie správ a zverejňovanie informácií, a to aj pokiaľ ide o súlad s týmito podmienkami, tak ako ho môže stanoviť Komisia; požiadavky týkajúce sa predaja príjemcu pomoci alebo všetkých či časti jeho aktív, práv a záväzkov; požiadavky týkajúce sa likvidácie príjemcu pomoci.

(31) S cieľom zabezpečiť rýchly a účinný rozhodovací proces pri riešení krízových situácií by Jednotná rada mala byť osobitnou agentúrou Únie s osobitnou štruktúrou zodpovedajúcou jej osobitným úlohám, ktorá sa odlišuje od modelu všetkých ostatných agentúr Únie. V jej zložení by sa mali náležite zohľadniť všetky príslušné záujmy relevantné z pohľadu postupov riešenia krízových situácií. Vzhľadom na úlohy Jednotnej rady by predseda, podpredseda a štyria ďalší členovia Jednotnej rady na plný úväzok mali byť vymenovaní na základe zásluh, kvalifikácie, znalostí bankových a finančných záležitostí a skúseností súvisiacich s finančným dohľadom, reguláciou a riešením krízových situácií inštitúcií. Predseda, podpredseda a štyria ďalší členovia Jednotnej rady na plný úväzok by mali byť vybraní na základe otvoreného výberového konania, o ktorom by mali byť riadne informovaní Európsky parlament a Rada a pri ktorom by sa malo prihliadať na zásadu rodovej rovnováhy, skúsenosti a kvalifikáciu. Komisia by mala gestorskému výboru Európskeho parlamentu poskytnúť užší zoznam kandidátov na pozície predsedu, podpredsedu a štyroch ďalších členov Jednotnej rady na plný úväzok. Komisia by mala Európskemu

parlamentu predložiť na schválenie návrh na vymenovanie predsedu, podpredsedu a štyroch ďalších členov Jednotnej rady na plný úväzok. Po schválení návrhu Európskym parlamentom by mala Rada prijať vykonávacie rozhodnutie na vymenovanie predsedu, podpredsedu a štyroch ďalších členov Jednotnej rady na plný úväzok.

(32) Jednotná rada by mala vykonávať svoju činnosť na výkonných a plenárnych zasadnutiach. Na výkonných zasadnutiach by mala byť zložená zo svojho predsedu, svojich štyroch ďalších nezávislých členov na plný úväzok, ktorí by mali konať nezávisle a objektívne v záujme Únie ako celku, a zo stálych pozorovateľov vymenovaných Komisiou a ECB. Pri rokovaní o riešení krízovej situácie inštitúcie alebo skupiny usadenej v rámci jedného zúčastneného členského štátu by Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí mala prizvať a do rozhodovacieho procesu zapojiť člena, ktorého vymenoval dotknutý členský štát a ktorý zastupuje svoj vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií. Pri rokovaní o riešení krízovej situácie cezhraničnej skupiny by Jednotná rada na svoje výkonné zasadnutie mala prizvať a do rozhodovacieho procesu zapojiť členov, ktorých vymenovali dotknuté domovské a všetky dotknuté hostiteľské členské štáty a ktorí zastupujú svoje dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií.

(33) Na svojom výkonnom zasadnutí by Jednotná rada mala pripravovať všetky rozhodnutia o postupe riešenia krízovej situácie a v čo najširšom možnom rozsahu by ich mala prijímať. Keďže informácie, ktoré sú obsiahnuté v plánoch riešenia krízových situácií, sa týkajú konkrétnych inštitúcií, Jednotná rada by mala prijímať rozhodnutia o vypracúvaní, posudzovaní a schvaľovaní plánov riešenia krízových situácií na svojom výkonnom zasadnutí. Pokiaľ ide o využívanie fondu, je dôležité, aby subjekty na trhu nemali výhody vyplývajúce z postavenia prvého konajúceho a aby odlevy z fondu boli monitorované. S cieľom zabezpečiť zodpovedajúce rozhodovanie v Jednotnej rade, keď sa požaduje opatrenie na riešenie krízovej situácie nad rámec prahovej hodnoty 5 000 000 000 EUR, by mal ktorýkoľvek člen pléna mať možnosť v rámci pevne stanovenej lehoty požiadať, aby sa rozhodnutie prijalo na plenárnom zasadnutí. Ak s podporou likvidity nie je spojené žiadne riziko alebo ak je s ňou spojené značne menšie riziko, než s inými formami podpory, najmä v prípade krátkodobého jednorazového poskytnutia úveru solventným inštitúciám za primeranú zábezpeku vysokej kvality, je odôvodnené dať takejto forme podpory nižšiu váhu, a to len 0,5. Keď výška čistého kumulovaného využitia fondu za predchádzajúcich 12 za sebou idúcich mesiacov dosiahne prahovú hodnotu 5 000 000 000 EUR ročne, plenárne zasadnutie by malo vyhodnotiť využívanie nástrojov riešenia krízových situácií vrátane využívania fondu a poskytnúť usmernenia, ktorými by sa výkonné zasadnutie malo riadiť pri prijímaní nasledujúcich rozhodnutí o riešení krízových situácií. Usmernenia pre výkonné zasadnutie by sa mali zameriavať najmä na zabezpečenie nediskriminačného využívania nástrojov riešenia krízových situácií, na zamedzenie vyčerpania fondu a náležité rozlišovanie medzi likviditou spojenou so žiadnym alebo nízkym rizikom a inými formami podpory.

(34) Keďže osoby zúčastňujúce sa rozhodovacieho procesu na výkonných zasadnutiach Jednotnej rady sa budú obmieňať v závislosti od členského štátu, v ktorom (ktorých) príslušná inštitúcia alebo skupina pôsobí, stáli účastníci by mali zabezpečiť, aby rozhodnutia prijaté na výkonných zasadnutiach Jednotnej rady v rôznom zložení boli konzistentné, vhodné a primerané.

(35) Jednotná rada by mala mať možnosť pozvať pozorovateľov na svoje zasadnutia. Poverenie Jednotnej rady vykonávaním úloh týkajúcich sa riešenia krízových situácií by malo byť v súlade s rámcom európskeho systému orgánov finančného dohľadu (ďalej len „ESFS“) a s jeho základným cieľom, ktorým je vytvoriť jednotný súbor pravidiel a posilniť zbližovanie postupov v oblasti dohľadu a riešenia krízových situácií v rámci Únie ako celku. Orgán EBA by mal najmä v súlade s nariadením (EÚ) č. 1093/2010 posudzovať a koordinovať iniciatívy týkajúce sa plánov riešenia krízových situácií s cieľom podporovať zbližovanie postupov v tejto oblasti. Preto by Jednotná rada vo všeobecnosti mala vždy prizvať orgán EBA, keď sa rokuje o veciach, ku ktorým má orgán EBA v súlade so smernicou 2014/59/EÚ vypracovať technické predpisy alebo vydať usmernenia. Ak je to vhodné, na zasadnutia Jednotnej rady sa môžu prizvať ďalší pozorovatelia, ako je napríklad zástupca Európskeho mechanizmu pre stabilitu (EMS).

(36) Na pozorovateľov by sa mali vzťahovať rovnaké požiadavky týkajúce sa zachovania služobného tajomstva ako na členov a zamestnancov Jednotnej rady a na zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na výmene so zúčastnenými členskými štátmi alebo ktorých tieto štáty vyslú a ktorí vykonávajú úlohy súvisiace s riešením krízovej situácie.

(37) Jednotná rada by mala mať možnosť zriadiť vnútorné útvary na riešenie krízovej situácie zložené z vlastných zamestnancov a zo zamestnancov vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií, ako aj v náležitých prípadoch z pozorovateľov z nezúčastnených členských štátov. Na čele uvedených vnútorných útvarov pre riešenie krízových situácií by mali stáť koordinátori vymenovaní z radov zamestnancov Jednotnej rady na vyšších pozíciách, ktorí môžu byť prizvaní ako pozorovatelia na výkonné zasadnutia Jednotnej rady.

(38) Jednotná rada a orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány nezúčastnených členských štátov by mali uzatvoriť memorandá o porozumení, v ktorých všeobecným spôsobom opíšu, ako budú navzájom spolupracovať pri plnení svojich úloh podľa smernice 2014/59/EÚ. Memorandá o porozumení by okrem iného mohli vyjasniť prípady konzultácií, ktoré sa týkajú rozhodnutí Jednotnej rady, ktoré majú vplyv na dcérske spoločnosti založené alebo pobočky umiestnené v nezúčastnených členských štátoch, ak je materská spoločnosť usadená v zúčastnenom členskom štáte. Memorandá by sa mali pravidelne revidovať.

(39) Jednotná rada by mala konať nezávisle. Mala by byť schopná riešiť záležitosti súvisiace s veľkými skupinami a konať pohotovo a nestranne. Jednotná rada by mala zabezpečiť, aby sa náležite zohľadňovala vnútroštátna finančná stabilita, finančná stabilita Európskej únie a vnútorného trhu. Členovia Jednotnej rady by mali mať potrebné odborné znalosti v oblasti reštrukturalizácie a platobnej neschopnosti bánk.

(40) Pri prijímaní rozhodnutí alebo vykonávaní opatrení súvisiacich s vykonávaním právomocí prenesených týmto nariadením by sa mal klásť náležitý dôraz na dôležitosť, ktorú má pre vnútorný trh uplatňovanie práva usadiť sa stanoveného v ZFEÚ, a v rámci možností najmä na účinky na pokračovanie v cezhraničnej činnosti.

(41) Vzhľadom na úlohy Jednotnej rady a ciele riešenia krízových situácií, ktoré zahŕňajú ochranu verejných zdrojov, by sa fungovanie SRM malo financovať z príspevkov platených inštitúciami usadenými v zúčastnených členských štátoch.

(42) Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií určené podľa smernice 2014/59/EÚ by v súvislosti so všetkými aspektmi týkajúcimi sa procesu rozhodovania o riešení krízových situácií mala nahradiť Jednotná rada, v náležitých prípadoch Rada, a Komisia. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií určené podľa uvedenej smernice by mali aj naďalej vykonávať činnosti spojené s plnením programu riešenia krízových situácií, ktorý prijala Jednotná rada. V záujme zabezpečenia transparentnosti a demokratickej kontroly, ako aj ochrany práv inštitúcií Únie by sa Jednotná rada mala zodpovedať Európskemu parlamentu a Rade za akékoľvek rozhodnutia prijaté na základe tohto nariadenia. Z dôvodov transparentnosti a demokratickej kontroly by národné parlamenty mali mať určité práva na získavanie informácií o činnostiach Jednotnej rady a na zapájanie sa do dialógu s Jednotnou radou.

(43) Národný parlament zúčastneného členského štátu alebo jeho príslušný výbor by mal mať možnosť pozvať predsedu, aby sa spoločne so zástupcom vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií zúčastnil na výmene názorov v súvislosti s riešením krízových situácií inštitúcií v danom členskom štáte. Takáto úloha národných parlamentov je primeraná vzhľadom na potenciálny vplyv, ktorý opatrenia na riešenie krízových situácií môžu mať na verejné financie, inštitúcie, ich klientov a zamestnancov a na trhy v zúčastnených členských štátoch. Predseda a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by mali odpovedať kladne na takéto pozvania na výmeny názorov s národnými parlamentmi.

(44) S cieľom zabezpečiť jednotný prístup pre inštitúcie a skupiny by mala byť Jednotná rada splnomocnená vypracúvať plány riešenia krízových situácií pre takého inštitúcie a skupiny po konzultácii s vnútroštátnymi príslušnými orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Malo by byť všeobecným pravidlom, že plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny sa vypracúvajú pre skupinu ako celok a určujú opatrenia vo vzťahu k materskej spoločnosti, ako aj všetkým jednotlivým dcérskym spoločnostiam, ktoré sú súčasťou skupiny. Plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny by mali zohľadňovať finančnú, technickú a obchodnú štruktúru príslušnej skupiny. Ak sú jednotlivé plány riešenia krízových situácií pre subjekty, ktoré sú súčasťou skupiny, pripravené, Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by sa mali usilovať o to, aby sa v čo najväčšej miere dosiahla jednotnosť s plánmi riešenia krízových situácií určenými pre zostávajúcu časť skupiny. V záujme zabezpečenia nepretržitej úplnej informovanosti príslušného orgánu by mu Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali postúpiť plány riešenia krízových situácií a ich každú zmenu. Jednotná rada by mala posudzovať riešiteľnosť krízových situácií inštitúcií a skupín a prijímať opatrenia zamerané na odstraňovanie prípadných prekážok brániacich riešiteľnosti krízových situácií. Jednotná rada by mala požadovať od vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií, aby uplatňovali takéto primerané opatrenia zamerané na odstraňovanie prekážok brániacich riešiteľnosti krízových situácií s cieľom zabezpečiť konzistentnosť a riešiteľnosť krízových situácií dotknutých inštitúcií. Vzhľadom na citlivosť informácií, ktoré obsahujú plány riešenia krízových situácií, by sa na tieto plány mali vzťahovať požiadavky na zachovanie služobného tajomstva stanovené v tomto nariadení.

(45) Pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií a pri vykonávaní právomocí riešiť krízové situácie by sa mala zohľadňovať zásada proporcionality a osobitosti právnej formy inštitúcie.

(46) Kľúčovým prvkom účinného riešenia krízových situácií je jeho plánovanie. Preto by Jednotná rada mala mať právomoc požadovať zmeny štruktúry a organizácie inštitúcií alebo skupín s cieľom prijať opatrenia, ktorú sú nevyhnutné a primerané na zníženie počtu zásadných prekážok brániacich uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií alebo na odstránenie týchto prekážok a na zabezpečenie riešiteľnosti krízových situácií dotknutých subjektov. Vzhľadom na potenciálne systémovú povahu všetkých inštitúcií je v záujme zachovania finančnej stability nevyhnutné, aby mala Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií možnosť riešiť krízovú situáciu ktorejkoľvek inštitúcie. S cieľom rešpektovať slobodu podnikania stanovenú v článku 16 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) by voľné uváženie Jednotnej rady malo byť obmedzené na to, čo je nevyhnutné na zjednodušenie štruktúry a operácií inštitúcie s výhradným cieľom zlepšiť riešiteľnosť jej krízovej situácie. Okrem toho by akékoľvek opatrenie uložené na takéto účely malo byť v súlade s právom Únie. Opatrenia by nemali priamo ani nepriamo diskriminovať z dôvodu štátnej príslušnosti a mali by byť zdôvodnené vyšším cieľom konania vo verejnom záujme na zachovanie finančnej stability. S cieľom stanoviť, či bolo opatrenie prijaté vo všeobecnom verejnom záujme, by Jednotná rada konajúc vo všeobecnom verejnom záujme mala byť schopná dosahovať ciele riešenia krízových situácií bez toho, aby narážala na prekážky brániace uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií alebo jej schopnosti vykonávať právomoci, ktoré boli na ňu prenesené týmto nariadením. Opatrenie by navyše nemalo prekračovať rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov. Pri určovaní opatrení, ktoré sa majú prijať, by mala Jednotná rada a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zohľadniť varovania a odporúčania Európskeho výboru pre systémové riziká (ďalej len „ESRB“) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 ([1]).

(47) Vzhľadom na potenciálne systémovú povahu všetkých inštitúcií je nevyhnutné, aby Jednotná rada, v náležitých prípadoch v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií, mohla prijať plány riešenia krízových situácií, zhodnotiť riešiteľnosť krízovej situácie ktorejkoľvek inštitúcie a skupiny a v prípade potreby prijať opatrenia na riešenie alebo odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie ktorejkoľvek inštitúcie v zúčastnenom členskom štáte. Zlyhanie systémovo významných inštitúcií vrátane inštitúcií uvedených v článku 131 smernice 2013/36/EÚ by do značnej miery mohlo ohroziť fungovanie finančných trhov a môže mať negatívny dosah na finančnú stabilitu. Jednotná rada by sa mala náležite a prioritne zaoberať vypracúvaním plánov riešenia krízových situácií týchto systémovo významných inštitúcií, ako aj posudzovaním riešiteľnosti ich krízových situácií a prijímaním všetkých opatrení potrebných na riešenie alebo odstránenie všetkých prekážok brániacich riešiteľnosti ich krízovej situácie, a to bez toho, aby bola dotknutá jej nezávislosť a jej povinnosť plánovať riešenia krízových situácií a posudzovať riešiteľnosť krízových situácií všetkých inštitúcií, ktoré patria do jej právomoci.

(48) Plány riešenia krízových situácií by mali zahŕňať postupy informovania zástupcov zamestnancov a konzultovania s nimi, a to v náležitých prípadoch prostredníctvom procesov riešenia krízových situácií. V príslušných prípadoch by sa v tomto ohľade mali dodržiavať kolektívne dohody alebo ďalšie pravidlá stanovené sociálnymi partnermi, ako aj právne predpisy Únie a vnútroštátne právne predpisy o zapojení odborov a zástupcov zamestnancov do postupov reštrukturalizácie spoločnosti.

(49) V súvislosti s povinnosťou vypracúvať návrhy plánov riešenia krízových situácií by Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali v rámci plánov riešenia krízových situácií a pri uplatňovaní rôznych právomocí a nástrojov, ktoré majú k dispozícii, zohľadniť povahu obchodnej činnosti, akcionársku štruktúru, právnu formu, rizikový profil, veľkosť a právne postavenie subjektu a jej vzájomné prepojenie s ďalšími inštitúciami alebo s finančným systémom vo všeobecnosti, rozsah a zložitosť jej činností, či je členom systému inštitucionálneho zabezpečenia alebo iných kooperačných systémov vzájomnej solidarity, či vykonáva akékoľvek investičné služby alebo činnosti a či je pravdepodobné, že jej zlyhanie a následná likvidácia v rámci bežného konkurzného konania budú mať výrazne negatívny vplyv na finančné trhy, na ďalšie inštitúcie, podmienky financovania alebo na širšiu ekonomiku, pričom zabezpečia, aby sa režim uplatňoval vhodným a primeraným spôsobom a aby sa minimalizovalo administratívne zaťaženie súvisiace s povinnosťami vypracúvať plány riešenia krízových situácií. Vzhľadom na to, že obsah a informácie uvedené v oddiele A prílohy k smernici 2014/59/EÚ stanovujú minimálnu normu pre subjekty, ktoré sú zo systémového hľadiska evidentne dôležité, je povolené uplatňovať voči jednotlivým inštitúciám rozdielne alebo výrazne nižšie požiadavky týkajúce sa plánov riešenia krízových situácií a požiadavky na poskytovanie informácií, a to s periodicitou aktualizácie nižšou než raz ročne. V prípade malého subjektu so slabým vzájomným prepojením a neveľkou zložitosťou by sa mohol

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1).

plán riešenia krízovej situácie zjednodušiť. Režim by sa okrem toho mal uplatňovať tak, aby nebola ohrozená stabilita finančných trhov. Predovšetkým v situáciách charakterizovaných rozsiahlejšími problémami alebo dokonca pochybnosťami o odolnosti mnohých subjektov je veľmi dôležité posudzovať riziko nákazy z opatrení prijatých vo vzťahu ku ktoréhokoľvek jednotlivého subjektu.

(50) V prípadoch, keď sa v smernici 2014/59/EÚ stanovuje pre vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií možnosť ukladanie zjednodušených povinností alebo udeľovať výnimky v súvislosti s požiadavkou vypracúvať návrhy plánov riešenia krízových situácií, by sa mal stanoviť postup, v rámci ktorého by Jednotná rada alebo v príslušných prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mohli povoliť uplatňovanie takýchto zjednodušených povinností.

(51) V súlade s kapitálovou štruktúrou subjektov pridružených k ústrednému orgánu by Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií na účely tohto nariadenia nemali byť povinné vypracúvať samostatné plány riešenia krízových situácií výhradne z dôvodu, že ústredný orgán, ku ktorému sú uvedené subjekty pridružené, podlieha priamemu dohľadu ECB. V prípade plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny by sa pri vypracúvaní týchto plánov mal osobitne zohľadňovať prípadný vplyv opatrení na riešenie krízových situácií vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí.

(52) SRM by mal vychádzať z rámcov, ktoré poskytuje nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 a smernica 2014/59/EÚ. Jednotná rada by preto mala byť splnomocnená včas intervenovať v prípade, keď sa zhoršuje finančná situácia alebo platobná schopnosť subjektu. Informácie, ktoré Jednotná rada v uvedenom štádiu získava od vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií alebo ECB, jej pomáhajú určiť, aké opatrenie by mohla prijať s cieľom pripraviť sa na riešenie krízovej situácie dotknutého subjektu.

(53) S cieľom zabezpečiť, aby sa v prípade potreby rýchlo prijalo opatrenie na riešenie krízovej situácie, by Jednotná rada v spolupráci s ECB alebo s dotknutým vnútroštátnym príslušným orgánom mala dôkladne monitorovať situáciu dotknutých subjektov, ako aj to, či uvedené subjekty dodržiavajú opatrenie včasnej intervencie prijaté v súvislosti s nimi. Pri určovaní toho, či by opatrenie súkromného sektora mohlo v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu subjektu, by mal vhodný orgán vziať do úvahy účinnosť opatrení včasnej intervencie prijatých v rámci lehoty stanovenej príslušným orgánom.

(54) V prípade potreby by Jednotná rada, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány vrátane ECB mali uzatvoriť memorandá o porozumení, v ktorých všeobecným spôsobom opíšu, ako budú navzájom spolupracovať pri plnení svojich úloh podľa právnych predpisov Únie. Memorandum by sa malo pravidelne revidovať.

(55) Pri prijímaní rozhodnutí alebo pri vykonávaní opatrení, najmä v súvislosti so subjektmi usadenými v zúčastnených členských štátoch aj v nezúčastnených členských štátoch, by sa takisto mali zohľadniť nepriaznivé účinky na tieto členské štáty, ako je ohrozenie finančnej stability ich finančných trhov, a na subjekty usadené v uvedených členských štátoch.

(56) S cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase. Vkladateľom by mal byť udelený prístup aspoň k chráneným vkladom, a to čo najrýchlejšie a v každom prípade v rovnakých lehotách, aké sú stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ ([1]). Komisia by počas celého procesu riešenia krízových situácií mala mať prístup k akýmkoľvek informáciám, ktoré považuje za potrebné, aby mohla prijať informované rozhodnutie v procese riešenia krízových situácií.

(57) Rozhodnutie o začatí riešenia krízovej situácie subjektu by sa malo prijať skôr, než sa finančný subjekt stane platobne neschopným podľa svojej súvahy a než sa úplne vyčerpá celý vlastný kapitál. Riešenie krízovej situácie by sa malo iniciovať vtedy, keď sa stanoví, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že žiadne alternatívne opatrenia súkromného sektora nezabránia tomuto zlyhaniu v primeranom časovom horizonte. Skutočnosť, že subjekt nespĺňa požiadavky na udelenie povolenia, by sama osebe nemala odôvodňovať začatie riešenia krízovej situácie, najmä ak subjekt zostáva životaschopný alebo ak je pravdepodobné, že zostane životaschopný. Subjekt by sa mal považovať za subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak porušuje alebo v blízkej budúcnosti

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

pravdepodobne poruší požiadavky na zachovanie povolenia, ak pasíva subjektu presahujú alebo v blízkej budúcnosti pravdepodobne presiahnu jeho aktíva, ak subjekt nie je alebo v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebude schopný uhradiť svoje dlhy v čase ich splatnosti, alebo ak subjekt vyžaduje mimoriadnu verejnú finančnú podporu, s výnimkou konkrétnych okolností stanovených v tomto nariadení. Potreba núdzovej pomoci centrálnej banky na zvýšenie likvidity by sama osebe nemala byť okolnosťou, ktorá dostatočne preukazuje, že subjekt je alebo v blízkej budúcnosti bude neschopný uhradiť svoje záväzky v čase ich splatnosti. Ak by za uvedený nástroj ručil štát, na subjekt, ktorý by mal k tomuto nástroju prístup, by sa vzťahovali pravidlá štátnej pomoci. S cieľom zachovať finančnú stabilitu, najmä v prípade systémového nedostatku likvidity, by štátne záruky na nástroj likvidity poskytované centrálnymi bankami alebo štátne záruky na novo vydané záväzky na účely nápravy vážneho narušenia hospodárstva členského štátu nemali aktivovať rámec pre riešenie krízových situácií za predpokladu, že sa splní niekoľko podmienok. Platí najmä, že opatrenia štátnych záruk by sa mali schvaľovať na základe rámca pre štátnu pomoc a nemali by tvoriť súčasť širšieho balíka pomoci a používanie opatrení záruk by malo byť prísne časovo obmedzené. Záruky členských štátov za akciové pohľadávky by sa mali zakázať.

Keď členský štát poskytuje záruku, mal by zabezpečiť, aby subjekt záruku dostatočne odmenila. Okrem toho poskytnutie mimoriadnej verejnej finančnej podpory by nemalo aktivovať riešenie krízovej situácie, ak členský štát ako preventívne opatrenie prevezme podiel na základnom kapitále subjektu, a to aj v prípade subjektu vo verejnom vlastníctve, ktorý spĺňa jeho kapitálové požiadavky. K tomu môže dôjsť napríklad v prípade, ak sa od subjektu vyžaduje, aby získal nový kapitál v dôsledku výsledkov stresového testu založeného na určitom scenári alebo rovnocennej skúšky vykonanej makroprudenciálnymi orgánmi, ktorá zahŕňa požiadavku stanovenú s cieľom zachovať finančnú stabilitu v rámci systémovej krízy, ale subjekt nie je schopný získať kapitál súkromne na trhoch. Subjekt by sa nemal považovať za subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, len na základe toho, že mu bola poskytnutá mimoriadna verejná finančná podpora pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia. Prístup k nástrojom likvidity vrátane núdzovej pomoci centrálnych bánk na zvýšenie likvidity môže predstavovať štátnu pomoc podľa rámca pre štátnu pomoc.

(58) Likvidácia zlyhávajúceho subjektu v rámci bežného konkurzného konania by mohla ohroziť finančnú stabilitu, prerušiť poskytovanie základných služieb a negatívne ovplyvniť ochranu vkladateľov. V takom prípade je uplatnenie nástrojov riešenia krízových situácií vo verejnom záujme. Cieľmi riešenia krízových situácií by preto malo byť zabezpečiť kontinuitu vykonávania základných finančných služieb, zachovať stabilitu finančného systému, znížiť morálny hazard minimalizáciou závislosti od verejnej finančnej podpory poskytovanej zlyhávajúcemu subjektu a chrániť vkladateľov.

(59) Pred tým, než sa prijme rozhodnutie o nepretržitom pokračovaní činnosti subjektu, by sa však mala zvážiť likvidácia platobne neschopného subjektu v rámci bežného konkurzného konania. Nepretržité pokračovanie činnosti platobne neschopného subjektu by sa malo zachovať na účely finančnej stability a pokiaľ možno s využitím súkromných zdrojov. To možno dosiahnuť buď prostredníctvom predaja kupujúcemu zo súkromného sektora alebo fúziou s ním, alebo po odpísaní záväzkov subjektu alebo po konverzii jeho dlhu na vlastný kapitál na účely vykonania rekapitalizácie.

(60) Pri prijímaní alebo pripravovaní rozhodnutí týkajúcich sa právomocí riešiť krízové situácie by Jednotná rada, Rada a Komisia mali zabezpečiť, že opatrenia na riešenie krízovej situácie sa prijímajú v súlade s určitými zásadami vrátane tých, že zodpovedajúci podiel na stratách ponesú akcionári a veritelia, že manažment by sa mal v zásade vymeniť, že sa minimalizujú náklady na riešenie krízovej situácie subjektu a že s veriteľmi, ktorí sú zaradení do tej istej kategórie, sa bude zaobchádzať nestranne. Najmä v prípade, keď sa v súvislosti s opatrením na riešenie krízovej situácie s veriteľmi patriacimi do rovnakej kategórie zaobchádza rozdielne, by sa mal tento rozdiel odôvodniť verejným záujmom a nemal by byť ani priamo, ani nepriamo diskriminačný na základe štátnej príslušnosti.

(61) Obmedzenia práv akcionárov a veriteľov by mali byť v súlade s článkom 52 charty. Nástroje riešenia krízových situácií by sa preto mali uplatňovať len na tie subjekty, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a len ak je to nevyhnutné na dosahovanie cieľa vo verejnom záujme, ktorým je zachovať finančnú stabilitu. Nástroje riešenia krízových situácií by sa mali uplatniť najmä vtedy, keď subjekt nemožno zlikvidovať v rámci bežného konkurzného konania bez narušenia stability finančného systému, keď sú potrebné opatrenia na zabezpečenie rýchleho prevodu a pokračovania vykonávania systémovo významných funkcií a keď neexistujú žiadne reálne vyhliadky na akékoľvek alternatívne riešenie súkromného sektora, ktoré okrem iného zahŕňa zvýšenie kapitálu zo strany existujúcich akcionárov alebo akejkoľvek tretej strany, ktoré by postačovalo na obnovenie úplnej životaschopnosti subjektu.

(62) Zasahovanie do práva vlastniť majetok by nemalo byť neprimerané. V dôsledku toho by dotknutým akcionárom a veriteľom nemali vzniknúť väčšie straty, než aké by im vznikli v prípade likvidácie subjektu v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie. V prípade čiastočného prevodu aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromného kupujúceho alebo na preklenovaciu inštitúciu by sa zvyšná časť inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, mala likvidovať na základe bežného konkurzného konania. S cieľom chrániť akcionárov a veriteľov subjektu počas likvidácie by títo akcionári a veritelia mali mať nárok na to, aby im boli vyplatené ich pohľadávky aspoň v takej výške, akú by podľa odhadov boli bývali získali v prípade likvidácie subjektu ako celku v rámci bežného konkurzného konania.

(63) Na účely ochrany práv akcionárov a veriteľov by sa mali stanoviť jednoznačné povinnosti týkajúce sa ocenenia aktív a pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a ak sa to v zmysle tohto nariadenia vyžaduje, ocenenia zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov uplatňovalo, ak by sa subjekt likvidoval v rámci bežného konkurzného konania. S oceňovaním by malo dať začať už vo fáze včasnej intervencie. Pred prijatím akéhokoľvek opatrenia na riešenie krízovej situácie by sa malo vykonať spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a pasív subjektu. Takéto ocenenie by malo podliehať právu na opravný prostriedok len spolu s rozhodnutím o riešení krízovej situácie. V prípade, že sa to vyžaduje podľa tohto nariadenia, by sa navyše po uplatnení nástrojov riešenia krízových situácií malo vykonať porovnanie *ex post*, ako sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo a ako by sa s nimi zaobchádzalo v rámci bežného konkurzného konania. Ak sa skonštatuje, že akcionárom a veriteľom sa na základe ich pohľadávok vyplatilo menej, než by sa im vyplatilo v rámci bežného konkurzného konania, mali byť mať nárok na vyplatenie rozdielu v prípade, že sa to vyžaduje podľa tohto nariadenia. Tento prípadný rozdiel by mal byť vyplatený z fondu zriadeného v súlade s týmto nariadením.

(64) Je dôležité, aby sa pri zlyhaní subjektu zaúčtovali straty. Ocenenie aktív a pasív zlyhávajúcich subjektov by malo vychádzať zo spravodlivých, obozretných a realistických predpokladov v okamihu, keď sa nasadzujú nástroje riešenia krízových situácií. Finančná situácia subjektu by však nemala ovplyvniť hodnotu pasív pri oceňovaní. V naliehavých prípadoch by malo byť možné, aby Jednotná rada vykonala rýchle ocenenie aktív alebo pasív zlyhávajúceho subjektu. Toto ocenenie by malo byť predbežné a malo by sa uplatňovať až do okamihu, keď sa vykoná nezávislé ocenenie.

(65) S cieľom zabezpečiť zachovanie objektívnosti a predvídateľnosti procesu riešenia krízových situácií je potrebné stanoviť hierarchiu odpisovania alebo konverzie nezabezpečených pohľadávok veriteľov voči inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši. S cieľom obmedziť riziko vzniku väčších strát pre veriteľov než v prípade likvidácie inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania by sa hierarchia, ktorá sa má stanoviť, mala uplatňovať pri bežnom konkurznom konaní aj pri odpisovaní alebo konverzii v rámci riešenia krízových situácií. Uľahčilo by sa tak aj oceňovanie dlhu.

(66) Jednotná rada by mala prijať rozhodnutie o podrobnom programe riešenia krízových situácií. Príslušné nástroje riešenia krízových situácií by mali zahŕňať nástroj odpredaja obchodnej činnosti, nástroj preklenovacej inštitúcie, nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov a nástroj oddelenia aktív, ktoré sa stanovujú aj v smernici 2014/59/EÚ. Program by mal takisto umožniť posúdiť, či sú splnené podmienky na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov.

(67) Pri prijímaní opatrení na riešenie krízovej situácie by Jednotná rada mala zohľadňovať opatrenia stanovené v plánoch riešenia krízových situácií a podľa týchto opatrení postupovať, ak s ohľadom na okolnosti prípadu nevyhodnotí, že ciele riešenia krízových situácií sa dosiahnu účinnejšie prijatím opatrení, ktoré nie sú stanovené v uvedených plánoch riešenia krízových situácií.

(68) Nástroje riešenia krízových situácií by mali zahŕňať odpredaj obchodnej činnosti alebo akcií inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, zriadenie preklenovacieho subjektu, oddelenie rentabilných aktív zlyhávajúceho subjektu od jeho aktív so zníženou hodnotou alebo nerentabilných aktív a záchrana akcionárov a veriteľov pomocou vnútorných zdrojov zlyhávajúceho subjektu.

(69) Keď sa nástroje riešenia krízových situácií použili na prevod systémovo významných služieb alebo životaschopných obchodných činností subjektu na zdravý subjekt, ako je napríklad kupujúci zo súkromného sektora alebo preklenovací subjekt, zvyšok subjektu by sa mal zlikvidovať.

(70) Nástroj odpredaja obchodnej činnosti by mal umožniť predaj subjektu alebo časti jeho obchodnej činnosti jednému alebo viacerým kupujúcim bez súhlasu akcionárov.

(71) Akékoľvek čisté výnosy z prevodu aktív alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, by pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti mali ísť v prospech subjektu, ktorý zostal v likvidácii. Akékoľvek čisté výnosy z prevodu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva vydaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, by pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti mali ísť v prospech vlastníkov uvedených akcií alebo iných nástrojov vlastníctva v subjekte, ktorý zostal v likvidácii. Pri výpočte výnosov by sa mali odpočítať náklady vzniknuté v rámci zlyhania subjektu a v rámci procesu riešenia krízovej situácie.

(72) Pomocou nástroja oddelenia aktív by sa malo orgánom umožniť prevádzať aktíva, práva alebo pasíva inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na samostatný subjekt. Tento nástroj by sa mal použiť len spolu s ďalšími nástrojmi, aby zlyhávajúci subjekt nezískal neprimeranú konkurenčnú výhodu.

(73) Účinným režimom riešenia krízových situácií by sa mali minimalizovať náklady na riešenie krízovej situácie zlyhávajúceho subjektu, ktoré znášajú daňovníci. Takisto by sa ním malo zabezpečiť, aby sa krízové situácie systémovo významných subjektov dali riešiť bez ohrozenia finančnej stability. Nástrojom záchrany pomocou vnútorných zdrojov sa tento cieľ dosiahne tak, že týmto nástrojom sa zaručí, že akcionári a veritelia zlyhávajúceho subjektu utrpia primerané straty a budú znášať úmernú časť uvedených nákladov vzniknutých v dôsledku zlyhania subjektu. Nástrojom záchrany pomocou vnútorných zdrojov budú teda akcionári a veritelia subjektov budú viac motivovaní monitorovať zdravie subjektu za normálnych okolností. Je to tiež v súlade s odporúčaním Rady pre finančnú stabilitu, aby štatutárne právomoci odpísať a konvertovať dlh boli súčasťou rámca pre riešenie krízových situácií ako doplnková možnosť v spojení s ostatnými nástrojmi riešenia krízových situácií.

(74) S cieľom zabezpečiť potrebnú flexibilitu pri rozdeľovaní strát medzi veriteľov v celej škále okolností je vhodné, aby sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov uplatňoval v prípade, ak je cieľom riešiť krízovú situáciu zlyhávajúceho subjektu za jeho nepretržitého pokračovania v činnosti, ak existujú realistické vyhliadky, že sa môže obnoviť životaschopnosť subjektu, a ak sa systémovo významné služby prevádzajú na preklenovací subjekt a zvyšok subjektu ukončí činnosť a zlikviduje sa.

(75) Keď sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov používa s cieľom obnoviť kapitál zlyhávajúceho subjektu, aby mohol ďalej fungovať a nepretržite pokračovať v činnosti, riešenie krízovej situácie prostredníctvom nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov by mala sprevádzať výmena manažmentu, s výnimkou prípadov, keď je ponechanie manažmentu vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie, a následná reštrukturalizácia subjektu a jeho činností spôsobom, ktorým sa odstránia príčiny jeho zlyhania. Táto reštrukturalizácia by sa mala uskutočniť realizáciou plánu reorganizácie obchodnej činnosti. Takéto plány by v náležitých prípadoch mali byť zlučiteľné s plánom reštrukturalizácie, ktorý subjekt musí predložiť Komisii na základe rámca Únie pre štátnu pomoc. Platí najmä, že plán by popri opatreniach zameraných na obnovenie dlhodobej životaschopnosti subjektu mal obsahovať opatrenia, ktoré obmedzujú pomoc na minimálne rozdelenie zaťaženia, a opatrenia, ktoré obmedzujú narušenie hospodárskej súťaže.

(76) Nie je vhodné uplatňovať nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov na pohľadávky, pokiaľ sú zabezpečené, kolateralizované alebo inak zaručené. S cieľom zaručiť, aby nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov bol účinný a plnil svoj účel, je žiaduce, aby sa mohol uplatňovať na čo najširšiu škálu nezabezpečených pasív zlyhávajúceho subjektu. Z rozsahu uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov je však vhodné vylúčiť určité druhy nezabezpečených pasív. S cieľom chrániť majiteľov krytých vkladov by sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov nemal používať na tie vklady, ktoré sú chránené podľa smernice 2014/49/EÚ. S cieľom zabezpečiť pokračovanie vykonávania zásadných funkcií by sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov nemal používať na určité záväzky vo vzťahu k zamestnancom zlyhávajúceho subjektu ani na obchodné pohľadávky súvisiace s tovarom a službami dôležitými pre každodenné fungovanie subjektu. S cieľom vyplatiť nároky

na dôchodok a sumy dôchodkov splatné dôchodkovým fondom a dôchodkovým správcom by sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov nemal používať na záväzky zlyhávajúceho subjektu vo vzťahu k dôchodkovému systému, s výnimkou záväzkov týkajúcich sa platieb dôchodkového zabezpečenia vyplývajúcich z pohyblivej zložky odmeňovania, ktoré nevyplývajú z kolektívnych zmlúv. Z dôvodov obmedzenia rizika systémovej nákazy by sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov nemal uplatňovať na záväzky vyplývajúce z účasti na platobných systémoch, ktoré majú zostatkovú splatnosť menej ako sedem dní, ani na záväzky voči subjektom, s výnimkou subjektov, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, s pôvodnou lehotou splatnosti menej ako sedem dní.

(77) Záväzky by malo byť možné vylúčiť alebo čiastočne vylúčiť za určitých okolností vrátane situácie, keď tieto záväzky nie je možné zachrániť pomocou vnútorných zdrojov v primeranej lehote, ak je vylúčenie nevyhnutné a primerané na zabezpečenie kontinuity zásadných funkcií a hlavných oblastí obchodnej činnosti, alebo ak by uplatnenie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov na tieto záväzky viedlo k takému zníženiu hodnoty, že straty znášané ostatnými veriteľmi by boli vyššie, než keby uvedené záväzky neboli vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Záväzky by tiež malo byť možné vylúčiť alebo čiastočne vylúčiť, ak je to nutné na zabránenie rozšíreniu nákazy a finančnej nestability, ktoré môžu vážne narušiť hospodárstvo členského štátu. Jednotná rada alebo v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by pri vykonávaní posudzovaní mali zvážiť dôsledky potenciálneho využitia záchrany pomocou vnútorných zdrojov pri záväzkoch vyplývajúcich z oprávnených vkladov, ktoré patria fyzickým osobám a mikropodnikom a malým a stredným podnikom, nad úroveň krytia stanovenú v smernici 2014/49/EÚ.

(78) V prípadoch, keď sa uplatňujú uvedené vylúčenia, sa úroveň odpísania alebo konverzie iných oprávnených záväzkov môže zvýšiť, aby sa zohľadnili tieto vylúčenia, a to za podmienky, že sa dodrží zásada, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia, než do akého by sa dostal v rámci bežného konkurzného konania. Ak straty nie je možné preniesť na ďalších veriteľov, inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, sa môže z fondu poskytnúť príspevok, ak je splnený určitý počet prísnych podmienok vrátane požiadavky, aby straty v celkovom rozsahu minimálne 8 % celkových záväzkov vrátane vlastných zdrojov už boli absorbované, a aby financovanie z fondu bolo obmedzené na 5 % celkových záväzkov vrátane vlastných zdrojov, alebo na výšku prostriedkov, ktoré má fond k dispozícii, a sumu, ktorú možno získať prostredníctvom príspevkov *ex post* počas troch rokov, podľa toho, ktorá z týchto súm je nižšia.

(79) Za výnimočných okolností, ak boli záväzky vylúčené a k záchrane uvedených záväzkov pomocou vnútorných zdrojov prispel v povolenom rozsahu fond, by Jednotná rada mala mať možnosť požiadať o financovanie z alternatívnych prostriedkov financovania.

(80) Minimálna výška záchrany pomocou vnútorných zdrojov 8 % z celkových záväzkov uvedená v tomto nariadení by sa mala vypočítať na základe ocenenia vykonaného v súlade s týmto nariadením. Historické straty, ktoré už akcionári absorbovali znížením vlastných zdrojov pred uvedeným ocenením by sa nemali zahrnúť do tejto percentuálnej hodnoty.

(81) Keďže ochrana krytých vkladateľov je jedným z najvýznamnejších cieľov riešenia krízovej situácie, používanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov nemalo by sa vzťahovať na kryté vklady. Systémom ochrany vkladov sa však prispieva k financovaniu procesu riešenia krízových situácií absorbovaním strát v rozsahu čistých strát, ktoré by tento systém musel niesť po kompenzácii vkladateľov v rámci bežného konkurzného konania. Výkonom právomocí uskutočniť záchranu pomocou vnútorných zdrojov by sa zabezpečilo, aby vkladatelia mali k svojim vkladom prístup aj naďalej, čo je hlavným dôvodom vytvorenia systémov ochrany vkladov. Ak by sa neustanovilo zapojenie týchto systémov v takýchto prípadoch, predstavovalo by to nespravodlivú výhodu vo vzťahu k ostatným veriteľom, ktorí by podliehali vykonávaniu právomocí orgánom pre riešenie krízových situácií.

(82) V prípade prevodu vkladov na iný subjekt v súvislosti s riešením krízovej situácie subjektu by vkladatelia nemali byť poistení nad rámec úrovne krytia stanovenej v smernici 2014/49/EÚ. Preto by sa mali pohľadávky so zreteľom na vklady zostávajúce v inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, obmedziť len na rozdiel medzi prevádzanými finančnými prostriedkami a úrovňou krytia stanovenou v smernici 2014/49/EÚ. V prípade, že prevedené vklady presahujú úroveň krytia, vkladateľ by nemal mať nárok voči systému ochrany vkladov vo vzťahu k vkladom zostávajúcim v inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši.

(83) S cieľom zabrániť tomu, aby subjekty štruktúrovali svoje pasíva spôsobom, ktorý obmedzuje účinnosť nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, je vhodné stanoviť, že subjekty by mali vždy spĺňať minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré môžu podliehať nástroju záchrany pomocou vnútorných zdrojov v percentuálnom vyjadrení ako pomer celkových pasív a vlastných zdrojov subjektu.

(84) Pri určovaní minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v rámci skupiny by sa mal prijať prístup „zhora nadol“. Týmto prístupom by sa malo uznať, že opatrenia na riešenie krízovej situácie sa uplatňujú na úrovni jednotlivých právnych subjektov a že je nevyhnutné, aby sa kapacita na absorpciu strát umiestnila do subjektu v rámci skupiny, kde straty vznikli, alebo aby sa tomuto subjektu sprístupnila. Na uvedený účel by sa malo zabezpečiť, aby sa kapacita na absorpciu strát v rámci skupiny rozdelila v rámci celej skupiny podľa úrovne rizika u právnych subjektov, ktoré skupinu tvoria. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky nevyhnutná pre každú jednotlivú dcérsku spoločnosť by sa mala posúdiť osobitne. Okrem toho treba zabezpečiť, aby sa celý kapitál a pasíva, ktoré sa započítavajú do konsolidovanej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, umiestnili do subjektov, pri ktorých je pravdepodobné, že im vzniknú straty, alebo aby boli inak prístupné na absorpciu strát.

Toto nariadenie by malo umožniť riešenie krízových situácií vo viacerých okamihoch alebo v jedinom okamihu. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mala zodpovedať stratégii riešenia krízových situácií, ktorá je vhodná pre skupinu, v súlade s plánom riešenia krízovej situácie. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by sa mala požadovať predovšetkým na primeranej úrovni v skupine, aby odrážala prístup riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch alebo prístup riešenia krízových situácií v jedinom okamihu, tak ako sú obsiahnuté v pláne riešenia krízovej situácie, pričom by sa mala zohľadňovať skutočnosť, že by sa mohli vyskytnúť okolnosti, keď sa napríklad v záujme efektívnejšieho dosiahnutia cieľov riešenia krízových situácií použije iný prístup, než prístup uvedený v pláne. Na základe uvedených skutočností bez ohľadu na to, či si skupina zvolila prístup riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch alebo prístup riešenia krízových situácií v jedinom okamihu, by všetky subjekty skupiny mali vždy dôsledne spĺňať minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, aby sa zabránilo riziku nákazy alebo riziku masívneho vyberania vkladov z bánk.

(85) Najlepšia metóda riešenia krízových situácií by sa mala vybrať podľa okolností prípadu a na uvedený účel by mali byť k dispozícii všetky nástroje riešenia krízových situácií stanovené v smernici 2014/59/EÚ. Jednotná rada, Rada a Komisia by pri prijímaní rozhodnutia o programe riešenia krízových situácií mali v čo najväčšej možnej miere zvoliť program, ktorý bude najmenej nákladný z hľadiska fondu.

(86) Smernicou 2014/59/EÚ sa na vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií preniesla právomoc odpísať a konvertovať kapitálové nástroje, keďže sa podmienky odpísania a konverzie kapitálových nástrojov môžu zhodovať s podmienkami riešenia krízových situácií, a v takom prípade sa má posúdiť, či na obnovenie finančného zdravia dotknutého subjektu postačuje výlučne odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov alebo či je nevyhnutné prijať aj opatrenie na riešenie krízovej situácie. Platí pravidlo, že táto právomoc sa bude používať v kontexte riešenia krízových situácií. Jednotná rada pod kontrolou Komisie alebo v náležitých prípadoch Rady by vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mala nahradiť aj v uvedenej funkcii, a mala by byť preto splnomocnená posúdiť, či sú splnené podmienky na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov, a rozhodnúť, či sa krízová situácia subjektu má začať riešiť v prípade, ak sú zároveň splnené požiadavky na riešenie krízových situácií.

(87) Vo všetkých zúčastnených členských štátoch by sa mala zabezpečiť efektívnosť a jednotnosť opatrení na riešenie krízovej situácie. Na uvedený účel by Jednotná rada mala byť v prípade, keď vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií neuplatnil alebo nedodržal rozhodnutie Jednotnej rady prijaté na základe tohto nariadenia alebo ho uplatnil spôsobom, ktorý ohrozuje ktorýkoľvek cieľ riešenia krízovej situácie či efektívne vykonávanie programu riešenia krízových situácií, splnomocnená previesť na inú osobu špecifikované práva, aktíva alebo záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, požadovať konverziu dlhových nástrojov, ktoré obsahujú zmluvnú podmienku na konverziu za určitých okolností, alebo prijať akékoľvek potrebné opatrenie, ktorým sa značne oslabí ohrozenie príslušného cieľa riešenia krízovej situácie. Akékoľvek opatrenie vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorým by sa obmedzil alebo ovplyvnil výkon právomocí alebo funkcií Jednotnej rady, by sa malo vylúčiť.

(88) Príslušné subjekty a orgány zapojené do uplatňovania tohto nariadenia by mali navzájom spolupracovať v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce zakotvenou v zmluvách.

(89) S cieľom zvýšiť účinnosť SRM by Jednotná rada mala za všetkých okolností úzko spolupracovať s orgánom EBA. V prípade, keď je to vhodné, by Jednotná rada mala spolupracovať aj s ESRB, s Európskym orgánom dohľadu

(Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) (EIOPA) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 ([1]), s Európskym orgánom dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ESMA) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ([2]), a s ďalšími orgánmi, ktoré tvoria ESFS. Jednotná rada by mala navyše úzko spolupracovať s ECB a s ďalšími orgánmi splnomocnenými vykonávať dohľad nad subjektmi v rámci JMD, a to najmä v prípade skupín, ktoré podliehajú dohľadu ECB na konsolidovanom základe. S cieľom účinne riadiť proces riešenia krízových situácií zlyhávajúcich bánk by Jednotná rada mala spolupracovať s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vo všetkých fázach procesu riešenia krízových situácií. Táto spolupráca je preto potrebná nielen na vykonávanie rozhodnutí o riešení krízových situácií, ktoré prijala Jednotná rada, ale aj pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia o riešení krízovej situácie vo fáze plánovania riešenia krízových situácií alebo počas fázy včasnej intervencie. Jednotná rada by mala mať možnosť spolupracovať s príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií a nástrojmi poskytujúcimi priamu alebo nepriamu verejnú finančnú pomoc.

(90) Pri používaní nástrojov riešenia krízových situácií a pri vykonávaní právomocí riešiť krízové situácie by Jednotná rada mala poveriť vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií, aby zabezpečili informovanie zástupcov zamestnancov príslušných subjektov a prípadné konzultácie s nimi, ako je stanovené v smernici 2014/59/EÚ.

(91) Keďže Jednotná rada nahrádza vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v zúčastnených členských štátoch v súvislosti s ich rozhodnutiami o riešení krízových situácií, Jednotná rada by tieto orgány mala nahradiť aj na účely spolupráce s nezúčastnenými členskými štátmi, a to aj v kolégiách pre riešenie krízových situácií uvedených v smernici 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o funkcie riešenia krízových situácií.

(92) Vzhľadom na to, že mnohé inštitúcie nevykonávajú svoju činnosť len v rámci Únie, ale aj v medzinárodnom meradle, v rámci účinného mechanizmu riešenia krízových situácií sa musia stanoviť zásady spolupráce s dotknutými orgánmi z tretích krajín. Orgánom z tretích krajín by sa mala poskytovať podpora v súlade s právnym rámcom stanoveným v článku 88 smernice 2014/59/EÚ. S cieľom zabezpečiť jednotný prístup k tretím krajinám by sa malo v čo najväčšej miere zamedziť prijímaniu odlišných rozhodnutí v zúčastnených členských štátoch s ohľadom na uznávanie konaní zameraných na riešenie krízových situácií uskutočnených v tretích krajinách v súvislosti s inštitúciami alebo materskými spoločnosťami, ktoré majú dcérske spoločnosti alebo iné aktíva, práva alebo záväzky umiestnené v zúčastnenom členskom štáte. Preto by Jednotná rada mala môcť vydávať odporúčania v uvedenom ohľade.

(93) Aby Jednotná rada mohla svoje úlohy vykonávať účinne, mala by mať vhodné vyšetrovacie právomoci. Mala by mať možnosť požadovať všetky potrebné informácie, a to buď prostredníctvom vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií, alebo priamo, následne po ich informovaní, a vykonávať vyšetrovania a kontroly na mieste, podľa okolností v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, a plnohodnotne pritom využívať všetky informácie, ktoré majú k dispozícii ECB a príslušné vnútroštátne orgány. V kontexte riešenia krízových situácií by Jednotná rada mala mať k dispozícii možnosť vykonávať kontroly na mieste s cieľom zabezpečiť, aby sa rozhodnutia prijímali na základe úplne presných informácií, a účinne monitorovať vykonávanie rozhodnutí vnútroštátnymi orgánmi.

(94) S cieľom zabezpečiť prístup Jednotnej rady ku všetkým relevantným informáciám by príslušné subjekty a ich zamestnanci alebo tretie strany, ktorých dotknuté subjekty poverili funkciami a činnosťami, nemali mať možnosť odvolávať sa na požiadavky zachovania služobného tajomstva, aby zabránili poskytnutiu informácií Jednotnej rade. Súčasne by sa poskytovanie takýchto informácií Jednotnej rade nemalo považovať za porušenie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

(95) S cieľom zabezpečiť dodržiavanie rozhodnutí prijatých v rámci SRM by sa v prípade porušenia mali uložiť primerané a odradzujúce pokuty. Jednotná rada by mala mať právo ukladať pokuty alebo periodické sankčné platby podnikom za nedodržiavanie rozhodnutí, ktoré sa na ne vzťahujú.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov), a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

(96) Keď vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií poruší pravidlá SRM tým, že nevyužije právomoc splniť inštrukcie Jednotnej rady, ktorou bol poverený podľa vnútroštátneho práva, je možné, že dotknutý členský štát je v súlade s príslušnou judikatúrou zodpovedný za náhradu všetkých škôd, ktoré boli spôsobené jednotlivcom a podľa okolností aj inštitúcii alebo skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo ktorémukoľvek veriteľovi ktorejkoľvek časti daného subjektu alebo skupiny v ktoromkoľvek členskom štáte.

(97) S cieľom zaručiť úplnú autonómiu a nezávislosť Jednotnej rady by Jednotná rada mala mať samostatný rozpočet s príjmami z povinných príspevkov inštitúcií v zúčastnených členských štátoch. Mali by sa stanoviť primerané pravidlá týkajúce sa rozpočtu Jednotnej rady, prípravy rozpočtu, prijímania vnútorných pravidiel, v ktorých sa určuje postup zostavovania a plnenia rozpočtu, a vnútorného a vonkajšieho auditu účtovnej závierky.

(98) Týmto nariadením by nemala byť dotknutá možnosť členských štátov vyberať poplatky na pokrytie administratívnych nákladov ich vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií.

(99) Zúčastnené členské štáty sa spoločne dohodli na tom, že zabezpečia, aby nezúčastneným členským štátom bola pohotovo vrátená suma aj s úrokom, ktorú nezúčastnený členský štát zaplatil z vlastných zdrojov v súvislosti s použitím rozpočtu Únie na účely plnenia mimozmluvnej zodpovednosti a s tým spojených nákladov v súvislosti s vykonávaním úloh podľa tohto nariadenia. Na účely plnenia uvedeného záväzku uzavreli zúčastnené členské štáty dohodu.

(100) Existujú okolnosti, za ktorých účinnosť uplatňovaných nástrojov riešenia krízových situácií môže závisieť od dostupnosti krátkodobého financovania pre subjekt alebo preklenovací subjekt, od poskytnutia záruk pre potenciálnych kupujúcich alebo od poskytnutia kapitálu preklenovaciemu subjektu. Bez ohľadu na úlohu centrálnych bánk pri poskytovaní likvidity finančnému systému aj v časoch vysokej záťaže je dôležité zriadiť fond s cieľom zabrániť tomu, aby finančné prostriedky potrebné na takéto účely pochádzali z národných rozpočtov.. Práve finančný sektor ako celok by mal financovať stabilizáciu finančného systému.

(101) Je potrebné zabezpečiť, aby bol fond plne k dispozícii na účely riešenia krízových situácií zlyhávajúcich inštitúcií. Fond by sa preto nemal používať na iné účely než na efektívne uplatňovanie nástrojov a právomocí riešiť krízové situácie. Okrem toho by sa mal používať len v súlade s uplatniteľnými cieľmi a zásadami riešenia krízových situácií. Jednotná rada by preto mala zabezpečiť, aby akékoľvek straty, náklady alebo iné výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s použitím nástrojov riešenia krízových situácií, znášali najprv akcionári a veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši. Straty, náklady alebo iné výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s použitím nástrojov riešenia krízových situácií, by mal znášať fond až po vyčerpaní zdrojov akcionárov a veriteľov.

(102) V zásade by mali príspevky pochádzať z príslušného sektora, a to nezávisle od akéhokoľvek riešenia krízovej situácie, ktorému by mali predchádzať. Ak predchádzajúce financovanie nestačí na pokrytie strát alebo nákladov, ktoré vznikli používaním fondu, mali by sa vyberať ďalšie príspevky, ktorými sa pokryjú dodatočné náklady alebo straty. Fond by mal mať navyše možnosť zmluvne zabezpečovať pôžičky alebo iné formy podpory od inštitúcií, finančných inštitúcií alebo iných tretích strán, keď príspevky *ex ante* a *ex post* nie sú okamžite dostupné alebo nepostačujú na pokrytie nákladov, ktoré vznikli použitím fondu v súvislosti s opatreniami na riešenie krízových situácií.

(103) V záujme zabránenia zdvojovaniu platieb by členské štáty mali mať možnosť využívať dostupné finančné prostriedky pochádzajúce z vnútroštátnych bankových poplatkov, daní alebo príspevkov na riešenie krízových situácií zavedených medzi 17. júnom 2010 a 2. júlom 2014 na účely príspevkov *ex ante*.

(104) S cieľom dosiahnuť kritické množstvo a zabrániť procyklickým účinkom, ku ktorým by došlo v prípade, keby bol fond v čase systémovej krízy závislý výhradne od *ex post* príspevkov, je nevyhnutné, aby *ex ante* dostupné finančné prostriedky fondu dosahovali aspoň určitú minimálnu cieľovú úroveň.

(105) Cieľová úroveň fondu by sa mala stanoviť ako percentuálny podiel hodnoty krytých vkladov všetkých úverových inštitúcií povolených v zúčastnených členských štátoch. Keďže by však výška celkových záväzkov týchto inštitúcií predstavovala z hľadiska funkcií fondu vhodnejšie porovnávacie kritérium, mala by Komisia posúdiť, či vhodnejší základ predstavujú kryté vklady alebo celkové záväzky a či by sa v budúcnosti nemala zaviesť minimálna absolútna výška fondu, pričom by sa zachovali rovnaké podmienky ako v smernici 2014/59/EÚ.

(106) Na dosiahnutie cieľovej úrovne fondu by sa mal stanoviť primeraný časový rámec. Jednotná rada by však mala mať možnosť prispôsobiť obdobie platenia príspevkov tak, aby sa zohľadnilo vyplácanie značných prostriedkov z fondu.

(107) Z hľadiska dôveryhodnosti SRM je mimoriadne dôležité zabezpečiť účinné a dostatočné financovanie fondu. Kapacita Jednotnej rady v oblasti získavania alternatívnych zdrojov financovania fondu by sa mala posilniť spôsobom, ktorým sa optimalizujú náklady financovania a zachová sa dôveryhodnosť fondu. Hneď po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia by Jednotná rada v spolupráci so zúčastnenými členskými štátmi mala vykonať potrebné kroky na vypracovanie príslušných metód a spôsobov, ktoré umožnia zvýšiť kapacitu fondu na prijímanie pôžičiek ktoré by sa mali zaviesť do dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia.

(108) Ak zúčastnené členské štáty už zaviedli vnútroštátne mechanizmy financovania riešenia krízových situácií, mali by mať možnosť stanoviť, že vnútroštátne mechanizmy financovania riešenia krízových situácií musia používať svoje dostupné finančné prostriedky, ktoré sa v minulosti vybrali od subjektov prostredníctvom príspevkov *ex ante*, na kompenzáciu subjektov za príspevky *ex ante*, ktoré by tieto subjektov mali platiť do fondu. Touto kompenzáciou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov podľa smernice 2014/49/EÚ.

(109) S cieľom zabezpečiť spravodlivý výpočet príspevkov a poskytnúť motiváciu na fungovanie na základe menej rizikového modelu by sa v príspevkoch do fondu mal zohľadniť stupeň rizika spojený s úverovou inštitúciou v súlade so smernicou 2014/59/EÚ a s delegovanými aktmi prijatými podľa nej.

(110) S cieľom zabezpečiť riadne rozdelenie nákladov na riešenie krízových situácií medzi systémy ochrany vkladov a fond by sa od systému ochrany vkladov, ku ktorému je inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, malo požadovať, aby poskytol príspevok vo výške, ktorá nebude väčšia než výška strát, ktoré by musel znášať v prípade likvidácie subjektu v rámci bežného konkurzného konania.

(111) V záujme ochrany hodnoty súm v držbe fondu by sa uvedené tieto sumy mali investovať do dostatočne bezpečných, diverzifikovaných a likvidných aktív.

(112) Ak sa ukončí úzka spolupráca zúčastneného členského štátu, ktorého menou nie je euro, s ECB podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, malo by sa rozhodnúť o spravodlivom rozdelení kumulovaných príspevkov dotknutého zúčastneného členského štátu pri zohľadnení záujmov tohto členského štátu a fondu.

(113) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom určiť pravidlá výpočtu úrokovej sadzby, ktorá sa má uplatniť v prípade rozhodnutia o vymáhaní zneužitých súm z fondu, a zaručiť práva príjemcovi pomoci na dobrú správu vecí verejných a prístup k dokumentom v konaniach týkajúcich sa takéhoto vymáhania; určiť typ príspevkov do fondu a záležitosti, v súvislosti s ktorými treba platiť príspevky, spôsob výpočtu výšky príspevkov a spôsob, akým sa majú platiť; stanoviť registračné a účtovné pravidlá, pravidlá podávania správ a ďalšie pravidlá potrebné na zabezpečenie včasného platenia príspevkov v plnej výške; stanoviť výšku ročných príspevkov nevyhnutných na pokrytie administratívnych výdavkov Jednotnej rady pred tým, než sa stane plne funkčnou; stanoviť systém príspevkov pre inštitúcie, ktoré získali povolenie vykonávať činnosť po tom, ako fond dosiahol svoju cieľovú úroveň; stanoviť kritériá na časové rozloženie príspevkov; stanoviť kritériá na určenie, o koľko rokov možno predĺžiť úvodné obdobie na dosiahnutie cieľovej úrovne; stanoviť kritériá na určenie výšky ročných príspevkov po tom, ako sa dostupné finančné prostriedky fondu znížia pod jeho cieľovú úroveň po úvodnom období; stanoviť opatrenia s cieľom bližšie určiť okolnosti a podmienky, za ktorých môžu byť príspevky *ex post* pre jednotlivé inštitúcie dočasne odložené; a stanoviť podrobné pravidlá správy fondu a všeobecné zásady a kritériá pre jeho investičnú stratégiu.

(114) Rada by v rámci delegovaných aktov prijatých podľa smernice 2014/59/EÚ mala prijať vykonávacie akty s cieľom bližšie určiť uplatňovanie metodiky na výpočet jednotlivých príspevkov do fondu, ako aj technické postupy výpočtu paušálneho príspevku a príspevku upraveného podľa rizika. Uvedenou metodikou by sa malo zabezpečiť, aby sa vo vzorci pre výpočet jednotlivých príspevkov zohľadnil paušálny prvok, ako aj prvok úpravy podľa rizika spôsobom, ktorý je v súlade so zásadami riešenia krízových situácií a s delegovanými aktmi prijatým podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ. Metodika by mala zohľadňovať zásadu proporcionality bez toho, aby sa narušila spravodlivá hospodárska súťaž medzi štruktúrami bankového sektora členských štátov.

(115) Ako je zohľadnené vo vyhlásení č. 39 k článku 290 ZFEÚ, Komisia by pri vypracúvaní návrhov delegovaných aktov stanovených v tomto nariadení mala v súlade so zaužívanou praxou pokračovať v poradách s odborníkmi, ktorých vymenovali členské štáty. V tejto oblasti je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila v prípade potreby príslušné konzultácie s ECB a Jednotnou radu v oblasti patriacej do ich pôsobnosti.

(116) Opatrenia na riešenie krízových situácií by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať. Keďže však informácie získané Jednotnou radou, vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a ich odbornými poradcami počas procesu riešenia krízovej situácie budú pravdepodobne citlivé, pred zverejnením rozhodnutia o riešení krízovej situácie by sa na tieto informácie mal vzťahovať účinný režim zachovania služobného tajomstva. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že informácie o obsahu a podrobnostiach plánov riešenia krízovej situácie a výsledku akéhokoľvek vyhodnotenia týchto plánov môžu mať ďalekosiahle účinky, najmä pokiaľ ide o dotknuté podniky. Pri všetkých informáciách poskytnutých v súvislosti s rozhodnutím pred jeho vydaním, či ide o informácie o tom, či boli splnené podmienky riešenia krízovej situácie, alebo informácie o použití konkrétneho nástroja alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci konaní, treba predpokladať, že tieto informácie majú vplyv na verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenia týkajú. Avšak aj informácia o tom, že Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií skúmajú konkrétny subjekt, by mohla byť dostatočná na to, aby mala negatívny vplyv na tento subjekt. Preto je nutné zabezpečiť vhodné mechanizmy na zachovanie dôvernosti takých informácií, akými sú obsah a podrobnosti plánov riešenia krízových situácií a výsledok akéhokoľvek hodnotenia vypracovaného v tejto súvislosti.

(117) V záujme zachovania dôvernosti práce Jednotnej rady by sa na jej členov a jej zamestnancov vrátane zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na pracovnej výmene so zúčastnenými členskými štátmi alebo sú týmito štátmi vyslaní na účely vykonávania povinností zameraných na riešenie krízových situácií, mali vzťahovať požiadavky zachovania služobného tajomstva, a to aj po skončení plnenia ich povinností. Uvedené požiadavky by sa mali vzťahovať aj na iné osoby, ktorým Jednotná rada povolila vykonávať kontroly na mieste, na osoby, ktorým kontroly na mieste povolili vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií členských štátov alebo ktoré boli týmito orgánmi na tento účel vymenované, na pozorovateľov prizvaných na plenárne a výkonné zasadnutia Jednotnej rady a na pozorovateľov z nezúčastnených členských štátov, ktorí sú členmi vnútorných tímov pre riešenie krízových situácií. Jednotná rada by na účely plnenia úloh, ktoré boli na ňu prenesené týmto nariadením, mala byť za určitých podmienok poverená výmenou informácií s orgánmi a subjektmi na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie.

(118) S cieľom zabezpečiť začlenenie Jednotnej rady do ESFS by sa nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 malo zmeniť tak, aby bola Jednotná rada zahrnutá do vymedzenia pojmu „príslušné orgány“ stanoveného v uvedenom nariadení. Takéto začlenenie Jednotnej rady medzi príslušné orgány podľa nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 je v súlade s funkciami pridelenými orgánu EBA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 podieľať sa a aktívne sa zúčastňovať na vypracúvaní a koordinácii plánov ozdravenia a riešenia krízových situácií a zameriavať sa na uľahčenie riešenia krízových situácií zlyhávajúcich subjektov a skupín a najmä cezhraničných skupín.

(119) Kým sa Jednotná rada nestane plne funkčnou, Komisia by mala byť zodpovedná za počiatočné operácie vrátane určenia dočasného predsedu, ktorý v mene Jednotnej rady povoľuje všetky potrebné platby.

(120) SRM spája Jednotnú radu, Radu, Komisiu a orgány pre riešenie krízových situácií zúčastnených členských štátov. Súdny dvor má v súlade s článkom 263 ZFEÚ právomoc preskúmavať zákonnosť rozhodnutí prijatých Jednotnou radou, Radou a Komisiou, ako aj určovať ich mimozmluvnú zodpovednosť. Súdny dvor ďalej má v súlade s článkom 267 ZFEÚ právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo agentúr Únie, na základe žiadosti vnútroštátnych súdnych orgánov. Vnútroštátne súdne orgány by mali byť oprávnené v súlade s ich vnútroštátnym právom preskúmavať zákonnosť rozhodnutí prijatých orgánmi pre riešenie krízových situácií zúčastnených členských štátov pri výkone právomocí, ktoré boli na ne prenesené týmto nariadením, ako aj určovať ich mimozmluvnú zodpovednosť.

(121) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava práva, slobody a zásady uznané najmä chartou, a predovšetkým vlastnícke právo, právo na ochranu osobných údajov, slobodu podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces a právo na obhajobu a malo by sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.

(122) Keďže ciele tohto nariadenia, a to vytvorenie efektívneho a účinného jednotného európskeho rámca pre riešenie krízových situácií subjektov a zabezpečenie jednotného uplatňovania pravidiel riešenia krízových situácií, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(123) Komisia by mala preskúmať uplatňovanie tohto nariadenia s cieľom posúdiť jeho vplyv na vnútorný trh a určiť, či sú potrebné nejaké zmeny alebo ďalší vývoj s cieľom zlepšiť efektívnosť a účinnosť SRM, najmä či bankovú úniu treba dokončiť harmonizáciou konkurzných konaní inštitúcií, ktoré zlyhali, na úrovni Únie.

(124) Presun príspevkov vyzbieraných na vnútroštátnej úrovni podľa tohto nariadenia by mal umožniť fungovanie fondu, a tým účinné uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií. Ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa nástrojov riešenia krízových situácií a príspevkov by sa preto mali začať uplatňovať od 1. januára 2016. Od decembra 2015 by malo byť možné posunúť uvedený dátum o obdobia jedného mesiaca v prípade, že neboli splnené podmienky umožňujúce presun príspevkov vyzbieraných na vnútroštátnej úrovni,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

ČASŤ 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií subjektov uvedených v článku 2, ktoré sú usadené v zúčastnených členských štátoch uvedených v článku 4.

Uvedené jednotné pravidlá a uvedený jednotný postup uplatňuje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií zriadená v súlade s článkom 42 (ďalej len „Jednotná rada“) spolu s Radou a Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (ďalej len „SRM“) zriadeného týmto nariadením. SRM je podporovaný jednotným fondom na riešenie krízových situácií (ďalej len „fond“).

Využívanie fondu je podmienené nadobudnutím účinnosti dohody uzavretej medzi zúčastnenými členskými štátmi (ďalej len „dohoda“) o prevode finančných prostriedkov vyzbieraných na vnútroštátnej úrovni do fondu, ako aj o postupnom zlúčení jednotlivých finančných prostriedkov vyzbieraných na vnútroštátnej úrovni, ktoré majú byť pridelené do národných zložiek fondu.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na tieto subjekty:

a) úverové inštitúcie usadené v zúčastnenom členskom štáte;

b) materské spoločnosti vrátane finančných holdingových spoločností a zmiešaných finančných holdingových spoločností, usadené v zúčastnenom členskom štáte, ak podliehajú dohľadu na konsolidovanom základe, ktorý vykonáva ECB v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. g) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013;

c) investičné spoločnosti a finančné inštitúcie usadené v zúčastnenom členskom štáte, ak podliehajú dohľadu na konsolidovanom základe nad materskou spoločnosťou, ktorý vykonáva ECB v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. g) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

(1) „príslušný vnútroštátny orgán“ je príslušný vnútroštátny orgán v zmysle článku 2 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013;

(2) „príslušný orgán“ je príslušný orgán v zmysle článku 4 ods. 2 písm. i) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010;

(3) „vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií“ je orgán určený zúčastneným členským štátom v súlade s článkom 3 smernice 2014/59/EÚ;

(4) „dotknutý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií“ je vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií zúčastneného členského štátu, v ktorom je usadený subjekt alebo subjekt skupiny;

(5) „podmienky pre riešení krízových situácií“ sú podmienky uvedené v článku 18 ods. 1;

(6) „plán riešenia krízových situácií“ je plán vypracovaný v súlade s článkom 8 alebo 9;

(7) „plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny“ je plán na riešenie krízových situácií na úrovni skupiny vypracovaný v súlade s článkami 8 a 9;

(8) „ciele riešenia krízových situácií“ sú ciele uvedené v článku 14;

(9) „nástroj riešenia krízových situácií“ je nástroj riešenia krízových situácií uvedený v článku 22 ods. 2;

(10) „opatrenie na riešenie krízovej situácie“ je rozhodnutie o tom, že sa začne riešiť krízová situácia subjektu uvedeného v článku 2 podľa článku 18, uplatnenie nástroja riešenia krízových situácií alebo vykonanie jednej alebo viacerých právomocí riešiť krízové situácie;

(11) „kryté vklady“ sú vklady v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 5 smernice 2014/49/EÚ;

(12) „oprávnené vklady“ sú oprávnené vklady v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 4 smernice 2014/49/EÚ;

(13) „inštitúcia“ je úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť, ktorá podlieha dohľadu na konsolidovanom základe v súlade s článkom 2 písm. c);

(14) „inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši“ je subjekt uvedený v článku 2, v súvislosti s ktorým sa prijíma opatrenie na riešenie krízovej situácie;

(15) „finančná inštitúcia“ je finančná inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 26 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(16) „finančná holdingová spoločnosť“ je finančná holdingová spoločnosť v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 20 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(17) „zmiešaná finančná holdingová spoločnosť“ je zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 21 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(18) „materská finančná holdingová spoločnosť v Únii“ je materská finančná holdingová spoločnosť v EÚ v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 31 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(19) „materská inštitúcia v Únii“ je materská inštitúcia v EÚ v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 29 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(20) „materská spoločnosť“ je materská spoločnosť v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 15 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(21) „dcérska spoločnosť“ je dcérska spoločnosť v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 16 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(22) „pobočka“ je pobočka v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 17 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(23) „skupina“ je materská spoločnosť a jej dcérske spoločnosti, ktoré sú subjektmi uvedenými v článku 2;

(24) „cezhraničná skupina“ je skupina, ktorá má subjekty, ako sú uvedené v článku 2, usadené vo viac než jednom zúčastnenom členskom štáte;

(25) „konsolidovaný základ“ je základ pre konsolidovanú situáciu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 47 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(26) „orgán konsolidovaného dohľadu“ je orgán konsolidovaného dohľadu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 41 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(27) „orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny“ je orgán pre riešenie krízových situácií v zúčastnenom členskom štáte, v ktorom je usadená inštitúcia alebo materská spoločnosť podliehajúca konsolidovanému dohľadu na najvyššej úrovni konsolidácie v rámci zúčastnených členských štátov v súlade s článkom 111 smernice 2013/36/EÚ;

(28) „schéma inštitucionálneho zabezpečenia“ je mechanizmus, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článku 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(29) „mimoriadna verejná finančná podpora“ je štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo akákoľvek iná verejná finančná podpora na nadnárodnej úrovni, ktorá – ak by sa poskytla na národnej úrovni – by bola štátnou pomocou, ktorá sa poskytuje s cieľom zachovať alebo obnoviť životaschopnosť, likviditu alebo platobnú schopnosť subjektu uvedeného v článku 2 tohto nariadenia alebo skupiny, ktorej súčasťou je subjekt;

(30) „nástroj odpredaja obchodnej činnosti“ je mechanizmus na vykonanie prevodu nástrojov vlastníctva vydaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, orgánom pre riešenie krízových situácií na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacou inštitúciou, v súlade s článkom 24;

(31) „nástroj preklenovacej inštitúcie“ je mechanizmus vykonania prevodu akcií alebo nástrojov vlastníctva emitovaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 25;

(32) „nástroj oddelenia aktív“ je mechanizmus na vykonanie prevodu aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 26;

(33) „nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov“ (bail-in) je mechanizmus na vykonanie právomoci odpísať a právomoci konvertovať záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 27;

(34) „dostupné finančné prostriedky“ sú hotovosť, vklady, aktíva a neodvolateľné platobné záväzky, ktoré má k dispozícii fond na účely uvedené v článku 76 ods. 1;

(35) „cieľová úroveň“ je výška dostupných finančných prostriedkov, ktorá sa má dosiahnuť podľa článku 69 ods. 1;

(36) „dohoda“ je dohoda o prevode a mutualizácii príspevkov do fondu;

(37) „prechodné obdobie“ je obdobie od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia stanoveného v článku 99 ods. 2 a 6 až do dňa, keď fond dosiahne cieľovú úroveň, alebo do 1. januára 2024, podľa toho, čo nastane skôr;

(38) „finančný nástroj“ je finančný nástroj v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 50 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(39) „dlhové nástroje“ sú dlhopisy a iné formy prevoditeľného dlhu, nástroje, ktorými sa vytvára alebo uznáva dlh, a nástroje, ktoré poskytujú práva na nadobudnutie dlhových nástrojov;

(40) „vlastné zdroje“ sú vlastné zdroje v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 118 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(41) „požiadavky na vlastné zdroje“ sú požiadavky stanovené v článkoch 92 až 98 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(42) „likvidácia“ je speňaženie aktív subjektu uvedeného v článku 2;

(43) „derivát“ je derivát v zmysle článku 2 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;

(44) „právomoc odpísať a právomoc vykonať konverziu“ sú právomoci uvedené v článku 21;

(45) „nástroje vlastného kapitálu Tier 1“ sú kapitálové nástroje, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 28 ods. 1 až 4, článku 29 ods. 1 až 5 alebo v článku 31 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(46) „nástroje dodatočného kapitálu Tier 1“ sú kapitálové nástroje, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 52 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(47) „nástroje kapitálu Tier 2“ sú kapitálové nástroje alebo podriadené úvery, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 63 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(48) „súhrnná suma“ je súhrnná suma, podľa ktorej orgán pre riešenie krízových situácií posúdil, že oprávnené záväzky sa majú odpísať alebo konvertovať v súlade s článkom 27 ods. 13;

(49) „oprávnené záväzky“ sú záväzky a kapitálové nástroje, ktoré nie sú nástrojmi vlastného kapitálu Tier 1, nástrojmi dodatočného kapitálu Tier 1 ani nástrojmi kapitálu Tier 2 subjektu uvedeného v článku 2, ktoré nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 3;

(50) „systém ochrany vkladov“ je systém ochrany vkladov zavedený a úradne uznaný členským štátom podľa článku 4 smernice 2014/49/EÚ;

(51) „relevantné kapitálové nástroje“ sú nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 a nástroje kapitálu Tier 2;

(52) „krytý dlhopis“ je nástroj uvedený v článku 52 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ([1]);

(53) „vkladateľ“ je vkladateľ v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 6 smernice 2014/49/EÚ;

(54) „investor“ je investor v zmysle článku 1 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES ([2]).

2. V prípade chýbajúceho relevantného vymedzenia pojmu v odseku 1 tohto článku sa uplatňujú vymedzenia pojmov uvedené v článku 2 smernice 2014/59/EÚ. V prípade chýbajúceho relevantného vymedzenia pojmu v odseku 1 tohto článku alebo v článku 2 smernice 2014/59/EÚ sa uplatňujú vymedzenia pojmov uvedené v článku 3 smernice 2013/36/EÚ.

Článok 4

Zúčastnené členské štáty

1. Zúčastnené členské štáty v zmysle vymedzenia v článku 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 sa považujú za zúčastnené členské štáty na účely tohto nariadenia.

2. Ak je úzka spolupráca medzi členským štátom a ECB pozastavená alebo ukončená v súlade s článkom 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, na subjekty usadené v danom členskom štáte sa toto nariadenie prestane vzťahovať od dátumu začatia uplatňovania uvedeného rozhodnutia.

3. V prípade, že sa úzka spolupráca členského štátu, ktorého menou nie je euro, s ECB ukončí v súlade s článkom 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, Jednotná rada do troch mesiacov od dátumu prijatia rozhodnutia o ukončení úzkej spolupráce po dohode s daným členským štátom rozhodne o spôsobe vrátenia príspevkov, ktoré tento členský štát previedol do fondu, ako aj o všetkých ďalších uplatniteľných podmienkach.

Vrátené prostriedky budú zahŕňať časť zložky prislúchajúcej dotknutému členskému štátu, ktorá nebola predmetom mutualizácie. Ak počas prechodného obdobia stanoveného v dohode vrátené prostriedky z nemutualizovanej časti

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22).

nepostačujú na to, aby sa dotknutému členskému štátu umožnilo financovanie zriadenia vlastného vnútroštátneho mechanizmu financovania v súlade so smernicou 2014/59/EÚ, vrátené prostriedky budú zahŕňať aj celkovú sumu alebo časť tej časti zložky prislúchajúcej danému členskému štátu, ktorá bola v súlade s dohodou predmetom mutualizácie, alebo po uplynutí prechodného obdobia celkovú sumu alebo časť príspevkov, ktoré dotknutý členský štát previedol počas trvania úzkej spolupráce, a to v dostatočnej výške na to, aby sa umožnilo financovanie uvedeného vnútroštátneho mechanizmu financovania.

Pri posudzovaní výšky finančných prostriedkov, ktoré sa majú vrátiť z mutualizovanej časti alebo po uplynutí prechodného obdobia z fondu, sa zohľadnia tieto ďalšie kritériá:

a) spôsob ukončenia úzkej spolupráce s ECB, či už išlo o dobrovoľné ukončenie v súlade s článkom 7 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, alebo nedobrovoľné ukončenie;

b) existencia prebiehajúcich opatrení na riešenie krízovej situácie ku dňu ukončenia;

c) hospodársky cyklus členského štátu, ktorého sa dátum ukončenia týka.

Vrátené prostriedky sa rozdelia počas obmedzeného obdobia v závislosti od dĺžky trvania úzkej spolupráce. Od vrátených prostriedkov sa odpočíta podiel dotknutého členského štátu na príspevkoch poskytnutých z fondu na opatrenia na riešenie krízovej situácie počas obdobia úzkej spolupráce.

4. Toto nariadenie sa naďalej uplatňuje na konania, ktoré sú zamerané na riešenie krízových situácií a ktoré nie sú ukončené ku dňu začatia uplatňovania rozhodnutia uvedeného v odseku 2.

Článok 5

Spojitosť so smernicou 2014/59/EÚ a uplatniteľným vnútroštátnym právom

1. Keď podľa tohto nariadenia Jednotná rada vykonáva úlohy alebo právomoci, ktoré má podľa smernice 2014/59/EÚ vykonávať vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií, Jednotná rada sa na účely uplatňovania tohto nariadenia a smernice 2014/59/EÚ považuje za dotknutý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií alebo v prípade cezhraničného riešenia krízových situácií na úrovni skupiny za dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny.

2. Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prijímajú rozhodnutia podliehajúce príslušným právnym predpisom Únie, najmä akýmkoľvek legislatívnym a nelegislatívnym aktom vrátane aktov uvedených v článkoch 290 a 291 ZFEÚ, a v súlade s nimi.

Na Jednotnú radu, Radu a Komisiu sa vzťahujú záväzné regulačné a vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom EBA a prijaté Komisiou v súlade s článkami 10 až 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, ako aj všetky usmernenia a odporúčania vydané orgánom EBA v súlade s článkom 16 tohto nariadenia. Vynakladajú všetko úsilie o dodržiavanie všetkých usmernení a odporúčaní vydaných orgánom EBA, ktoré sa týkajú takých úloh, ktoré majú vykonávať tieto orgány. Ak tieto usmernenia alebo odporúčania nedodržiavajú alebo nemajú v úmysle dodržiavať, informujú o tom orgán EBA v súlade s článkom 16 ods. 3 uvedeného nariadenia. Jednotná rada, Rada a Komisia spolupracujú s orgánom EBA pri uplatňovaní článkov 25 a 30 uvedeného nariadenia. Na Jednotnú radu sa vzťahujú tiež všetky rozhodnutia orgánu EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, ak sú takéto rozhodnutia stanovené v smernici 2014/59/EÚ.

Článok 6

Všeobecné zásady

1. Subjekty, držitelia vkladov, investori ani iní veritelia usadení v Únii nesmú byť z dôvodu svojej štátnej príslušnosti alebo miesta podnikania diskriminovaní žiadnym opatrením, návrhom ani politikou Jednotnej rady, Rady, Komisie alebo vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií.

2. Každé opatrenie, návrh alebo politika Jednotnej rady, Rady, Komisie alebo vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií v rámci SRM sa prijíma s dôkladným zohľadnením a povinným zabezpečením jednotnosti a celistvosti vnútorného trhu.

3. Pri prijímaní rozhodnutí alebo opatrení, ktoré môžu mať vplyv vo viac než jednom členskom štáte, a najmä pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa skupín usadených v dvoch alebo viacerých členských štátoch, sa náležite zohľadňujú ciele riešenia krízovej situácie uvedené v článku 14 a všetky tieto faktory:

a) záujmy členských štátov, v ktorých skupina vykonáva svoju činnosť, a najmä vplyv každého rozhodnutia alebo opatrenia alebo nečinnosti na finančnú stabilitu, fiškálne zdroje, hospodárstvo, mechanizmy financovania, systém ochrany vkladov alebo systém náhrad pre investorov v ktoromkoľvek z daných členských štátov a na fond;

b) cieľ dosiahnuť rovnováhu medzi záujmami rôznych dotknutých členských štátov a predchádzať nespravodlivému poškodzovaniu alebo nespravodlivej ochrane záujmov členského štátu;

c) potrebu minimalizovať negatívny vplyv na ktorúkoľvek časť skupiny, ktorej členom je subjekt uvedený v článku 2, ktorého krízová situácia sa rieši.

4. Pri prijímaní rozhodnutí alebo opatrení, najmä s ohľadom na subjekty alebo skupiny usadené v zúčastnených členských štátoch aj v nezúčastnených členských štátoch, sa zohľadňujú možné negatívne vplyvy na nezúčastnené členské štáty, ako aj na subjekty usadené v uvedených členských štátoch.

5. Jednotná rada, Rada a Komisia dosiahnu rovnováhu medzi faktormi uvedenými v odseku 3 a cieľmi riešenia krízových situácií uvedenými v článku 14 vzhľadom na povahu a okolnosti každého prípadu a konajú v súlade s rozhodnutiami prijatými Komisiou podľa článku 107 ZFEÚ a článku 19 tohto nariadenia.

6. Rozhodnutia ani opatrenia Jednotnej rady, Rady ani Komisie si nesmú vyžadovať poskytnutie mimoriadnej verejnej finančnej podpory zo strany členských štátov, ani priamo zasahovať do rozpočtovej suverenity a fiškálnych zodpovedností členských štátov.

7. Ak Jednotná rada prijme rozhodnutie, ktoré je určené vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií je oprávnený bližšie určiť opatrenia, ktoré sa majú prijať. Toto bližšie určenie musí byť v súlade s príslušným rozhodnutím Jednotnej rady.

Článok 7

Rozdelenie úloh v rámci SRM

1. Jednotná rada zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie SRM.

2. S výhradou ustanovení uvedených v článku 31 ods. 1 zodpovedá Jednotná rada za vypracúvanie plánov riešenia krízových situácií a prijímanie všetkých rozhodnutí súvisiacich s riešením krízových situácií pre:

a) subjekty uvedené v článku 2, ktoré nie sú súčasťou skupiny, a pre skupiny:

   i) ktoré sa považujú za významné podľa článku 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013; alebo

   ii) vo vzťahu ku ktorým ECB v súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 rozhodla, že bude priamo vykonávať všetky príslušné právomoci; a

b) ostatné cezhraničné skupiny.

3. Vo vzťahu k subjektom a skupinám, ktoré nie sú subjektmi a skupinami uvedenými v odseku 2, bez toho, aby tým bola dotknutá zodpovednosť Jednotnej rady za úlohy, ktorými bola poverená týmto nariadením, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia a nesú zodpovednosť za tieto úlohy:

a) prijímanie plánov riešenia krízových situácií a posudzovanie riešiteľnosti krízových situácií v súlade s článkami 8 a 10 a s postupom stanoveným v článku 9;

b) prijímanie opatrení v priebehu včasnej intervencie v súlade s článkom 13 ods. 3;

c) uplatňovanie zjednodušených povinností alebo oslobodenie od povinnosti vypracúvať plány riešenia krízových situácií, v súlade s článkom 11;

d) stanovenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, v súlade s článkom 12;

e) prijímanie rozhodnutí na riešenie krízových situácií a používanie nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v tomto nariadení, v súlade s príslušnými postupmi a zárukami, ak dané opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyžaduje použitie fondu a je financované výhradne prostredníctvom nástrojov uvedených v článkoch 21 a 24 až 27 a/alebo prostredníctvom systému ochrany vkladov, v súlade s článkom 79 a s postupom stanoveným v článku 31;

f) odpisovanie alebo konverzia príslušných kapitálových nástrojov podľa článku 21, v súlade s postupom stanoveným v článku 31.

Ak si opatrenie na riešenie krízovej situácie vyžaduje využitie fondu, Jednotná rada prijme program riešenia krízových situácií.

Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri prijímaní opatrení na riešenie krízových situácií zohľadnia a sledujú plány riešenia krízových situácií, ako sa uvádza v článku 9, pokiaľ so zreteľom na okolnosti prípadu neusúdia, že ciele riešenia krízovej situácie sa účinnejšie dosiahnu prijatím opatrení, ktoré nie sú stanovené v plánoch riešenia krízových situácií.

Pri plnení úloh uvedených v tomto odseku uplatňujú vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zodpovedajúce ustanovenia tohto nariadenia. Všetky odkazy na Jednotnú radu uvedené v článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 5, článku 8 ods. 6, 8, 12 a 13, článku 10 ods. 1 až 10, článkoch 11 až 14, článku 15 ods. 1, 2 a 3, článku 16, článku 18 ods. 1 prvom pododseku a ods. 2 a 6, článku 20, článku 21 ods. 1 až 7, ods. 8 druhom pododseku, ods. 9 a 10, článku 22 ods. 1, 3 a 6, článkoch 23 a 24, článku 25 ods. 3 a článku 27 ods. 1 až 15 a ods. 16 druhom pododseku druhej vete, treťom pododseku a štvrtom pododseku prvej, tretej a štvrtej vete a článku 32 sa vo vzťahu k skupinám a subjektom uvedeným v prvom pododseku tohto odseku považujú za odkazy na vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. Na uvedený účel vykonávajú vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií právomoci, ktoré boli na ne prenesené podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje smernica 2014/59/EÚ v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve.

Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií informujú Jednotnú radu o opatreniach uvedených v tomto odseku, ktoré sa majú prijať, a úzko s ňou pri prijímaní uvedených opatrení koordinujú.

Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií predkladajú Jednotnej rade plány riešenia krízových situácií uvedené v článku 9 a ich prípadné aktualizácie spolu s odôvodneným posúdením riešiteľnosti krízovej situácie dotknutého subjektu alebo skupiny v súlade s článkom 10.

4. Ak je to potrebné na zaistenie jednotného uplatňovania vysokého štandardu riešenia krízových situácií podľa tohto nariadenia, môže Jednotná rada:

a) v nadväznosti na oznámenie opatrenia podľa odseku 3 tohto článku vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií podľa článku 31 ods. 1 a vydať v zodpovedajúcej lehote s ohľadom na naliehavosť okolností upozornenie dotknutému vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, ak sa domnieva, že návrh rozhodnutia týkajúci sa subjektu alebo skupiny uvedených v odseku 3 tohto článku nie je v súlade s týmto nariadením alebo s jeho všeobecnými pokynmi uvedenými v článku 31 ods. 1 písm. a);

b) kedykoľvek rozhodnúť, že bude vykonávať priamo všetky príslušné právomoci podľa tohto nariadenia, aj vo vzťahu k akémukoľvek subjektu alebo skupine uvedeným v odseku 3 tohto článku, najmä ak nemá jej upozornenie uvedené v písmene a) adekvátnu odozvu, z vlastnej iniciatívy, po konzultácii s dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo na jeho žiadosť.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3 tohto článku, môžu zúčastnené členské štáty rozhodnúť o tom, že všetky príslušné právomoci a povinnosti prenesené na Jednotnú radu na základe tohto nariadenia vo vzťahu k subjektom a skupinám, ktoré nie sú subjektmi a skupinami uvedenými v odseku 2, usadeným na ich území, bude vykonávať Jednotná rada. V takom prípade sa neuplatňujú odseky 3 a 4 tohto článku, článok 9, článok 12 ods. 2 a článok 31 ods. 1. Členské štáty, ktoré majú v úmysle využiť túto možnosť, oznámia túto skutočnosť Jednotnej rade a Komisii. Toto oznámenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

ČASŤ II

OSOBITNÉ USTANOVENIA

HLAVA I

FUNKCIE V RÁMCI SRM A PROCESNÉ PRAVIDLÁ

KAPITOLA 1

Plánovanie riešenia krízových situácií

Článok 8

Plány riešenia krízových situácií vypracované Jednotnou radou

1. Jednotná rada vypracúva a prijíma plány riešenia krízových situácií subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 2 a subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú splnené podmienky pre uplatňovanie uvedených odsekov.

2. Jednotná rada vypracúva plány riešenia krízových situácií po porade s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vrátane orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny zúčastnených členských štátov, v ktorých sú subjekty usadené, ako aj s orgánmi pre riešenie krízových situácií členských štátov, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to relevantné vo vzťahu k danej významnej pobočke. Jednotná rada môže na uvedený účel od vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií požadovať, aby pripravili predbežné návrhy plánov riešenia krízových situácií a predložili ich Jednotnej rade, a od orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, aby vypracoval predbežný návrh plánu riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a predložil ho Jednotnej rade.

3. V záujme zabezpečenia účinného a jednotného uplatňovania tohto článku vydá Jednotná rada usmernenia a postúpi vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií návod na vypracovanie návrhov plánov riešenia krízových situácií a návrhov plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny vo vzťahu ku konkrétnym jednotlivým subjektom alebo skupinám.

4. Na účely odseku 1 tohto článku vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií predložia Jednotnej rade všetky informácie potrebné na vypracovanie a vykonávanie plánov riešenia krízových situácií, ktoré získali v súlade s článkom 11 a článkom 13 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ, bez toho, aby bola dotknutá kapitola 5 tejto hlavy.

5. V pláne riešenia krízových situácií sa stanovujú možnosti uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií a právomocí riešiť krízové situácie uvedených v tomto nariadení na subjekty a skupiny uvedené v odseku 1.

6. V pláne riešenia krízových situácií sa stanovujú opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré môže prijať Jednotná rada, ak subjekt alebo skupina uvedené v odseku 1 spĺňajú podmienky na riešenie krízových situácií.

Informácie uvedené v odseku 9 sa poskytnú príslušnému subjektu.

Pri vypracovaní a aktualizácii plánu riešenia krízových situácií Jednotná rada označí všetky podstatné prekážky brániace riešiteľnosti a navrhne, ak je to potrebné a vhodné, relevantné opatrenia na odstránenie týchto prekážok v súlade s článkom 10.

V pláne riešenia krízových situácií sa zohľadnia relevantné scenáre vrátane prípadu idiosynkratického zlyhania alebo zlyhania v čase širšej finančnej nestability alebo udalostí na úrovni celého systému.

V pláne riešenia krízových situácií sa nepredpokladá žiadne z týchto opatrení:

a) akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou použitia fondu zriadeného v súlade s článkom 67;

b) akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity; alebo

c) akákoľvek pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardným kolaterálom, splatnosťou a úrokovou mierou.

7. Plán riešenia krízových situácií zahŕňa analýzu toho, ako a kedy môže inštitúcia na základe podmienok vypracovaných v pláne požiadať o použitie facilít centrálnej banky, a určuje aktíva, ktoré by sa mohli považovať za kolaterál.

8. Jednotná rada môže požadovať, aby jej inštitúcie pomohli s vypracovaním a aktualizovaním plánov.

9. Plán riešenia krízových situácií pre každý subjekt zahŕňa tieto prvky, ktoré musia byť podľa okolností a možností kvantifikované:

a) zhrnutie kľúčových prvkov plánu;

b) zhrnutie podstatných zmien v inštitúcii, ku ktorým došlo od posledného predloženia informácií týkajúcich sa riešenia krízových situácií;

c) ukážku toho, ako by sa mohli zásadné funkcie a hlavné oblasti obchodnej činnosti právne a ekonomicky oddeliť od ostatných funkcií v rozsahu, ktorý je potrebný na zabezpečenie kontinuity pri zlyhaní inštitúcie;

d) odhad časového rámca pre vykonávanie každého podstatného aspektu plánu;

e) podrobný opis posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie vykonaného v súlade s článkom 10;

f) opis všetkých opatrení požadovaných podľa článku 10 ods. 7 na riešenie alebo odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie zistených pri posúdení vykonanom v súlade s článkom 10;

g) opis postupov stanovenia hodnoty zásadných funkcií, hlavných oblastí obchodnej činnosti a aktív inštitúcie a možnosti ponúkať ich na trhu;

h) podrobný opis mechanizmov na zabezpečenie toho, aby informácie vyžadované podľa článku 11 smernice 2014/59/EÚ boli aktuálne a aby boli orgánom pre riešenie krízových situácií neustále k dispozícii;

i) vysvetlenie k tomu, ako by sa možnosti riešenia krízových situácií mohli financovať bez toho, aby sa počítalo s ktorýmkoľvek z týchto opatrení:

   i) akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou použitia fondu zriadeného v súlade s článkom 67;

   ii) akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity; alebo

   iii) akákoľvek pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardným kolaterálom, splatnosťou a úrokovou mierou;

j) podrobný opis rôznych stratégií riešenia krízových situácií, ktoré by sa mohli uplatniť podľa rôznych možných scenárov a príslušných časových rámcov;

k) opis kritických vzájomných prepojení;

l) opis možností zachovania prístupu k platobným a klíringovým službám a iným infraštruktúram a posúdenie prenosnosti pozícií klienta;

m) analýza vplyvu plánu na zamestnancov inštitúcie vrátane posúdenia všetkých nákladov, ktoré s tým súvisia, a opis plánovaných postupov konzultácií s pracovníkmi v rámci procesu riešenia krízovej situácie, v prípade potreby aj so zohľadnením vnútroštátnych systémov dialógu so sociálnymi partnermi;

n) plán komunikácie s médiami a verejnosťou;

o) minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa článku 12 a v prípade potreby termín na dosiahnutie tejto úrovne;

p) prípadne minimálna požiadavka na vlastné zdroje a zmluvne dohodnuté nástroje záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 12 a v prípade potreby termín na dosiahnutie tejto úrovne;

q) opis základných činností a systémov potrebných na zachovanie nepretržitého fungovania prevádzkových procesov inštitúcie;

r) prípadne akékoľvek stanovisko inštitúcie v súvislosti s plánom riešenia krízových situácií.

10. Plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny zahŕňajú plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, ktorú vedie materská spoločnosť v Únii usadená v zúčastnenom členskom štáte, ako celku, a to buď riešením krízových situácií na úrovni materskej spoločnosti v Únii, alebo prostredníctvom jej rozdelenia a riešenia krízových situácií dcérskych inštitúcií. Plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny zahŕňa opatrenia na riešenie krízových situácií:

a) materskej spoločnosti v Únii;

b) dcérskych spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sú usadené v Únii;

c) subjektov uvedených v článku 2 písm. b); a

d) s výhradou článku 33 dcérskych spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sú usadené mimo Únie.

11. V pláne riešenia krízových situácií na úrovni skupiny sa:

a) stanovia opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré sa majú prijať v súvislosti so subjektmi skupiny, a to tak prostredníctvom opatrení na riešenie krízových situácií vzhľadom na subjekty uvedené v článku 2 písm. b) a dcérske inštitúcie, ako aj prostredníctvom koordinovaných opatrení na riešenie krízových situácií vzhľadom na dcérske inštitúcie, a to pre scenáre uvedené v odseku 6;

b) preskúma rozsah, v akom by sa mohli koordinovane použiť nástroje riešenia krízových situácií a uplatniť právomoci riešiť krízové situácie vzhľadom na subjekty skupiny usadené v Únii vrátane opatrení na zjednodušenie odkúpenia skupiny ako celku alebo samostatných oblastí obchodnej činnosti, alebo činností, ktoré poskytujú viaceré subjekty skupiny, alebo jednotlivých subjektov skupiny treťou stranou, a identifikujú sa akékoľvek možné prekážky brániace koordinovanému riešeniu krízových situácií;

c) uvedie podrobný opis posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie vykonaného v súlade s článkom 10;

d) v prípade, ak skupina zahŕňa subjekty registrované v tretích krajinách, identifikujú náležité mechanizmy spolupráce a koordinácie s relevantnými orgánmi týchto tretích krajín a dôsledky riešenia krízových situácií v rámci Únie;

e) identifikujú opatrenia vrátane právneho a ekonomického oddelenia konkrétnych funkcií alebo oblastí obchodnej činnosti, ktoré sú potrebné na uľahčenie riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, ak sú splnené podmienky na riešenie krízových situácií;

f) určí, ako by sa dali financovať opatrenia na riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, a v prípade, ak by boli potrebné mechanizmy financovania z nezúčastnených členských štátov zriadené v súlade s článkom 100 smernice 2014/59/EÚ, stanovia sa zásady rozdelenia zodpovednosti za takéto financovanie medzi zdroje financovania v jednotlivých zúčastnených a nezúčastnených členských štátoch. V pláne sa nepočíta so žiadnym z týchto opatrení:

   i) akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora okrem použitia fondu zriadeného v súlade s článkom 67 tohto nariadenia a mechanizmov financovania z nezúčastnených členských štátov zriadených v súlade s článkom 100 smernice 2014/59/EÚ,

   ii) akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity; alebo

   iii) akákoľvek pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardnou zábezpekou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb.

Tieto zásady sa stanovia na základe spravodlivých a vyvážených kritérií a zohľadní sa v nich najmä článok 107 ods. 5 smernice 2014/59/EÚ a vplyv na finančnú stabilitu vo všetkých dotknutých členských štátoch.

Plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny nesmie mať neprimerané dôsledky pre žiaden členský štát.

12. Jednotná rada určí lehotu, v ktorej musia byť vypracované prvé plány riešenia krízových situácií. Plány riešenia krízových situácií a plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny sa preskúmajú a prípadne sa zaktualizujú minimálne raz ročne a po každej podstatnej zmene právnej alebo organizačnej štruktúry alebo obchodnej činnosti, alebo finančného postavenia subjektu, alebo v prípade plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, skupiny vrátane ktoréhokoľvek subjektu skupiny, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na účinnosť plánu alebo ktoré si inak vyžadujú preskúmanie plánu riešenia krízových situácií.

Na účely preskúmania alebo aktualizácie plánov riešenia krízových situácií uvedených v prvom pododseku inštitúcie, ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány ihneď oznámia Jednotnej rade akúkoľvek zmenu, ktorá si vyžaduje takéto preskúmanie alebo aktualizáciu.

13. Jednotná rada predkladá plány riešenia krízových situácií a všetky ich zmeny ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom.

Článok 9

Plány riešenia krízových situácií vypracované vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií

1. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vypracujú a prijmú plány riešenia krízových situácií pre subjekty a skupiny, ktoré nie sú subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2, ods. 4 písm. b) a ods. 5, v súlade s článkom 8 ods. 5 až 13.

2. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vypracujú plány riešenia krízových situácií po porade s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií zúčastnených členských štátoch a nezúčastnených členských štátoch, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to relevantné vo vzťahu k danej významnej pobočke.

Článok 10

Posúdenie riešiteľnosti krízových situácií

1. Pri vypracúvaní a aktualizácii návrhov plánov riešenia krízových situácií v súlade s článkom 8 Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi vrátane ECB a orgánmi pre riešenie krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to pre významnú pobočku relevantné, vykonáva posúdenie rozsahu, v akom sú krízové situácie inštitúcií a skupín riešiteľné bez toho, aby sa počítalo s ktorýmkoľvek z týchto opatrení:

a) akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou použitia fondu zriadeného v súlade s článkom 67;

b) akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity; alebo

c) akákoľvek pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardnou zábezpekou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb.

2. ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán poskytnú Jednotnej rade plán ozdravenia alebo plán ozdravenia skupiny. Jednotná rada preskúma plán ozdravenia s cieľom identifikovať prípadné opatrenia v pláne ozdravenia, ktoré môžu nepriaznivo ovplyvniť riešiteľnosť krízovej situácie inštitúcie alebo skupiny, a vypracuje odporúčania pre ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán týkajúce sa uvedených záležitostí.

3. Pri vypracúvaní návrhov plánov riešenia krízových situácií Jednotná rada posudzuje rozsah, v akom sú krízové situácie subjektu riešiteľné v súlade s týmto nariadením. Krízová situácia subjektu sa považuje za riešiteľnú, ak Jednotná rada považuje za realizovateľné a dôveryhodné buď subjekt zlikvidovať v rámci bežného konkurzného konania, alebo riešiť jeho krízovú situáciu uplatnením nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávaním právomocí riešiť krízové situácie a zároveň sa v čo najväčšej možnej miere vyhnúť akýmkoľvek významným nepriaznivým dôsledkom pre finančné systémy (vrátane okolností širšej finančnej nestability alebo udalostí na úrovni celého systému) členského štátu, v ktorom sa daný subjekt nachádza, alebo iných členských štátov alebo Únie, a s cieľom zabezpečiť kontinuitu zásadných funkcií, ktoré subjekt vykonáva.

Jednotná rada včas informuje orgán EBA, ak sa krízová situácia inštitúcie považuje za neriešiteľnú.

4. Krízová situácia skupiny sa považuje za riešiteľnú, ak Jednotná rada považuje za realizovateľné a dôveryhodné buď likvidovať subjekty skupiny v rámci bežného konkurzného konania, alebo riešiť ich krízovú situáciu uplatnením nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávaním právomoci riešiť krízové situácie vo vzťahu k subjektom skupiny a zároveň sa v čo najväčšej možnej miere vyhnúť akýmkoľvek významným nepriaznivým dôsledkom pre finančné systémy (a to aj v podmienkach širšej finančnej nestability alebo udalostí zasahujúcich celý systém) členských štátov, v ktorých sú subjekty skupiny usadené, alebo iných členských štátov alebo Únie, a to s cieľom zabezpečiť pokračovanie zásadných funkcií, ktoré subjekty skupiny vykonávajú, ak ich možno ľahko a včas oddeliť, alebo použitím iných prostriedkov.

Jednotná rada včas informuje orgán EBA, ak sa krízová situácia skupiny považuje za neriešiteľnú.

5. Na účely odsekov 3 a 4 a odseku 10 písm. b) sa závažnými nepriaznivými dôsledkami pre finančné systémy alebo negatívnymi vplyvmi na finančnú stabilitu rozumie situácia, keď je finančný systém narušený alebo hrozí jeho narušenie, čo môže viesť k finančným problémom, ktoré môžu ohroziť riadne fungovanie, efektivitu a integritu vnútorného trhu alebo hospodárstva, alebo finančného systému jedného alebo viacerých členských štátov. Pri posudzovaní závažných nepriaznivých dôsledkov Jednotná rada zohľadňuje príslušné upozornenia a odporúčania ESRB a príslušné kritériá vypracované orgánom EBA a zváži zisťovanie a meranie systémových rizík.

6. Na účely posúdenia uvedeného v tomto článku Jednotná rada preskúmava záležitosti uvedené v oddiele C prílohy k smernici 2014/59/EÚ.

7. Ak pri posúdení riešiteľnosti krízovej situácie subjektu alebo skupiny vykonanom v súlade s odsekom 3 alebo 4 Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi vrátane ECB skonštatuje, že existujú podstatné prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie daného subjektu alebo skupiny, Jednotná rada v spolupráci s príslušnými orgánmi pripraví správu určenú inštitúcii alebo materskej spoločnosti, v ktorej analyzuje podstatné prekážky brániace účinnému uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávaniu právomoci riešiť krízové situácie. V správe sa zváži vplyv na obchodný model inštitúcie a odporučia sa primerané a cielené opatrenia, ktoré sú podľa názoru Jednotnej rady potrebné alebo vhodné na odstránenie týchto prekážok v súlade s odsekom 10.

8. Správa sa oznamuje aj príslušným orgánom a orgánom pre riešenie krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky inštitúcií, ktoré nie sú súčasťou skupiny. Je podložená dôvodmi vedúcimi k predmetnému posúdeniu alebo konštatovaniu a uvádza sa v nej, ako posúdenie alebo konštatovanie spĺňa požiadavku primeraného uplatňovania stanovenú v článku 6.

9. Subjekt alebo materská spoločnosť navrhnú Jednotnej rade do štyroch mesiacov od doručenia správy možné opatrenia na riešenie alebo odstránenie podstatných prekážok identifikovaných v správe. V správe sa uvádza každé opatrenie, ktoré subjekt alebo materská spoločnosť navrhli príslušným orgánom, orgánu EBA a v prípadoch, keď sa významné pobočky inštitúcií, ktoré nie sú súčasťou skupiny, nachádzajú v nezúčastnených členských štátoch, orgánom pre riešenie krízových situácií týchto členských štátov.

10. Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi posúdi, či sa opatreniami uvedenými v odseku 9 účinne riešia alebo odstraňujú predmetné podstatné prekážky. Ak opatrenia, ktoré navrhol dotknutý subjekt alebo materská spoločnosť, účinne neznižujú ani neodstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie, Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi a prípadne s určeným orgánom makroprudenciálneho dohľadu prijme rozhodnutie, v ktorom uvedie, že navrhnuté opatrenia účinne neznižujú ani neodstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie, a v ktorom dá inštrukcie vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby od inštitúcie, materskej spoločnosti alebo akejkoľvek dcérskej spoločnosti dotknutej skupiny požadovali prijatie ktoréhokoľvek z opatrení uvedených v odseku 11.

Pri určovaní alternatívnych opatrení Jednotná rada preukáže, že opatreniami navrhnutými inštitúciou nie je možné odstrániť prekážky brániace riešeniu krízovej situácie a že navrhnuté alternatívne opatrenia sú primerané, pokiaľ ide o ich odstránenie. Jednotná rada zohľadní ohrozenie finančnej stability vyplývajúce z týchto prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie a dosah týchto opatrení na obchodnú činnosť inštitúcie, jej stabilitu a jej schopnosť byť prínosom pre hospodárstvo, na vnútorný trh finančných služieb a na finančnú stabilitu v ostatných členských štátoch a v Únii ako celku.

Jednotná rada zohľadní aj potrebu zabrániť akémukoľvek vplyvu na dotknutú inštitúciu alebo skupinu, ktorý by prekračoval rámec nevyhnutný na odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie alebo ktorý by bol neprimeraný.

11. Na účely odseku 10 dáva Jednotná rada v náležitých prípadoch vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií inštrukcie, aby vykonali ktorékoľvek z týchto opatrení:

a) požadovať, aby subjekt prehodnotil akékoľvek mechanizmy financovania v rámci skupiny alebo ich neexistenciu alebo pripravil dohody o poskytovaní služieb (či už v rámci skupiny alebo s tretími stranami) na zaistenie poskytovania zásadných funkcií;

b) požadovať, aby subjekt obmedzil svoju maximálnu individuálnu alebo súhrnnú expozíciu;

c) uložiť povinnosť poskytovať špecifické alebo pravidelné dodatočné informácie relevantné z hľadiska riešenia krízových situácií;

d) požadovať, aby subjekt odpredal konkrétne aktíva;

e) požadovať, aby subjekt obmedzil alebo ukončil konkrétne existujúce alebo navrhované činnosti;

f) obmedziť rozvoj nových alebo existujúcich oblastí obchodnej činnosti alebo predaj nových či existujúcich produktov alebo zabrániť takémuto rozvoju alebo predaju;

g) požadovať zmeny právnych alebo prevádzkových štruktúr subjektu alebo ktoréhokoľvek subjektu skupiny, ktorý je pod ich priamou alebo nepriamou kontrolou, s cieľom zmierniť ich zložitosť a zaistiť tak, aby zásadné funkcie bolo možné právne a prevádzkovo oddeliť od ostatných funkcií prostredníctvom uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií;

h) požadovať, aby subjekt zriadil materskú finančnú holdingovú spoločnosť v členskom štáte alebo materskú finančnú holdingovú spoločnosť v Únii;

i) požadovať, aby subjekt emitoval obligácie s cieľom splniť požiadavky článku 12;

j) požadovať, aby subjekt prijal ďalšie opatrenia s cieľom splniť požiadavky uvedené v článku 12, najmä vrátane pokusu o opätovné prerokovanie oprávnených záväzkov, nástroja dodatočného kapitálu Tier 1 alebo nástroja kapitálu Tier 2, ktoré emitoval, s cieľom zabezpečiť, aby sa každé rozhodnutie Jednotnej rady odpísať alebo konvertovať daný záväzok alebo nástroj vykonalo podľa práva jurisdikcie, do ktorej patrí tento záväzok alebo nástroj.

Vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií podľa okolností priamo prijíma opatrenia uvedené v písmenách a) až j) prvého pododseku.

12. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia inštrukcie Jednotnej rady v súlade s článkom 29.

13. Rozhodnutie podľa odsekov 10 a 11 spĺňa tieto požiadavky:

a) je podložené dôvodmi, ktoré viedli k predmetnému posúdeniu alebo konštatovaniu;

b) uvádza sa v ňom, ako sa uvedené posúdenie alebo konštatovanie zhoduje s požiadavkou primeraného uplatňovania stanovenou v odseku 10.

Článok 11

Zjednodušené povinnosti pre určité inštitúcie

1. Jednotná rada z vlastnej iniciatívy po porade s vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo na návrh vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií môže uplatniť zjednodušené povinnosti v súvislosti s vypracúvaním návrhov plánov riešenia krízových situácií podľa článku 8 alebo oslobodiť od povinnosti vypracovať návrhy týchto plánov v súlade s odsekmi 3 až 9 tohto článku.

2. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií môžu navrhnúť Jednotnej rade, aby uplatnila zjednodušené povinnosti na inštitúcie alebo skupiny podľa odsekov 3 a 4 alebo ich oslobodila od povinnosti vypracovať návrhy plánov riešenia krízových situácií podľa odseku 7. Uvedený návrh musí byť zdôvodnený a podložený všetkými relevantnými dokumentmi.

3. Jednotná rada po doručení návrhu, aby uplatnila zjednodušené povinnosti podľa odseku 2 tohto článku, alebo konajúc z vlastnej iniciatívy vykoná posúdenie dotknutej inštitúcie alebo skupiny a uplatní zjednodušené povinnosti, ak nevznikol predpoklad, že zlyhanie inštitúcie alebo skupiny by malo významné nepriaznivé dôsledky pre finančný systém alebo ohrozilo finančnú stabilitu v zmysle článku 10 ods. 5

Jednotná rada na tieto účely zohľadňuje:

a) povahu obchodnej činnosti, štruktúru akcionárov, právnu formu, rizikový profil, veľkosť a právny štatút inštitúcie alebo skupiny, jej prepojenosť s ďalšími inštitúciami alebo s finančným systémom všeobecne a rozsah a zložitosť jej činností;

b) jej členstvo v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo v iných kooperačných systémoch vzájomnej solidarity, ako je uvedené v článku 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

c) vykonávanie investičných služieb alebo činností, ako je vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ([1]); a

d) či je pravdepodobné, že jej zlyhanie a následná likvidácia v rámci bežného konkurzného konania by mali významný negatívny vplyv na finančné trhy, ostatné inštitúcie, podmienky financovania alebo všeobecne na ekonomiku.

Jednotná rada uskutoční posúdenie uvedené v prvom pododseku podľa potreby po porade s vnútroštátnym orgánom makroprudenciálneho dohľadu, prípadne s ESRB.

4. Pri uplatňovaní zjednodušených povinností Jednotná rada určí:

a) obsah a podrobnosti plánov riešenia krízových situácií stanovených v článku 8;

b) lehotu, v ktorej musia byť vypracované prvé plány riešenia krízových situácií, a frekvenciu aktualizácie plánov riešenia krízových situácií, ktorá môže byť nižšia než frekvencia stanovená v článku 8 ods. 12;

c) obsah a podrobnosti informácií, ktoré sa vyžadujú od inštitúcií podľa článku 8 ods. 9 tohto nariadenia a podľa oddielu B prílohy k smernici 2014/59/EÚ;

d) úroveň podrobnosti na účely posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie podľa článku 10 tohto nariadenia a podľa oddielu C prílohy k smernici 2014/59/EÚ.

5. Uplatňovanie zjednodušených povinností nemá ako také vplyv na právomoc Jednotnej rady prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie.

6. Ak sa uplatňujú zjednodušené povinnosti, Jednotná rada v plnej miere uplatní povinnosti v nezjednodušenej podobe vždy, ak už neexistujú okolnosti, ktoré boli dôvodom na ich uplatnenie.

7. Bez toho, aby boli dotknuté články 9 a 31, Jednotná rada po prijatí návrhu oslobodiť od povinnosti vypracovať plány riešenia krízových situácií podľa odseku 2 tohto článku alebo z vlastného podnetu oslobodí podľa odseku 3 tohto článku od uplatňovania povinnosti vypracovať plány riešenia krízových situácií inštitúcie pridružené k ústrednému orgánu a úplne alebo čiastočne oslobodené od prudenciálnych požiadaviek vo vnútroštátnom práve v súlade s článkom 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Ak sa udelí výnimka podľa prvého pododseku, uplatní sa povinnosť vypracovať návrh plánu riešenia krízových situácií na konsolidovanom základe vo vzťahu k ústrednému orgánu a k inštitúciám, ktoré sú k nemu pridružené v zmysle článku 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Na tento účel zahŕňa každý odkaz v tejto kapitole na skupinu aj ústredný orgán a inštitúcie, ktoré sú k nemu pridružené v zmysle článku 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a ich dcérske spoločnosti a každý odkaz na materskú spoločnosť alebo inštitúcie podliehajúce dohľadu na konsolidovanom základe podľa článku 111 smernice 2013/36/EÚ zahŕňa aj ústredný orgán.

8. Na inštitúcie, ktoré podliehajú priamemu dohľadu ECB v súlade s článkom 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 alebo ktoré tvoria významný podiel vo finančnom systéme zúčastneného členského štátu, sa vzťahujú individuálne plány riešenia krízových situácií.

Na účely tohto odseku sa operácie inštitúcie považujú za operácie, ktoré predstavujú významný podiel finančného systému tohto zúčastneného členského štátu, ak:

a) celková hodnota jej aktív je vyššia ako 30 000 000 000 EUR; alebo

b) jej celkové aktíva tvoria viac než 20 % HDP členského štátu, v ktorom je usadená, s výnimkou prípadu, keď je celková hodnota jej aktív nižšia ako 5 000 000 000 EUR.

9. Keď sa vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý navrhol uplatňovanie zjednodušených povinností alebo udelenie výnimky v súlade s odsekom 2, domnieva, že rozhodnutie uplatňovať zjednodušené povinnosti alebo udeliť výnimku treba zrušiť, predloží na tento účel návrh Jednotnej rade. Jednotná rada v takom prípade prijme rozhodnutie o navrhovanom zrušení, pričom plne zohľadní zdôvodnenie zrušenia, ktoré navrhol vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vzhľadom na skutočnosti a okolnosti uvedené v odseku 3 alebo v odsekoch 7 a 8.

10. Jednotná rada informuje orgán EBA o tom, že uplatňuje tento článok.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

Článok 12

Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi vrátane ECB stanoví minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa odseku 4, ktoré podliehajú právomoci odpísať a právomoci vykonať konverziu, ktorú subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 2 a subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, musia vždy spĺňať.

2. Pri vypracúvaní návrhov plánov riešenia krízových situácií v súlade s článkom 9 orgány pre riešenie krízových situácií po porade s príslušnými orgánmi stanovia minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa odseku 4, na ktoré sa vzťahujú právomoci týkajúce sa odpisovania a konverzie, ktorú subjekty uvedené v článku 7 ods. 3 musia vždy spĺňať. V uvedenej súvislosti sa uplatní postup stanovený v článku 31.

3. V záujme zabezpečenia účinného a jednotného uplatňovania tohto článku vypracuje Jednotná rada usmernenia a postúpi vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií návod vo vzťahu ku konkrétnym inštitúciám alebo skupinám.

4. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa vypočíta ako suma vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov vyjadrená ako percentuálny podiel celkových pasív a vlastných zdrojov inštitúcie.

Na účely prvého pododseku sa derivátové záväzky zahrnujú do celkových pasív na základe toho, že sa plne uznávajú práva protistrany na čisté zúčtovanie.

5. Bez ohľadu na odsek 1 Jednotná rada oslobodí od povinnosti plniť za všetkých okolností minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky hypotekárne úverové inštitúcie financované z krytých dlhopisov, ktoré podľa vnútroštátneho práva nesmú prijímať vklady, pretože:

a) uvedené inštitúcie sa zlikvidujú prostredníctvom vnútroštátnych konkurzných konaní alebo iných postupov uplatňovaných v súlade s článkami 38, 40 alebo 42 smernice 2014/59/EÚ, ktoré sú osobitne stanovené pre uvedené inštitúcie; a

b) takýmto vnútroštátnym konkurzným konaním alebo iným postupom sa zabezpečí, aby veritelia uvedených inštitúcií, v relevantných prípadoch vrátane držiteľov krytých dlhopisov, znášali straty spôsobom, ktorý je v súlade s cieľmi riešenia krízových situácií.

6. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedená v odseku 4 nepresiahne výšku vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov, ktorá postačuje na to, aby sa zabezpečilo, že v prípade uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov by bolo možné absorbovať straty subjektu uvedeného v článku 2, ako aj najvyššie postavenej materskej spoločnosti uvedenej inštitúcie alebo materskej spoločnosti a akejkoľvek inštitúcie alebo finančnej inštitúcie patriacej do konsolidovanej účtovnej závierky uvedenej najvyššie postavenej materskej spoločnosti a obnoviť podiel vlastného kapitálu Tier 1 uvedených subjektov na úroveň potrebnú na to, aby naďalej spĺňali podmienky na udelenie povolenia a pokračovali vo vykonávaní činností, na ktoré majú povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo rovnocenných právnych predpisov, a aby sa udržala dostatočná dôvera trhu v inštitúciu alebo materskú spoločnosť uvedenú v článku 2 a v najvyššie postavenú materskú spoločnosť uvedenej inštitúcie alebo materskú spoločnosť a akúkoľvek inštitúciu alebo finančnú inštitúciu zaradenú do konsolidovanej účtovnej závierky uvedenej najvyššie postavenej materskej spoločnosti.

Ak sa v pláne riešenia krízovej situácie predpokladá, že určité triedy oprávnených záväzkov by sa mohli vylúčiť zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 5 alebo že určité triedy oprávnených záväzkov by sa mohli previesť na príjemcu v plnej výške v rámci čiastočného prevodu, minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedená v odseku 4 nepresiahne výšku vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov, ktorá je potrebná na to, aby inštitúcia alebo materská spoločnosť uvedená v článku 2 mala dostatočné ďalšie oprávnené záväzky na zabezpečenie toho, že straty tejto inštitúcie alebo materskej spoločnosti uvedenej v článku 2, ako aj najvyššie postavenej materskej spoločnosti uvedenej inštitúcie alebo materskej spoločnosti a akejkoľvek inštitúcie alebo finančnej inštitúcie zahrnutej do konsolidovanej závierky uvedenej najvyššie postavenej materskej spoločnosti by bolo možné absorbovať

a pomer vlastného kapitálu Tier 1 uvedených subjektov by sa mohol obnoviť na úroveň potrebnú na to, aby sa im umožnilo aj naďalej plniť podmienky na udelenie povolenia a naďalej vykonávať činnosti, na ktoré majú povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo rovnocenných právnych predpisov a udržať dostatočnú dôveru trhu v inštitúciu alebo materskú spoločnosť a najvyššie postavenú materskú spoločnosť uvedenej inštitúcie alebo materskej spoločnosti a akejkoľvek inštitúcie alebo finančnej inštitúcie patriacej do konsolidovanej účtovnej závierky uvedenej najvyššie postavenej materskej spoločnosti.

Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedená v odseku 4 nesmie byť nižšia ako celková výška všetkých požiadaviek na vlastné zdroje a požiadaviek týkajúcich sa rezervy podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ.

7. V rámci obmedzení stanovených v odseku 6 tohto článku s cieľom vyriešiť krízovú situáciu subjektu uvedeného v článku 2 uplatnením nástrojov na riešenie krízových situácií, podľa potreby vrátane nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, spôsobom, ktorý je v súlade s cieľmi riešenia krízových situácií, sa aspekty uvedené v odseku 1 tohto článku určia na základe týchto kritérií:

a) veľkosť, obchodný model, model financovania a rizikový profil inštitúcie a materskej spoločnosti uvedených v článku 2;

b) rozsah, v akom by systém ochrany vkladov mohol prispieť k financovaniu riešenia krízových situácií v súlade s článkom 79;

c) rozsah, v akom by zlyhanie inštitúcie a materskej spoločnosti uvedených v článku 2 malo významné nepriaznivé dôsledky na finančný systém alebo ohrozilo finančnú stabilitu v zmysle článku 10 ods. 5, okrem iného z dôvodu jeho vzájomného prepojenia s inými inštitúciami alebo zvyškom finančného systému prostredníctvom „nákazy“ iných inštitúcií.

8. Pri stanovovaní sa spresňuje minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktorú inštitúcie musia plniť na individuálnom základe a ktorú materské spoločnosti musia plniť na konsolidovanom základe. Minimálnu požiadavku na súhrnné množstvo vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov na konsolidovanej úrovni materskej spoločnosti v Únii usadenej v zúčastnenom členskom štáte určí Jednotná rada po konzultácii s orgánom konsolidovaného dohľadu, a to na základe kritérií stanovených v odseku 7 a na základe toho, či je potrebné riešiť krízové situácie dcérskych spoločností z tretích krajín, ktoré sú súčasťou skupiny, samostatne v súlade s plánom riešenia krízovej situácie.

9. Jednotná rada stanoví minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktorá sa má uplatniť na dcérske spoločnosti skupiny na individuálnom základe. Uvedená minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa stanoví na úrovni vhodnej dcérskej spoločnosti s prihliadnutím na:

a) kritériá uvedené v odseku 7, predovšetkým veľkosť, obchodný model, model financovania a rizikový profil dcérskej spoločnosti vrátane vlastných zdrojov; a

b) konsolidovanú požiadavku stanovenú pre skupinu.

10. Jednotná rada sa môže rozhodnúť oslobodiť od minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na jednotlivom základe materskú inštitúciu za predpokladu splnenia podmienok stanovených v článku 45 ods. 11 písm. a) a b) smernice 2014/59/EÚ. Jednotná rada sa môže rozhodnúť oslobodiť od minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na jednotlivom základe dcérsku spoločnosť za predpokladu splnenia podmienok stanovených v článku 45 ods. 12 písm. a), b) a c) smernice 2014/59/EÚ.

11. Jednotná rada môže rozhodnúť z vlastného podnetu po konzultácii s vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo na návrh vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, že minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedená v odseku 1 je čiastočne splnená na konsolidovanom alebo individuálnom základe prostredníctvom zmluvných nástrojov záchrany pomocou vnútorných zdrojov, a to pri úplnom dodržaní kritérií uvedených v odseku 5 prvom a druhom pododseku a v odseku 7.

12. Aby nástroj spĺňal kritériá na vymedzenie ako zmluvne dohodnutý nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov v zmysle odseku 11, musí byť Jednotná rada presvedčená, že tento nástroj:

a) obsahuje zmluvnú podmienku, na základe ktorej sa stanovuje, že ak Jednotná rada rozhodne, že sa na danú inštitúciu uplatní nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, nástroj sa v požadovanom rozsahu odpíše alebo konvertuje pred tým, než sa odpíšu alebo konvertujú iné oprávnené záväzky; a

b) podlieha záväznej dohode, záväzku alebo ustanoveniu o podriadenosti, na základe ktorých má v prípade bežného konkurzného konania nižšie postavenie než iné oprávnené záväzky, a nie je možné ho splatiť, až kým nie sú vyrovnané ostatné oprávnené záväzky splatné v tom čase.

13. Jednotná rada stanovuje minimálnu požiadavku podľa odseku 1 tohto článku a podľa okolností podľa odseku 11 tohto článku súčasne s vypracovaním a dodržiavaním plánov riešenia krízových situácií podľa článku 8.

14. Jednotná rada adresuje stanovenú minimálnu požiadavku vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia inštrukcie Jednotnej rady v súlade s článkom 29. Jednotná rada požaduje, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií overovali, či inštitúcie a materské spoločnosti stále dodržiavajú minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stanovenú v odseku 1 tohto článku, a zabezpečovali jej neustále dodržiavanie z ich strany.

15. Jednotná rada informuje ECB a orgán EBA o minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktorú stanovila pre každú inštitúciu a materskú spoločnosť podľa odseku 1, a podľa okolností o požiadavkách stanovených v odseku 11.

16. Oprávnené záväzky vrátane podriadených dlhových nástrojov a podriadených úverov, ktoré nespĺňajú kritériá na zaradenie medzi nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 alebo nástroje kapitálu Tier 2, sa zahŕňajú do sumy vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov podľa odseku 1, iba ak spĺňajú tieto podmienky:

a) nástroj je vydaný a v plnej miere splatený;

b) pasívum nie je predmetom dlžníckeho, zabezpečovacieho alebo ručiteľského vzťahu na strane inštitúcie;

c) kúpa nástroja nebola priamo alebo nepriamo financovaná inštitúciou;

d) záväzok má zostávajúcu splatnosť najmenej jeden rok;

e) záväzok nevyplýva z derivátu;

f) záväzok nevyplýva z vkladu, ktorý má prednostné poradie v rámci vnútroštátnej hierarchie konkurzného konania v súlade s článkom 108 smernice 2014/59/EÚ.

Na účely prvého pododseku písm. d) v prípade, že prostredníctvom pasíva sa jeho majiteľovi udeľuje právo na predčasné splatenie, je toto pasívum splatné prvým dňom, kedy toto právo vzniká.

17. Ak sa pasívum alebo záväzok riadi právom jurisdikcie mimo územia Únie, Jednotná rada môže požiadať orgány pre riešenie krízových situácií, aby požiadali inštitúciu, aby preukázala, že každé rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií odpísať alebo konvertovať toto pasívum alebo záväzok by sa vykonalo podľa práva tejto jurisdikcie, a to s prihliadnutím na podmienky zmluvy upravujúcej toto pasívum, medzinárodné dohody o uznávaní konaní zameraných na riešenie krízových situácií a ďalšie relevantné záležitosti. Ak Jednotná rada nie je presvedčená o tom, že každé rozhodnutie by sa vykonalo podľa práva uvedenej jurisdikcie, pasívum sa nezapočíta do minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

18. Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa článku 45 ods. 18 smernice 2014/59/EÚ, podľa potreby predloží rovnakým spôsobom legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia.

KAPITOLA 2

Včasná intervencia

Článok 13

Včasná intervencia

1. ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány informujú Jednotnú radu o každom opatrení, ktorého prijatie požadujú od inštitúcie alebo skupiny alebo ktoré prijímajú samy podľa článku 16 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013, článku 27 ods. 1 alebo článku 28 alebo 29 smernice 2014/59/EÚ alebo článku 104 smernice 2013/36/EÚ.

Jednotná rada oznamuje Komisii všetky informácie, ktoré získala podľa prvého pododseku.

2. Od dátumu doručenia informácií uvedených v odseku 1 a bez toho, aby boli dotknuté právomoci ECB a vnútroštátnych príslušných orgánov v súlade s ďalšími právnymi predpismi Únie, sa Jednotná rada môže pripraviť na riešenie krízovej situácie dotknutej inštitúcie alebo skupiny.

Na účely prvého pododseku ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán pozorne monitorujú v spolupráci s Jednotnou radou podmienky inštitúcie alebo materskej spoločnosti a ich dodržiavanie akéhokoľvek opatrenia včasnej intervencie, ktoré sa od nich požadovalo.

ECB alebo dotknutý príslušný orgán poskytnú Jednotnej rade všetky informácie, ktoré sú potrebné na aktualizáciu plánu riešenia krízových situácií a prípravu prípadného riešenia krízovej situácie inštitúcie a ocenenia aktív a záväzkov inštitúcie podľa článku 20 ods. 1 až 15.

3. Jednotná rada je oprávnená požadovať, aby inštitúcia alebo materská spoločnosť kontaktovali potenciálnych kupujúcich s cieľom pripraviť sa na riešenie krízovej situácie inštitúcie, pričom sa dodržiavajú kritériá stanovené v článku 39 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a požiadavky zachovania služobného tajomstva stanovené v článku 88 tohto nariadenia.

Jednotná rada je tiež oprávnená požadovať od dotknutého vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, aby vypracoval predbežný program riešenia krízovej situácie dotknutej inštitúcie alebo skupiny.

Jednotná rada informuje ECB, dotknuté príslušné vnútroštátne orgány a dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií o každom opatrení, ktoré prijme podľa tohto odseku.

4. Ak ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány plánujú uložiť inštitúcii alebo skupine akékoľvek ďalšie opatrenie podľa článku 16 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013, článku 27 ods. 1, článku 28 alebo 29 smernice 2014/59/EÚ alebo podľa článku 104 smernice 2013/36/EÚ pred tým, než subjekt alebo skupina dosiahnu úplný súlad s prvým opatrením oznámeným Jednotnej rade, pred uložením takéhoto ďalšieho opatrenia dotknutej inštitúcii alebo skupine informujú Jednotnú radu.

5. ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán, Jednotná rada a dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečujú, aby ďalšie opatrenie uvedené v odseku 4 a akékoľvek opatrenie Jednotnej rady zamerané na prípravu na riešenie krízových situácií podľa odseku 2 boli vo vzájomnom súlade.

KAPITOLA 3

Riešenie krízových situácií

Článok 14

Ciele riešenia krízových situácií

1. Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri konaní v rámci postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 s prihliadnutím na svoje príslušné právomoci riešiť krízové situácie zohľadňujú ciele riešenia krízových situácií, vyberajú nástroje riešenia krízových situácií a vykonávajú právomoci riešiť krízové situácie, ktorými sa podľa ich názoru najlepšie dosiahnu ciele riešenia krízových situácií, ktoré sú relevantné vzhľadom na okolnosti prípadu.

2. Medzi ciele riešenia krízových situácií uvedené v odseku 1 patrí:

a) zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií;

b) zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“ vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržaním trhovej disciplíny;

c) chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory;

d) chrániť vkladateľov, na ktorých sa vzťahuje smernica 2014/49/EÚ, a investorov, na ktorých sa vzťahuje smernica 97/9/ES;

e) chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetku.

Pri plnení cieľov uvedených v prvom pododseku sa Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií usilujú minimalizovať náklady na riešenie krízových situácií a zabrániť prepadu hodnoty, ak to nie je potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie.

3. S výhradou jednotlivých ustanovení tohto nariadenia sú ciele riešenia krízových situácií rovnako dôležité a musia byť náležite v rovnováhe v závislosti od povahy a okolností každého prípadu.

Článok 15

Všeobecné zásady, ktorými sa riadi riešenie krízových situácií

1. Jednotná rada, Rada, Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri konaní v rámci postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 prijímajú všetky vhodné kroky na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií prijímali v súlade s týmito zásadami:

a) akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví;

b) veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich nárokov podľa článku 17, pokiaľ nie je v tomto nariadení výslovne stanovené inak;

c) riadiaci orgán a vrcholový manažment inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, sa vymení, s výnimkou tých prípadov, keď sa usúdi, že zachovanie celého riadiaceho orgánu a vrcholového manažmentu alebo ich časti, primerane podľa okolností, je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie;

d) riadiaci orgán a vrcholový manažment inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, poskytne všetku potrebnú pomoc na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie;

e) fyzické a právnické osoby sa podľa vnútroštátneho práva považujú za občianskoprávne alebo trestnoprávne zodpovedných za zlyhanie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši;

f) s veriteľmi tej istej kategórie sa zaobchádza nestranným spôsobom, pokiaľ nie je v tomto nariadení stanovené inak;

g) žiadny veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt uvedený v článku 2 bol býval zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v súlade s ochrannými opatreniami stanovenými v článku 29;

h) kryté vklady sú chránené v plnej miere; a

i) opatrenia na riešenie krízovej situácie sa musia prijať v súlade s ochrannými opatreniami uvedenými v tomto nariadení.

2. Ak je inštitúcia subjektom skupiny, Jednotná rada, Rada a Komisia bez toho, aby bol dotknutý článok 14, pri rozhodovaní o uplatňovaní nástrojov na riešenie krízových situácií a vykonávaní právomocí riešiť krízové situácie, konajú spôsobom, ktorým sa minimalizuje vplyv na ostatné subjekty skupiny a na skupinu ako celok a ktorým sa minimalizuje nepriaznivý vplyv na finančnú stabilitu v Únii a jej členských štátoch, a najmä v krajinách, v ktorých skupina pôsobí.

3. Pri uplatňovaní nástroja odpredaja obchodnej činnosti, nástroja preklenovacej inštitúcie alebo nástroja oddelenia aktív na subjekt uvedený v článku 2 tohto nariadenia sa tento subjekt považuje na účely článku 5 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES ([1]) za subjekt konkurzného konania alebo podobného konania riešiaceho platobnú neschopnosť.

4. Pri rozhodovaní o uplatňovaní nástrojov na riešenie krízových situácií a vykonávaní právomocí riešiť krízové situácie Jednotná rada požiada, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií podľa okolností informovali zástupcov zamestnancov a konzultovali s nimi.

Nemali by tým byť dotknuté ustanovenia o zastúpení zamestnancov v riadiacich orgánoch, ako to vyplýva z vnútroštátneho práva alebo praxe.

Článok 16

Riešenie krízových situácií finančných inštitúcií a materských spoločností

1. Jednotná rada prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, pokiaľ ide o finančnú inštitúciu aj materskú spoločnosť, ktorá podlieha dohľadu na konsolidovanom základe.

2. Jednotná rada prijme opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k materskej spoločnosti uvedenej v článku 2 písm. b), ak sú vzhľadom na materskú spoločnosť, ako aj vzhľadom na jednu alebo viaceré dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, alebo v prípade, že dcérska spoločnosť nie je usadená v Únii, ak orgán tretej krajiny skonštatoval, že spĺňa podmienky na riešenie krízovej situácie v súlade s právom danej tretej krajiny.

3. Odchylne od odseku 2 a bez ohľadu na skutočnosť, že materská spoločnosť nespĺňa podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, Jednotná rada môže prijať rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s danou materskou spoločnosťou, ak jedna alebo viaceré jej dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, spĺňajú podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, 4 a 5 a ich aktíva a pasíva sú na takej úrovni, že ich zlyhanie ohrozuje inštitúciu alebo skupinu ako celok a opatrenie na riešenie krízovej situácie v súvislosti s danou materskou spoločnosťou je nevyhnutné na riešenie krízovej situácie týchto dcérskych spoločností, ktoré sú inštitúciami, alebo na riešenie krízovej situácie skupiny ako celku. Ak vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií informuje Jednotnú radu, že právne predpisy týkajúce sa konkurzného konania členského štátu stanovujú, že k skupinám je nutné pristupovať ako k celku, a opatrenie na riešenie krízovej situácie tejto materskej spoločnosti je nevyhnutné z dôvodu riešenia krízovej situácie týchto dcérskych spoločností, ktoré sú inštitúciami, alebo z dôvodu riešenia krízovej situácie skupiny ako celku, môže Jednotná rada rozhodnúť o opatrení na riešenie krízovej situácie aj vo vzťahu k materskej spoločnosti.

Na účely prvého pododseku a pri posudzovaní toho, či sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, pokiaľ ide o jednu alebo viac dcérskych spoločností, ktoré sú inštitúciami, Jednotná rada nemusí prihliadať na vnútroskupinové prevody kapitálu alebo strát medzi subjektmi vrátane výkonu právomocí týkajúcich sa odpísania alebo konverzie dlhu.

Článok 17

Hierarchia pohľadávok

1. Pri uplatňovaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov na subjekt uvedený v článku 2 tohto nariadenia a bez toho, aby boli dotknuté záväzky, ktoré sú vylúčené z uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 3 tohto nariadenia, rozhodnú Jednotná rada, Komisia alebo podľa okolností vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií o výkone právomocí týkajúcich sa odpisovania alebo konverzie dlhu vrátane prípadného uplatnenia článku 27 ods. 5 tohto nariadenia a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú uvedené právomoci v súlade s článkami 47 a 48 smernice 2014/59/EÚ a v opačnom poradí hierarchie pohľadávok stanovenom ich vnútroštátnymi právnymi predpismi vrátane ustanovení, ktorým sa transponuje článok 108 smernice 2014/59/EÚ.

([1]) Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 16).

2. Zúčastnené členské štáty oznámia Komisii a Jednotnej rade poradie pohľadávok voči subjektom uvedeným v článku 2 vo vnútroštátnom konkurznom konaní k 1. júlu každého roka a hneď po tom, ako dôjde k zmene poradia.

V prípade uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov ručí príslušný systém ochrany vkladov za podmienok uvedených v článku 79.

Článok 18

Postup riešenia krízových situácií

1. Jednotná rada prijme program riešenia krízových situácií podľa odseku 6 v súvislosti s subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2 a subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a článku 6a ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených odsekov, len ak dospeje k záveru, a to na svojom výkonnom zasadnutí a po doručení oznámenia v súlade so štvrtým pododsekom alebo zo svojej vlastnej iniciatívy, že sú splnené tieto podmienky:

a) subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;

b) s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenie dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili jeho zlyhaniu v primeranom časovom horizonte;

c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme podľa odseku 5.

Posúdenie podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. a) prijme ECB po porade s Jednotnou radou. Jednotná rada smie na svojom výkonnom zasadnutí uskutočniť toto posúdenie iba v prípade, ak o svojom zámere informovala ECB a ak ECB do troch kalendárnych dní od prijatia uvedenej informácie neprijala rozhodnutie. ECB bezodkladne poskytne Jednotnej rade všetky relevantné informácie, ktoré Jednotná rada požaduje na účely informovaného posúdenia.

Ak ECB usúdi, že podmienka uvedená v prvom pododseku písm. a) je v súvislosti s inštitúciou alebo skupinou uvedenými v prvom pododseku splnená, oznámi toto posúdenie bezodkladne Komisii a Jednotnej rade.

Posúdenie podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. b) prijme Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí alebo podľa okolností vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v úzkej spolupráci s ECB. ECB môže tiež informovať Jednotnú radu a dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií o tom, že podmienku stanovenú v písmene b) považuje za splnenú.

2. Bez toho, aby boli dotknuté prípady, keď sa ECB rozhodla vykonávať úlohy dohľadu nad úverovými inštitúciami priamo podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, v prípade doručenia oznámenia podľa odseku 1 alebo ak má Jednotná rada v úmysle uskutočniť posúdenie podľa odseku 1 z vlastného podnetu vo vzťahu k subjektu alebo skupine uvedeným v článku 7 ods. 3, Jednotná rada oznámi svoje posúdenie bezodkladne ECB.

3. Prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie nie je podmienené predchádzajúcim prijatím opatrenia podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, článku 27 ods. 1, článku 28 ani článku 29 smernice 2014/59/EÚ, ani podľa článku 104 smernice 2013/36/EÚ.

4. Na účely odseku 1 písm. a) sa subjekt považuje za zlyhávajúci, alebo že pravdepodobne zlyhá, ak nastali jedna alebo viaceré z týchto okolností:

a) subjekt porušuje požiadavky na zachovanie udeleného povolenia spôsobom, ktorý by bol dôvodom na to, aby ECB odňala povolenie okrem iného aj preto, lebo inštitúcia utrpela alebo pravdepodobne utrpí straty, ktoré vyčerpajú všetky jej vlastné zdroje alebo ich podstatnú časť, alebo existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že inštitúcia v blízkej budúcnosti poruší uvedené požiadavky;

b) objem aktív subjektu je nižší než objem jeho záväzkov alebo existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že objem aktív inštitúcie bude v blízkej budúcnosti nižší než objem jej záväzkov;

c) subjekt nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti alebo existujú objektívne prvky, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že subjekt v blízkej budúcnosti nebude schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti;

d) vyžaduje sa mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou prípadov, ak s cieľom napraviť vážne narušenie hospodárstva členského štátu a zachovať finančnú stabilitu má uvedená podpora niektorú z týchto foriem:

i) štátna záruka na zaručenie facilít likvidity, ktorú poskytujú centrálne banky v súlade s podmienkami centrálnych bánk;

ii) štátna záruka na novo emitované obligácie; alebo

iii) doplnenia vlastných zdrojov alebo nákup kapitálových nástrojov za ceny a za podmienok, ktoré subjektu neposkytujú výhodu, v prípade, že v čase poskytnutia verejnej podpory nenastali žiadne z okolností uvedených v tomto odseku písm. a), b) a c) ani okolnosti uvedené v článku 21 ods. 1

V každom z prípadov uvedených v prvom pododseku písm. d) bodoch i), ii) a iii) sa záručné alebo rovnocenné opatrenia, ktoré sú v nich uvedené, obmedzujú na solventné subjekty a podliehajú konečnému schváleniu podľa rámca Únie pre štátnu pomoc. Uvedené opatrenia sú preventívne a dočasné, musia byť primerané na nápravu dôsledkov vážneho narušenia a nesmú sa použiť na kompenzáciu strát, ktoré subjekt utrpel alebo pravdepodobne utrpí v blízkej budúcnosti.

Podporné opatrenia uvedené v prvom pododseku písm. d) bode iii) sa obmedzia na injekcie potrebné na riešenie nedostatku kapitálu stanoveného na základe stresových testov, preskúmania kvality aktív alebo rovnocenných činností v jednotlivých štátoch, v rámci Únie alebo v rámci jednotného mechanizmu dohľadu vykonaných ECB, orgánom EBA alebo vnútroštátnymi orgánmi a podľa potreby potvrdených príslušným orgánom.

Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa článku 32 ods. 4 smernice 2014/59/EÚ, podľa potreby predloží rovnakým spôsobom legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia.

5. Na účely odseku 1 písm. c) tohto článku sa opatrenie na riešenie krízovej situácie považuje za opatrenie vo verejnom záujme, ak je to nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie uvedených v článku 14, pričom dané opatrenie je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov riešenia krízovej situácie.

6. Ak sú splnené podmienky stanovené v odseku 1, Jednotná rada prijme program riešenia krízových situácií. V programe riešenia krízových situácií sa:

a) krízová situácia subjektu začne riešiť;

b) stanovuje uplatnenie nástrojov riešenia krízových situácií na inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, uvedenú v článku 22 ods. 2, najmä akékoľvek vylúčenie z uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 27 ods. 5 a 14;

c) stanovuje použitie fondu na podporu opatrení na riešenie krízových situácií v súlade s článkom 76 a v súlade s rozhodnutím Komisie prijatým v súlade s článkom 19.

7. Bezodkladne po prijatí programu riešenia krízových situácií ho Jednotná rada postúpi Komisii.

Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií Jednotnou radou Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, pokiaľ ide o aspekty týkajúce sa jej vlastného uváženia v súvislosti s programom riešenia krízových situácií v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku tohto odseku.

Do 12 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií Jednotnou radou môže Komisia navrhnúť Rade, aby:

a) voči tomuto programu riešenia krízových situácií vzniesla námietku z dôvodu, že program prijatý Jednotnou radou nespĺňa kritérium verejného záujmu uvedené v odseku 1 písm. c);

b) schválila podstatnú zmenu výšky prostriedkov fondu stanovenú v programe riešenia krízových situácií Jednotnej rady, alebo voči nej vzniesla námietku.

Na účely tretieho pododseku rozhoduje Rada jednoduchou väčšinou.

Program riešenia krízových situácií môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevznesú do 24 hodín od jeho postúpenia Jednotnou radou námietku.

Rada alebo podľa okolností Komisia uvedie dôvody pre uplatnenie právomoci vzniesť námietku.

Ak do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií Jednotnou radou schváli Rada návrh Komisie na zmenu programu riešenia krízových situácií z dôvodu uvedeného v treťom pododseku písm. b) alebo Komisia vznesie námietku v súlade s druhým pododsekom, Jednotná rada do ôsmich hodín vykoná príslušnú zmenu programu riešenia krízových situácií na základe vyjadrených dôvodov.

Ak sa v programe riešenia krízových situácií prijatom Jednotnou radou stanovuje vylúčenie určitých záväzkov vo výnimočných prípadoch uvedených v článku 27 ods. 5 a pokiaľ si ich vylúčenie vyžaduje príspevok z fondu alebo iného zdroja financovania, aby sa ochránila integrita vnútorného trhu, môže Komisia navrhované vylúčenie zakázať alebo požadovať jeho zmenu s uvedením zodpovedajúcich dôvodov, ktoré vychádzajú z porušenia požiadaviek stanovených v článku 27 a v delegovanom akte prijatom Komisiou na základe článku 44 ods. 11 smernice 2014/59/EÚ.

8. Ak Rada vznesie námietku proti uplatneniu riešenia krízovej situácie na inštitúciu z dôvodu nesplnenia kritéria verejného záujmu uvedeného v odseku 1 písm. c), vykoná sa likvidácia príslušného subjektu riadnym spôsobom v súlade s rozhodným vnútroštátnym právom.

9. Jednotná rada zabezpečí prijatie potrebného opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely realizácie programu riešenia krízových situácií zo strany dotknutých vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je určený dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom sa v ňom uvádzajú inštrukcie pre tieto orgány, ktoré prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na jeho vykonanie v súlade s článkom 29 prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie. V prípade poskytnutia štátnej pomoci alebo pomoci z fondu koná Jednotná rada v súlade s rozhodnutím o uvedenej pomoci prijatým Komisiou.

10. Komisia je oprávnená získať od Jednotnej rady akékoľvek informácie, ktoré považuje za relevantné z hľadiska plnenia svojich úloh podľa tohto nariadenia. Jednotná rada je v súlade s kapitolou 5 tejto hlavy oprávnená získať od akejkoľvek osoby akékoľvek informácie, ktoré považuje za potrebné na účely prípravy opatrenia na riešenie krízovej situácie a rozhodnutia o takomto opatrení, pričom uvedené informácie zahŕňajú aktualizácie a doplnenia informácií uvedených v plánoch riešenia krízových situácií.

Článok 19

Štátna pomoc a pomoc z fondu

1. Ak opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňa udelenie štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo pomoci z fondu v súlade s odsekom 3 tohto článku, program riešenia krízových situácií podľa článku 18 ods. 6 tohto nariadenia sa prijme až vtedy, keď Komisia prijme kladné alebo podmienené rozhodnutie o zlučiteľnosti použitia takejto pomoci s pravidlami vnútorného trhu.

Inštitúcie Únie konajú pri plnení úloh, ktorými boli poverené v článku 18 tohto nariadenia, v súlade so zásadami stanovenými v článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ a v tejto súvislosti primeraným spôsobom zverejňujú všetky príslušné informácie o svojej vnútornej štruktúre.

2. Ak sa Jednotná rada po doručení oznámenia podľa článku 18 ods. 1 tohto nariadenia alebo z vlastnej iniciatívy domnieva, že opatrenia na riešenie krízových situácií by mohli predstavovať štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vyzve zúčastnené členské štáty alebo dotknuté členské štáty, aby Komisii bezodkladne oznámili plánované opatrenia podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ. Jednotná rada oznamuje Komisii každý prípad, keď vyzýva jeden alebo viacero členských štátov, aby zaslali oznámenie podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

3. Pokiaľ opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňa v zmysle návrhu Jednotnej rady použitie fondu, Jednotná rada oznámi Komisii navrhované použitie fondu. Oznámenie Jednotnej rady musí obsahovať všetky informácie potrebné na to, aby mohla Komisia vypracovať vlastné posúdenie na základe tohto odseku.

Oznámením podľa tohto odseku sa začne proces predbežného vyšetrovania Komisie, počas ktorého môže Komisia od Jednotnej rady požadovať ďalšie informácie. Komisia zhodnotí, či by použitie fondu narušilo alebo ohrozilo hospodársku súťaž uprednostnením príjemcu alebo akéhokoľvek iného podniku do takej miery, že by obchod medzi členskými štátmi nebol zlučiteľný s pravidlami vnútorného trhu. Komisia uplatňuje pri použití fondu kritériá stanovené pre uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci, ktoré sú zakotvené v článku 107 ZFEÚ. Jednotná rada poskytne Komisii informácie, ktoré Komisia považuje za potrebné na vypracovanie tohto posúdenia.

V prípade, že má Komisia vážne pochybnosti o zlučiteľnosti navrhovaného použitia fondu s pravidlami vnútorného trhu alebo ak Jednotná rada neposkytne potrebné informácie na základe požiadavky Komisie podľa druhého pododseku, Komisia začne hĺbkové vyšetrovanie a upovedomí o tom Jednotnú radu. Komisia uverejní rozhodnutie o začatí hĺbkového vyšetrovania v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Jednotná rada, každý členský štát, prípadne akákoľvek osoba, podnik alebo združenie, ktorých sa môže dotknúť použitie fondu, majú právo predložiť Komisii pripomienky v lehote uvedenej v oznámení. Jednotná rada môže v lehote, ktorú stanoví Komisia, predložiť poznámky k pripomienkam predložených členskými štátmi a zainteresovanými tretími stranami. Na konci vyšetrovania vypracuje Komisia hodnotenie, v ktorom uvedie, či by bolo použitie fondu zlučiteľné s pravidlami vnútorného trhu.

Pri vypracovaní hodnotení a uskutočňovaní vyšetrovania podľa tohto odseku sa Komisia riadi všetkými príslušnými nariadeniami prijatými podľa článku 109 ZFEÚ, ako aj príslušnými oznámeniami, usmerneniami a opatreniami prijatými Komisiou pri uplatňovaní pravidiel vyplývajúcich zo zmlúv a týkajúcich sa štátnej pomoci, ktoré sú platné v čase vyhotovenia hodnotenia. Pri uplatňovaní uvedených opatrení sa odkazy na členský štát zodpovedný za oznamovanie pomoci považujú za odkazy na Jednotnú radu, vrátane všetkých ostatných potrebných zmien.

Komisia prijme rozhodnutie o zlučiteľnosti použitia fondu s pravidlami vnútorného trhu, ktoré je určené Jednotnej rade a vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií v dotknutom členskom štáte alebo v dotknutých členských štátoch. Uvedené rozhodnutie môže byť podmienené okolnosťami, záväzkami alebo povinnosťami týkajúcimi sa príjemcu.

V rozhodnutí sa môžu stanoviť aj povinnosti Jednotnej rady, vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií v zúčastnenom členskom štáte alebo dotknutých členských štátoch alebo príjemcu, aby bolo možné sledovať ich dodržiavanie. Tieto povinnosti môžu zahŕňať aj požiadavku vymenovať správcu alebo inú nezávislú osobu, ktorá by pomáhala pri tomto sledovaní. Správca alebo iná nezávislá osoba môžu plniť funkcie, ktoré môžu byť stanovené v rozhodnutí Komisie.

Každé rozhodnutie podľa tohto odseku sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Komisia môže vydať negatívne rozhodnutie určené Jednotnej rade, ak zistí, že navrhované využívanie fondu by nebolo v súlade s pravidlami vnútorného trhu a nemožno ho uplatňovať tak, ako navrhuje Jednotná rada. Po prijatí tohto rozhodnutia Jednotná rada prehodnotí svoj program riešenia krízových situácií a prepracuje ho.

4. Ak má Komisia vážne pochybnosti o tom, či sa jej rozhodnutie podľa odseku 3 plní, uskutoční potrebné vyšetrovanie. Komisia môže na tento účel využívať právomoci, ktoré má k dispozícii na základe nariadení a iných opatrení uvedených vo štvrtom pododseku odseku 3, ktorými sa riadi.

5. Ak sa Komisia na základe svojho vyšetrovania a po požiadaní o predloženie pripomienok dotknutými stranami domnieva, že sa rozhodnutie podľa odseku 3 neplní, vydá rozhodnutie, v ktorom požiada vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v dotknutom zúčastnenom členskom štáte, aby v lehote, ktorú určí Komisia, vymohol neoprávnene vyplatené prostriedky. Suma pomoci z fondu, ktorá sa má vymôcť v súlade s rozhodnutím o vymáhaní, zahŕňa úrok s náležitou úrokovou sadzbou stanovenou Komisiou a prevádza sa Jednotnej rade.

Jednotná rada prevedie všetky prostriedky, ktoré vymôže podľa prvého pododseku, do fondu a zohľadní ich pri stanovovaní príspevku v súlade s článkami 70 a 71.

Postup vymáhania uvedený v prvom pododseku rešpektuje právo subjektov prijímajúcich pomoc na dobrú správu vecí verejných a právo na prístup k dokumentom, ako je stanovené v článkoch 41 a 42 charty.

6. Bez toho, aby boli dotknuté oznamovacie povinnosti, ktoré môže Komisia stanoviť vo svojom rozhodnutí podľa odseku 3 tohto článku, Jednotná rada predkladá Komisii výročné správy, v ktorých posúdi, či je využívanie fondu v súlade s rozhodnutím podľa uvedeného odseku, a na ktorých vypracovanie Jednotná rada využíva svoje právomoci podľa článku 34.

7. Každý členský štát alebo osoba, podnik alebo združenie, ktorého záujmy by mohlo ovplyvniť využívanie fondu, najmä subjekty uvedené v článku 2, môžu informovať Komisiu o akomkoľvek podozrení týkajúcom sa zneužívania fondu, ktoré je v rozpore s rozhodnutím podľa odseku 3 tohto článku.

8. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 93 prijať delegované akty týkajúce sa podrobných pravidiel vzťahujúcich sa na:

a) výpočet úrokovej sadzby, ktorá sa uplatní v prípade rozhodnutia o vymáhaní v súlade s odsekom 5;

b) zaručenie práva na dobrú správu vecí verejných a práva na prístup k dokumentom uvedených v odseku 5.

9. Ak sa Komisia v nadväznosti na odporúčanie Jednotnej rady alebo sama domnieva, že uplatňovanie nástrojov a opatrení na riešenie krízovej situácie nezodpovedá kritériám, na základe ktorých bolo prijaté pôvodné rozhodnutie podľa odseku 3, môže toto rozhodnutie prehodnotiť a prijať vhodné zmeny.

10. Odchylne od odseku 3 môže Rada na žiadosť členského štátu jednomyseľne rozhodnúť o tom, že využívanie fondu sa považuje za využívanie v súlade s pravidlami vnútorného trhu, ak je toto rozhodnutie odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami. Ak sa však Rada do siedmich dní od podania uvedenej žiadosti nevyjadrí, Komisia prijme rozhodnutie vo veci.

11. Zúčastnené členské štáty zabezpečia, aby ich vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali potrebné právomoci, ktorými by sa zabezpečilo dodržiavanie akýchkoľvek podmienok stanovených v rozhodnutí Komisie podľa odseku 3 a vymáhanie neoprávnene vyplatených prostriedkov v súlade s rozhodnutím Komisie podľa odseku 5.

Článok 20

Oceňovanie na účely riešenia krízovej situácie

1. Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečuje, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane Jednotnej rady a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odseku 15 sa ocenenie pri splnení všetkých požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 4 až 9 považuje za konečné.

3. Ak nezávislé ocenenie v súlade s odsekom 1 nie je možné, Jednotná rada môže uskutočniť predbežné ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2 v súlade s odsekom 10 tohto článku.

4. Cieľom oceňovania je posúdiť hodnotu aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2, ktorý spĺňa podmienky riešenia krízových situácií uvedené v článkoch 16 a 18.

5. Účelom oceňovania je:

a) podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov;

b) ak sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2;

c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva, ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov;

d) ak sa uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu odpísania alebo konverzie oprávnených záväzkov;

e) ak sa uplatňuje nástroj preklenovacej inštitúcie alebo nástroj oddelenia aktív, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj rozhodnutie o výške akejkoľvek protihodnoty, ktorá sa má vyplatiť inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne vlastníkom nástrojov vlastníctva;

f) ak sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti Jednotnej rady o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b);

g) vo všetkých prípadoch zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

6. Bez toho, aby tým bol dotknutý rámec Únie pre štátnu pomoc, sa ocenenie v prípade potreby zakladá na obozretných predpokladoch, okrem iného pokiaľ ide o miery zlyhania a závažnosti strát. Pri ocenení sa nepredpokladá, že by sa subjektu uvedenému v článku 2 v budúcnosti, od okamihu prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, mohla poskytnúť akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora alebo núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity alebo akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardnou zábezpekou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb. Okrem toho sa pri oceňovaní zohľadňuje skutočnosť, že v prípade, ak sa uplatňuje akýkoľvek nástroj riešenia krízových situácií:

a) Jednotná rada môže vymáhať všetky odôvodnené výdavky, ktoré sa riadne vynaložili v súvislosti s inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 22 ods. 6;

b) fond môže účtovať úroky alebo poplatky v súvislosti s akýmikoľvek pôžičkami alebo zárukami poskytnutými inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 76.

7. Oceňovanie dopĺňajú tieto informácie z účtovných kníh a záznamov subjektu uvedeného v článku 2:

a) aktualizovaná súvaha a správa o finančnej pozícii subjektu uvedeného v článku 2;

b) analýza a odhad účtovnej hodnoty aktív;

c) zoznam neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch subjektu uvedeného v článku 2, pričom sa uvedie informácia o príslušných úveroch a hierarchii pohľadávok podľa článku 17.

8. V relevantných prípadoch sa na účely zdôvodnenia rozhodnutí uvedených v odseku 5 písm. e) a f) môžu informácie uvedené v odseku 7 písm. b) tohto článku doplniť analýzou a odhadom hodnoty aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2 na základe trhovej hodnoty.

9. Pri oceňovaní sa uvádza ďalšie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a odhadované zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu akcionárov a veriteľov v prípade, ak by sa subjekt uvedený v článku 2 zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania. Uvedený odhad nesmie ovplyvniť uplatňovanie pravidla „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“ uvedeného v článku 15 ods. 1 písm. g).

10. Ak vzhľadom na naliehavosť okolností daného prípadu buď nie je možné splniť požiadavky stanovené v odsekoch 7 a 9, alebo sa uplatňuje odsek 3, vykoná sa predbežné ocenenie. Toto predbežné ocenenie spĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 a v maximálne reálnej miere za daných okolností aj požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9.

Predbežné oceňovanie uvedené v prvom pododseku zahŕňa rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením.

11. Oceňovanie, ktoré nespĺňa všetky požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 4 až 9, sa považuje za predbežné, až kým nezávislá osoba uvedená v odseku 1 nevykoná oceňovanie, ktoré je plne v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými v uvedených odsekoch. Takéto konečné *ex post* ocenenie sa vykoná čo najskôr. Môže sa vykonať buď oddelene od ocenenia uvedeného v odsekoch 16, 17 a 18, alebo súčasne s uvedeným ocenením a rovnakou nezávislou osobou, ale musí byť od neho odlíšené.

Účelom konečného *ex post* ocenenia je:

a) zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu;

b) podložiť informáciami rozhodnutie odpísať pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 tohto článku.

12. V prípade, že odhad čistej hodnoty aktív subjektu uvedeného v článku 2 na základe konečného *ex post* ocenenia je vyšší než odhad čistej hodnoty aktív daného subjektu na základe predbežného ocenenia, Jednotná rada môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby:

a) vykonal právomoc zvýšiť hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;

b) dal inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami vyplatili inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ďalšiu protihodnotu alebo aby prípadne v súvislosti s nástrojmi vlastníctva takúto protihodnotu vyplatili vlastníkom týchto nástrojov vlastníctva.

13. Bez ohľadu na odsek 1 predbežné ocenenie vykonané v súlade s odsekmi 10 a 11 predstavuje pre Jednotnú radu platný základ pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií vrátane žiadosti, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prevzali kontrolu nad zlyhávajúcou inštitúciou, alebo pre výkon právomocí odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

14. Jednotná rada zavedie a uplatňuje mechanizmy s cieľom zabezpečiť, aby bolo posúdenie uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 27 a ocenenia uvedeného v odsekoch 1 až 15 tohto článku založené na informáciách o aktívach a pasívach inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré musia byť v čo najväčšej miere aktuálne a komplexné.

15. Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo o sebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím Jednotnej rady.

16. Na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, Jednotná rada zabezpečuje, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba uvedená v odseku 1 hneď po tom, ako sa vykoná opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie sa odlišuje od oceňovania vykonaného podľa odsekov 1 až 15.

17. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa určuje:

a) ako by sa s akcionármi a veriteľmi alebo relevantnými systémami ochrany vkladov zaobchádzalo, ak by inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpila do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;

b) ako sa s akcionármi a veriteľmi skutočne zaobchádzalo pri riešení krízovej situácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

c) či existuje nejaký rozdiel medzi zaobchádzaním podľa písmena a) tohto odseku a zaobchádzaním podľa písmena b) tohto odseku.

18. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa:

a) vychádza z predpokladu, že inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;

b) vychádza z predpokladu, že opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie sa neuskutočnili;

c) nepočíta s poskytnutím mimoriadnej verejnej finančnej podpory inštitúcii uvedenej v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši.

Článok 21

Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov

1. Jednotná rada vykoná právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje na základe postupu uvedeného v článku 18 v súvislosti so subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2 a subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a článku 6a ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených odsekov, len ak dôjde na svojom výkonnom zasadnutí k záveru po doručení oznámenia v súlade s druhým pododsekom alebo zo svojej vlastnej iniciatívy, že je splnená jedna alebo viaceré tieto podmienky:

a) zistilo sa, že podmienky na riešenie krízových situácií stanovené v článkoch 16 a 18 boli splnené, a to pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie;

b) ak sa nevykoná odpísanie relevantných kapitálových nástrojov alebo ich konverzia na vlastný kapitál, subjekt už nebude životaschopný;

c) v prípade relevantných kapitálových nástrojov vydaných dcérskou spoločnosťou a ak sa uvedené relevantné kapitálové nástroje považujú za nástroje na účely splnenia požiadaviek týkajúcich sa vlastných zdrojov na individuálnom a na konsolidovanom základe, skupina nebude životaschopná, ak sa tieto nástroje neodpíšu alebo nekonvertujú na vlastný kapitál;

d) v prípade relevantných kapitálových nástrojov vydaných na úrovni materskej spoločnosti a ak sa uvedené relevantné kapitálové nástroje považujú za nástroje na účely splnenia požiadaviek týkajúcich sa vlastných zdrojov na individuálnom základe na úrovni materskej spoločnosti alebo na konsolidovanom základe, skupina nebude životaschopná, ak sa tieto nástroje neodpíšu alebo nekonvertujú na vlastný kapitál;

e) subjekt alebo skupina si vyžadujú mimoriadnu verejnú finančnú podporu s výnimkou akýchkoľvek z okolností stanovených v článku 18 ods. 4 písm. d) bode iii).

Posúdenie podmienok uvedených v prvom pododseku písm. a), c) a d) vykoná ECB po porade s Jednotnou radou. Takéto posúdeniu môže vykonať aj Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí.

2. Pokiaľ ide o posúdenie životaschopnosti subjektu alebo skupiny, Jednotná rada smie toto posúdenie vykonať na svojom výkonnom zasadnutí iba v prípade, ak o svojom zámere informuje ECB a ak ECB nevykoná toto posúdenie do troch kalendárnych dní od prijatia takejto informácie. ECB poskytne Jednotnej rade bezodkladne všetky relevantné informácie, ktoré Jednotná rada požaduje na účely informovaného posúdenia.

3. Na účely odseku 1 tohto článku sa subjekt uvedený v článku 2 alebo skupina už nepovažujú za životaschopné, len ak sú splnené obe tieto podmienky:

a) daný subjekt alebo skupina zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú;

b) s prihliadnutím na načasovanie a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek opatrenie vrátane alternatívnych opatrení súkromného sektora alebo orgánu dohľadu (vrátane opatrení včasnej intervencie) iných než odpísanie alebo konverzia relevantných kapitálových nástrojov vykonaných nezávisle, alebo spoločne s opatrením na riešenie krízovej situácie by zabránilo zlyhaniu daného subjektu alebo skupiny v primeranom časovom horizonte.

4. Na účely odseku 3 písm. a) tohto článku sa daný subjekt považuje za subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak sa vyskytne jedna alebo viaceré okolnosti uvedené v článku 18 ods. 4

5. Na účely odseku 3 písm. a) sa skupina považuje za skupinu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak porušuje konsolidované prudenciálne požiadavky spôsobom, ktorý by bol dôvodom na to, aby ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán konal okrem iného aj preto, lebo skupine vznikli alebo pravdepodobne vzniknú straty, ktoré vyčerpajú všetky jej vlastné zdroje alebo ich podstatnú časť, alebo existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že skupina uvedené požiadavky poruší v blízkej budúcnosti.

6. Relevantný kapitálový nástroj, ktorý vydala dcérska spoločnosť, sa neodpisuje vo väčšom rozsahu ani nekonvertuje za horších podmienok podľa článku 59 ods. 3 písm. c) smernice 2014/59/EÚ, než za akých boli odpísané alebo konvertované kapitálové nástroje s rovnakým postavením na úrovni materskej spoločnosti.

7. Ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1, Jednotná rada na základe postupu stanoveného v článku 18 určí, či sa právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje majú vykonať nezávisle alebo v súlade s postupom podľa článku 18 v kombinácii s opatrením na riešenie krízovej situácie.

8. Ak Jednotná rada, konajúc na základe postupu stanoveného v článku 18 tohto nariadenia, konštatuje, že jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1 tohto článku sú splnené, ale podmienky na riešenie krízových situácií v súlade s článkom 18 ods. 1 tohto nariadenia splnené nie sú, bezodkladne dá inštrukcie vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonali právomoc odpísať alebo právomoc vykonať konverziu v súlade s článkami 59 a 60 smernice 2014/59/EÚ.

Jednotná rada zabezpečí, že pred výkonom právomoci vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje sa uskutoční ocenenie aktív a pasív subjektu uvedeného v článku 2 alebo skupiny v súlade s článkom 20 ods. 1 až 15. Uvedené ocenenie je základom pre výpočet odpisu, ktorý sa uplatní na relevantné kapitálové nástroje s cieľom absorbovať straty, a úrovne konverzie, ktorá sa uplatní na relevantné kapitálové nástroje s cieľom rekapitalizovať subjekt uvedený v článku 2 alebo skupinu.

9. Ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1, a splnené sú aj podmienky uvedené v článku 18 ods. 1, uplatňuje sa postup stanovený v článku 18 ods. 6, 7 a 8.

10. Jednotná rada zabezpečuje, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávali právomoc odpísať alebo právomoc vykonať konverziu bezodkladne, a to v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a spôsobom, ktorým sa dosiahnu tieto výsledky:

a) najprv sa znížia položky vlastného kapitálu Tier 1 v pomere k stratám a v rozsahu ich kapacity;

b) suma istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 sa odpíše alebo konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší;

c) suma istiny nástrojov kapitálu Tier 2 sa odpíše alebo sa konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší.

11. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia inštrukcie Jednotnej rady a vykonávajú odpísanie alebo konverziu relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 29.

Článok 22

Všeobecné zásady, ktorými sa riadia nástroje riešenia krízových situácií

1. Ak sa Jednotná rada rozhodne uplatniť nástroj riešenia krízových situácií na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 2 alebo na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú podmienky na uplatnenie uvedených odsekov splnené, pričom dané opatrenie na riešenie krízovej situácie by viedlo k stratám, ktoré by znášali veritelia, alebo ku konverzii ich pohľadávok, Jednotná rada dá pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonali právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje podľa článku 21 bezprostredne pred uplatnením nástroja riešenia krízových situácií alebo spolu s ním.

2. Medzi nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 ods. 6 písm. b) patrí:

a) nástroj odpredaja obchodnej činnosti;

b) nástroj preklenovacej inštitúcie;

c) nástroj oddelenia aktív;

d) nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

3. Pri prijímaní programu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 ods. 6 Jednotná rada zohľadňuje tieto faktory:

a) aktíva a záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na základe ocenenia podľa článku 20;

b) pozíciu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, v oblasti likvidity;

c) možnosť ponúknuť na trhu franšízovú hodnotu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, vzhľadom na konkurenčné a hospodárske podmienky na trhu;

d) čas, ktorý je k dispozícii.

4. Nástroje riešenia krízových situácií sa uplatňujú s cieľom splniť ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 14 v súlade so zásadami riešenia krízových situácií uvedenými v článku 15. Môžu sa uplatňovať buď jednotlivo, alebo spolu v kombinácii, s výnimkou nástroja oddelenia aktív, ktorý sa môže uplatňovať len spolu s ďalším nástrojom riešenia krízových situácií.

5. Ak sa nástroje na riešenie krízových situácií uvedené v ods. 2 písm. a) alebo b) tohto článku uplatňujú len na prevod časti aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, zvyšok subjektu uvedeného v článku 2, z ktorého sa previedli aktíva, práva alebo pasíva, sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania.

6. Jednotná rada môže získať späť všetky odôvodnené výdavky, ktoré sa riadne vynaložili v súvislosti s použitím nástrojov na riešenie krízových situácií alebo výkonom právomoci riešiť krízovú situáciu, a to jedným alebo viacerými z týchto spôsobov:

a) odpočtom z akejkoľvek protihodnoty, ktorú príjemca vyplatil inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne vlastníkom nástrojov vlastníctva;

b) od inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ako prednostný veriteľ; alebo

c) z akýchkoľvek výnosov vytvorených v dôsledku ukončenia prevádzky preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív, ako prednostný veriteľ.

Všetky výnosy, ktoré získajú vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v súvislosti s používaním fondu, sa refundujú Jednotnej rade.

Článok 23

Program riešenia krízovej situácie

V programe riešenia krízových situácií, ktorý prijíma Jednotná rada podľa článku 18, sa v súlade s rozhodnutím o štátnej pomoci alebo pomoci z fondu stanovujú podrobné informácie o nástrojoch riešenia krízových situácií, ktoré sa majú uplatňovať na inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, a to aspoň v súvislosti s opatreniami uvedenými v článku 24 ods. 2, článku 25 ods. 2, článku 26 ods. 2 a článku 27 ods. 1, ktoré majú vykonať vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice 2014/59/EÚ transponovanými do vnútroštátnych právnych predpisov, a určujú sa konkrétne sumy a účely, na ktoré sa fond použije.

V programe riešenia krízových situácií sa načrtnú opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré by Jednotná rada mala prijať vo vzťahu k materskej spoločnosti v Únii alebo určitým subjektom skupiny usadeným v zúčastnených členských štátoch so zámerom splniť ciele a zásady riešenia krízových situácií uvedené v článkoch 14 a 15.

Pri prijímaní programu riešenia krízových situácií berú Jednotná rada, Rada a Komisia do úvahy a sledujú plán riešenia krízovej situácie, ako sa uvádza v článku 8, pokiaľ Jednotná rada neusúdi, so zreteľom na okolnosti prípadu, že ciele riešenia krízovej situácie sa účinnejšie dosiahnu prijatím opatrení, ktoré nie sú uvedené v pláne riešenia krízovej situácie.

Jednotná rada môže v priebehu procesu riešenia krízových situácií meniť a aktualizovať program riešenia krízových situácií vzhľadom na okolnosti daného prípadu. V súvislosti so zmenou a aktualizáciou sa uplatní postup stanovený v článku 18.

V programe riešenia krízovej situácie sa ďalej podľa okolností stanoví vymenovanie osobitného správcu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, podľa článku 35 smernice 2014/59/EÚ vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Jednotná rada môže rozhodnúť o vymenovaní toho istého osobitného správcu pre všetky subjekty pridružené k skupine, ak je to potrebné na uľahčenie prijímania riešení s cieľom napraviť finančné zdravie dotknutých subjektov.

Článok 24

Nástroj odpredaja obchodnej činnosti

1. V rámci programu riešenia krízových situácií nástroj odpredaja obchodnej činnosti predstavuje prevod na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacou inštitúciou, týchto položiek:

a) nástrojov vlastníctva emitovaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši; alebo

b) všetkých alebo niektorých aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši.

2. Pokiaľ ide o nástroj odpredaja obchodnej činnosti, v programe riešenia krízových situácií sa určujú:

a) nástroje, aktíva, práva a záväzky, ktoré má previesť vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 38 ods. 1 a 7 až 11 smernice 2014/59/EÚ;

b) komerčné podmienky s prihliadnutím na okolnosti a náklady a výdavky, ktoré vznikli v procese riešenia krízových situácií, na základe ktorých vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva prevod v súlade s článkom 38 ods. 2, 3 a 4 smernice 2014/59/EÚ;

c) či právomoci vykonať prevod môže vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vykonať viac než raz v súlade s článkom 38 ods. 5 a 6 smernice 2014/59/EÚ;

d) opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ponúkal na trhu daný subjekt alebo dané nástroje, aktíva, práva a záväzky v súlade s článkom 39 ods. 1 a 2 smernice 2014/59/EÚ;

e) či plnenie požiadaviek na ponúkanie na trhu zo strany vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií pravdepodobne naruší plnenie cieľov riešenia krízových situácií v súlade s odsekom 3 tohto článku.

3. Jednotná rada uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti bez toho, aby boli splnené požiadavky na ponúkanie na trhu stanovené v odseku 2 písm. e), ak skonštatuje, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil plnenie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií, a najmä, ak sú splnené tieto podmienky:

a) domnieva sa, že existuje podstatné ohrozenie finančnej stability spôsobené alebo zhoršené zlyhaním alebo pravdepodobným zlyhaním inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

b) sa domnieva, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti pri riešení tejto hrozby alebo plnení cieľa riešenia krízových situácií uvedeného v článku 14 ods. 2 písm. b).

Článok 25

Nástroj preklenovacej inštitúcie

1. V rámci programu riešenia krízových situácií predstavuje nástroj preklenovacej inštitúcie prevod týchto položiek na preklenovaciu inštitúciu:

a) nástrojov vlastníctva emitovaných jednou alebo viacerými inštitúciami, ktorých krízová situácia sa rieši,

b) všetkých alebo niektorých aktív, práv alebo záväzkov jednej alebo viacerých inštitúcií, ktorých krízová situácia sa rieši.

2. Pokiaľ ide o nástroj preklenovacej inštitúcie, v programe riešenia krízových situácií sa určujú:

a) nástroje, aktíva, práva a záväzky, ktoré má vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií previesť na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 40 ods. 1 až 12 smernice 2014/59/EÚ;

b) opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií zriadil, prevádzkoval a ukončil prevádzku preklenovacej inštitúcie v súlade s článkom 41 ods. 1, 2, 3 a 5 až 9 smernice 2014/59/EÚ;

c) opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ponúkol na trhu preklenovaciu inštitúciu alebo jej aktíva, alebo záväzky v súlade s článkom 41 ods. 4 smernice 2014/59/EÚ.

3. Jednotná rada zabezpečuje, aby celková hodnota záväzkov prevedených vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií na preklenovaciu inštitúciu nepresiahla celkovú hodnotu práv a aktív prevedených z inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo poskytnutých z iných zdrojov.

Článok 26

Nástroj oddelenia aktív

1. V rámci programu riešenia krízových situácií nástroj oddelenia aktív predstavuje prevod aktív, práv alebo záväzkov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacej inštitúcie na jeden alebo viacero subjektov pre správu aktív.

2. Pokiaľ ide o nástroj oddelenia aktív, v programe riešenia krízových situácií sa určujú:

a) aktíva, práva a záväzky, ktoré má vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií previesť na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 42 ods. 1 až 5 a 8 až 13 smernice 2014/59/EÚ;

b) protihodnota, za ktorú vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií má previesť aktíva, práva a pasíva na subjekt pre správu aktív v súlade so zásadami stanovenými v článku 20 tohto nariadenia, v súlade s článkom 42 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ a s rámcom Únie pre štátnu pomoc.

Prvý pododsek písm. b) nebráni tomu, aby mala protihodnota menovitú alebo zápornú hodnotu.

Článok 27

Nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov bail-in

1. Nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov možno uplatniť na ktorýkoľvek z týchto účelov:

a) rekapitalizovať subjekt uvedený v článku 2 tohto nariadenia, ktorý spĺňa podmienky na riešenie krízových situácií, v dostatočnom rozsahu na obnovenie jeho schopnosti plniť podmienky na udelenie povolenia (v rozsahu, v akom sa uvedené podmienky vzťahujú na subjekt) a pokračovať vo vykonávaní činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ, pokiaľ sa subjektu udelilo povolenie podľa uvedených smerníc, ako aj zachovať dostatočnú dôveru trhu v inštitúciu alebo subjekt;

b) vykonať konverziu na vlastný kapitál alebo znížiť výšku istiny záväzkov alebo dlhových nástrojov prevedených:

   i) na preklenovaciu inštitúciu s cieľom poskytnúť kapitál preklenovacej inštitúcii; alebo

   ii) v rámci nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja oddelenia aktív.

Pokiaľ ide o nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, v programe riešenia krízových situácií sa určujú:

a) súhrnná suma, o ktorú sa oprávnené záväzky musia znížiť alebo konvertovať v súlade s odsekom 13;

b) záväzky, ktoré možno vylúčiť v súlade s odsekmi 5 až 14;

c) ciele a minimálny obsah plánu reorganizácie obchodnej činnosti, ktorý sa má predložiť v súlade s odsekom 16.

2. Nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov sa môže uplatňovať na účel uvedený v odseku 1 písm. a) iba v prípade, keď existuje reálny predpoklad, že uplatnením tohto nástroja spolu s ostatnými relevantnými opatreniami vrátane opatrení vykonávaných v súlade s plánom reorganizácie obchodnej činnosti požadovaným podľa odseku 16 sa okrem dosiahnutia príslušných cieľov riešenia krízových situácií obnoví aj finančné zdravie a dlhodobá životaschopnosť predmetného subjektu.

Ak nie sú splnené podmienky stanovené v prvom pododseku, uplatňuje sa ktorýkoľvek z nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 22 ods. 2 písm. a), b) a c) a v prípade, keď je to vhodné, nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov uvedený v písmene d) uvedeného odseku.

3. Predmetom odpísania alebo konverzie nesmú byť tieto záväzky, a to bez ohľadu na to, či sú upravené právnymi predpismi členského štátu alebo tretej krajiny:

a) kryté vklady;

b) zabezpečené záväzky vrátane krytých dlhopisov a záväzkov vo forme finančných nástrojov používaných na účely hedžingu, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť krycej skupiny a ktoré sú v súlade s vnútroštátnym právom zabezpečené podobným spôsobom ako kryté dlhopisy;

c) akékoľvek záväzky vznikajúce v dôsledku toho, že inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 2 tohto nariadenia má v držbe aktíva klientov alebo finančné prostriedky klientov vrátane aktív klientov alebo finančných prostriedkov klientov, ktoré sú v držbe v mene PKIPCP, ako je vymedzené v článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES, alebo v mene alternatívnych investičných fondov, ako sú vymedzené v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ([1]), za predpokladu, že takýto klient je chránený podľa platného konkurzného práva;

d) akékoľvek záväzky vznikajúce v dôsledku fiduciárneho vzťahu medzi subjektom uvedeným v článku 2 (ako fiduciárom) a inou osobou (ako beneficientom), za predpokladu, že takýto beneficient je chránený podľa platného konkurzného alebo občianskeho práva;

e) záväzky voči inštitúciám s výnimkou subjektov, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, s pôvodnou lehotou splatnosti menej než sedem dní;

f) záväzky so zostávajúcou dobou splatnosti kratšou ako sedem dní voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov určených v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES ([2]) alebo voči ich účastníkom, ktoré vyplývajú z účasti v takomto systéme;

g) záväzok voči ktorémukoľvek z týchto subjektov:

   i) zamestnanec v súvislosti s vzniknutým nárokom na mzdu, dôchodkové dávky alebo inú pevnú odmenu s výnimkou variabilnej zložky odmeny, ktorú neupravuje kolektívna zmluva;

   ii) komerčný či obchodný veriteľ na základe dodania tovaru alebo poskytnutia služieb kritických pre každodenné fungovanie inštitúcie alebo subjektu uvedeného v článku 2 vrátane služieb informačných technológií, verejnoprospešných služieb, služieb súvisiacich s nájmom, prevádzkou a údržbou priestorov;

   iii) daňový úrad a orgán sociálneho zabezpečenia za predpokladu, že tieto záväzky majú v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi prednostné postavenie;

   iv) systémy ochrany vkladov na základe príspevkov vyžadovaných v súlade so smernicou 2014/49/EÚ.

Písmeno g) bod i) prvého pododseku sa neuplatňuje na pohyblivú zložku odmeny osôb zodpovedných za podstupovanie rizík, ako sú uvedené v článku 92 ods. 2 smernice 2013/36/EÚ.

4. Rozsah pôsobnosti nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov uvedený v odseku 3 tohto článku v prípade, keď je to vhodné, nebráni vo výkone právomoci uskutočniť záchranu pomocou vnútorných zdrojov v súvislosti s akoukoľvek časťou zabezpečeného pasíva alebo záväzku, na ktorý bol poskytnutý kolaterál, ktorá presahuje hodnotu aktív, zálohu (pledge), zádržného práva (lien) alebo kolaterálu, voči ktorému je tento záväzok zabezpečený, alebo v súvislosti s akoukoľvek výškou vkladu, ktorá presahuje úroveň krytia stanovenú v článku 6 smernice 2014/49/EÚ.

Jednotná rada zabezpečí, aby zostali nedotknuté všetky zabezpečené aktíva súvisiace s krycou skupinou krytých dlhopisov, aby zostali oddelené a mali dostatočné finančné prostriedky.

Bez toho, aby boli dotknuté pravidlá veľkej majetkovej angažovanosti uvedené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ, a s cieľom umožniť riešiteľnosť krízovej situácie subjektov a skupín Jednotná rada vydá pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby v súlade s článkom 10 ods. 11 písm. b) tohto nariadenia obmedzili rozsah, v akom majú iné inštitúcie v držbe záväzky, ktoré sú oprávnené pre nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, okrem záväzkov v držbe subjektov, ktoré sú súčasťou rovnakej skupiny.

5. Vo výnimočných prípadoch, keď sa uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, možno z uplatňovania právomocí na odpísanie alebo konverziu vylúčiť alebo čiastočne vylúčiť určité záväzky, ak:

a) napriek úsiliu, ktoré dotknutý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vynaloží v dobrej viere, nie je možné v prípade daného záväzku uplatniť v primeranej lehote záchranu pomocou vnútorných zdrojov;

b) vylúčenie je úplne nevyhnutné a je primerané na dosiahnutie kontinuity vykonávania zásadných funkcií a hlavných oblastí obchodnej činnosti tak, aby sa zachovala schopnosť inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, pokračovať vo vykonávaní kľúčových operácií, služieb a transakcií;

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

c) vylúčenie je úplne nevyhnutné a je primerané na zabránenie vzniku rozsiahlej nákazy, najmä pokiaľ ide o oprávnené vklady fyzických osôb a mikropodnikov, malých a stredných podnikov, ktorá by závažne narušila fungovanie finančných trhov vrátane infraštruktúry finančných trhov takým spôsobom, ktorý by mohol spôsobiť vážne narušenie hospodárstva členského štátu alebo Únie; alebo

d) uplatnenie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov na uvedené pasíva by spôsobilo také zníženie hodnoty, že straty znášané inými veriteľmi by boli vyššie než v prípade, ak by uvedené pasíva boli vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

V prípade vylúčenia alebo čiastočného vylúčenia oprávneného záväzku alebo triedy oprávnených záväzkov podľa tohto odseku sa miera odpísania alebo konverzie uplatňovaná na ostatné oprávnené záväzky môže zvýšiť, aby sa zohľadnili takéto vylúčenia, za predpokladu, že miera odpísania a konverzie uplatňovaná na ostatné oprávnené záväzky je v súlade so zásadou stanovenou v článku 15 ods. 1 písm. g).

6. V prípade vylúčenia alebo čiastočného vylúčenia oprávneného záväzku alebo triedy oprávnených záväzkov podľa odseku 5 a v prípade, že sa straty, ktoré by vznikli v dôsledku uvedených záväzkov, nepreniesli v plnej miere na iných veriteľov, možno inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, poskytnúť príspevok z fondu na vykonanie jedného či oboch z nasledujúcich krokov:

a) pokrytie akýchkoľvek strát, ktoré neabsorbovali oprávnené záväzky, a obnovenie čistej hodnoty aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na nulu v súlade s odsekom 13 písm. a);

b) nákup nástrojov vlastníctva alebo kapitálových nástrojov v inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, s cieľom rekapitalizovať inštitúciu v súlade s odsekom 13 písm. b).

7. Z fondu sa môže poskytnúť príspevok uvedený v odseku 6 len za predpokladu, že:

a) príspevok na absorpciu strát a rekapitalizáciu rovnajúci sa sume nie nižšej než 8 % celkových pasív vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ocenených v čase prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie v súlade s oceňovaním podľa článku 20 ods. 1 až 15, poskytli akcionári, držitelia relevantných kapitálových nástrojov a ostatných oprávnených záväzkov prostredníctvom odpísania, konverzie alebo iným spôsobom; a

b) príspevok z fondu nepresahuje 5 % celkových pasív vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ocenených v čase prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie v súlade s oceňovaním podľa článku 20 ods. 1 až 15.

8. Príspevok z fondu uvedený v odseku 7 tohto článku možno financovať:

a) sumou, ktorá je k dispozícii pre fond a ktorá bola získaná prostredníctvom príspevkov subjektov uvedených v článku 2 tohto nariadenia v súlade s pravidlami stanovenými v smernici 2014/59/EÚ a v článku 67 ods. 4 a článkoch 70 a 71 tohto nariadenia;

b) v prípade, keď sumy uvedené v písmene a) tohto odseku nepostačujú, sumami získanými z alternatívnych prostriedkov financovania v súlade s článkami 73 a 74.

9. Za výnimočných okolností sa možno usilovať o získanie ďalšieho financovania z alternatívnych zdrojov financovania po:

a) dosiahnutí 5 % limitu stanoveného v odseku 7 písm. b); a

b) úplnom odpísaní alebo úplnej konverzii všetkých nezabezpečených pasív bez prioritného postavenia okrem oprávnených vkladov.

10. Alternatívnou alebo dodatočnou možnosťou v prípade splnenia podmienok stanovených v odseku 9 písm. a) a b) je možnosť poskytnúť príspevok zo zdrojov získaných prostredníctvom príspevkov *ex ante* v súlade s článkom 70, ktoré ešte neboli použité.

11. Na účely tohto nariadenia sa neuplatňuje článok 44 ods. 8 smernice 2014/59/EÚ.

12. Pri prijímaní rozhodnutia uvedeného v odseku 5 sa náležite zohľadňujú:

a) zásada, podľa ktorej by straty mali znášať najprv akcionári a po nich obvykle veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, podľa poradia prednosti;

b) úroveň kapacity absorpcie strát, ktorá by zostala inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ak by sa vylúčil záväzok alebo trieda záväzkov a

c) potreba udržiavať primerané zdroje na financovanie riešenia krízových situácií.

13. Jednotná rada na základe ocenenia, ktoré musí byť v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 20 ods. 1 až 15, posudzuje súhrn:

a) ak je to relevantné, sumy, o ktorú sa oprávnené záväzky musia odpísať, aby sa zabezpečilo, že čistá hodnota aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, sa rovná nule; a

b) ak je to relevantné, sumy, o ktorú sa oprávnené záväzky musia konvertovať na akcie alebo iné druhy kapitálových nástrojov, aby sa obnovil podiel vlastného kapitálu Tier 1 buď:

i) inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo

ii) preklenovacej inštitúcie.

Posúdením uvedeným v prvom pododseku sa stanoví suma, o ktorú sa musia oprávnené záväzky odpísať alebo konvertovať, aby sa obnovil podiel vlastného kapitálu Tier 1 inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo sa prípadne stanoví podiel preklenovacej inštitúcie, pričom sa zohľadnia akékoľvek kapitálové príspevky z fondu podľa článku 76 ods. 1 písm. d), a aby sa udržala dostatočná dôvera trhu v inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovaciu inštitúciu, a aby sa inštitúcii umožnilo naďalej najmenej jeden rok spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a naďalej vykonávať činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ.

Ak Jednotná rada plánuje použiť nástroj oddelenia aktív v súlade s článkom 26, suma, o ktorú sa oprávnené záväzky musia znížiť, zohľadňuje v prípade potreby obozretný odhad kapitálových potrieb subjektu pre správu aktív.

14. Vylúčenia podľa odseku 5 sa môžu uplatniť s cieľom buď úplne vylúčiť záväzok z odpísania, alebo obmedziť rozsah odpísania uplatnený na daný záväzok.

15. Právomoci na odpísanie a konverziu musia byť v súlade s požiadavkami na hierarchiu pohľadávok stanovenými v článku 17 tohto nariadenia.

16. Vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií bezodkladne predloží Jednotnej rade plán reorganizácie obchodnej činnosti, ktorý v súlade s článkom 52 ods. 1, 2 a 3 smernice 2014/59/EÚ predložil riadiaci orgán alebo osoba, či osoby vymenované v súlade s článkom 72 ods. 1 uvedenej smernice.

Do dvoch týždňov od dátumu predloženia plánu reorganizácie obchodnej činnosti dotknutý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií poskytuje Jednotnej rade svoje posúdenie plánu. Do jedného mesiaca od dátumu predloženia plánu reorganizácie obchodnej činnosti Jednotná rada posudzuje pravdepodobnosť toho, či sa plánom v prípade jeho realizácie obnoví dlhodobá životaschopnosť subjektu uvedeného v článku 2. Posúdenie sa dokončí po dohode s vnútroštátnym príslušným orgánom alebo podľa okolností ECB.

Ak je Jednotná rada presvedčená o tom, že uvedený plán by dosiahol tento cieľ, –povolí vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, aby plán schválil v súlade s článkom 52 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ. Ak Jednotná rada nie je presvedčená o tom, že tento cieľ by sa pomocou tohto plánu dosiahol, dá pokyn, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií oznámil jej pripomienky riadiacemu orgánu alebo osobe alebo osobám, ktoré boli vymenované v súlade s článkom 72 ods. 1 uvedenej smernice, a požiadal ho o zmenu plánu spôsobom, ktorý tieto pripomienky vyrieši v súlade s článkom 52 ods. 8 uvedenej smernice. V oboch prípadoch tak urobí po dohode s vnútroštátnym príslušným orgánom alebo podľa okolností ECB.

Riadiaci orgán alebo osoba alebo osoby, ktoré boli vymenované v súlade s článkom 72 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ, predložia do dvoch týždňov od prijatia tohto oznámenia zmenený plán na schválenie vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií. Vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií predloží zmenený plán a svoje posúdenie tohto plánu Jednotnej rade. Jednotná rada posúdi zmenený plán a vydá pokyn, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií oznámil do jedného týždňa riadiacemu orgánu alebo osobe či osobám, ktoré boli vymenované v súlade s článkom 72 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ, či je presvedčený o tom, že sa zmeneným plánom reaguje na oznámené pripomienky, alebo či sú potrebné ďalšie zmeny.

Jednotná rada oznámi plán reorganizácie obchodnej činnosti skupiny orgánu EBA.

Článok 28

Monitorovanie Jednotnou radou

1. Jednotná rada pozorne monitoruje vykonávanie programu riešenia krízových situácií vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií na tento účel:

a) spolupracujú s Jednotnou radou a pomáhajú jej pri plnení jej povinnosti v oblasti monitorovania;

b) v pravidelných intervaloch stanovených Jednotnou radou poskytujú presné, spoľahlivé a úplné informácie o vykonávaní programu riešenia krízových situácií, uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií a výkone právomocí riešiť krízové situácie, ktoré môže požadovať Jednotná rada a ktoré zahŕňajú informácie o:

   i) činnosti a finančnej situácii inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, preklenovacej inštitúcie a subjektu pre správu aktív;

   ii) tom, ako by sa zaobchádzalo s akcionármi a veriteľmi pri likvidácii inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania;

   iii) akomkoľvek prebiehajúcom súdnom konaní v súvislosti s likvidáciou aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, s napadnutím rozhodnutia o riešení krízových situácií a ocenenia alebo v súvislosti so žiadosťami o náhradu, ktoré podali akcionári alebo veritelia;

   iv) vymenovaní, odvolaní alebo nahradení hodnotiteľov, správcov, účtovníkov, právnikov a iných profesionálov, ktorí môžu byť potrební s cieľom pomáhať vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, a o plnení ich povinností;

   v) akejkoľvek inej záležitosti, ktorá je relevantná z hľadiska vykonávania programu riešenia krízových situácií vrátane akéhokoľvek možného porušenia ochranných opatrení stanovených v smernici 2014/59/EÚ a ktorú možno postúpiť Jednotnej rade;

   vi) rozsahu, v akom vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú právomoci uvedené v článkoch 63 až 72 smernice 2014/59/EÚ, a o spôsobe, akým ich vykonávajú;

   vii) ekonomickej životaschopnosti, uskutočniteľnosti a vykonávaní plánu reorganizácie obchodnej činnosti uvedeného v článku 27 ods. 16

Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií predkladajú Jednotnej rade konečnú správu o vykonávaní programu riešenia krízových situácií.

2. Na základe poskytnutých informácií môže dať Jednotná rada inštrukcie vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o akýkoľvek aspekt vykonávania programu riešenia krízových situácií, a najmä o prvky uvedené v článku 23, a výkon právomocí riešiť krízové situácie.

3. Program riešenia krízových situácií možno zmeniť, ak je to potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií. Uplatní sa postup stanovený v článku 18.

Článok 29

Vykonávanie rozhodnutí v súlade s týmto nariadením

1. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prijímajú opatrenia nevyhnutné na vykonávanie uvedených v tomto nariadení, a to najmä vykonávaním kontroly nad subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2 a subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a článku 7 ods. 5, ak sú podmienky na uplatňovanie uvedených odsekov splnené, prijímaním potrebných opatrení v súlade s článkom 35 alebo 72 smernice 2014/59/EÚ a zabezpečovaním dodržiavania ochranných opatrení stanovených v uvedenej smernici. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú všetky rozhodnutia, ktoré im adresovala Jednotná rada.

V súlade s týmto nariadením na uvedené účely vykonávajú svoje právomoci podľa vnútroštátneho práva, ktorým sa transponuje smernica 2014/59/EÚ, a v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v plnom rozsahu informujú Jednotnú radu o vykonávaní uvedených právomocí. Akékoľvek opatrenie, ktoré prijímajú, musí byť v súlade s rozhodnutiami Jednotnej rady podľa tohto nariadenia.

Pri vykonávaní uvedených rozhodnutí vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, že budú dodržané uplatniteľné ochranné opatrenia ustanovené v smernici 2014/59/EÚ.

2. Ak vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií neuplatnil alebo nedodržal rozhodnutie Jednotnej rady podľa tohto nariadenia alebo ho uplatnil spôsobom, ktorým vzniká hrozba pre akékoľvek ciele riešenia krízových situácií podľa článku 14 alebo pre účinné vykonávanie programu riešenia krízových situácií, Jednotná rada môže prikázať inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, aby:

a) v prípade opatrenia podľa článku 18 špecifikované práva, aktíva alebo záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, previedol na inú osobu;

b) v prípade opatrenia podľa článku 18 požadoval konverziu akýchkoľvek dlhových nástrojov, ktoré obsahujú zmluvnú podmienku na konverziu za okolností uvedených v článku 21;

c) prijal akékoľvek potrebné opatrenie na zabezpečenie súladu s predmetným rozhodnutím.

Jednotná rada prijíma rozhodnutie uvedené v prvom pododseku písm. c) iba vtedy, ak sa opatrenie výrazne zaoberá hrozbou pre príslušný cieľ riešenia krízových situácií alebo pre účinné vykonávanie programu riešenia krízových situácií.

Jednotná rada predtým, než rozhodne o uložení opatrenia, oznámi dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií a Komisii opatrenie, ktoré má v úmysle prijať. Toto oznámenie zahŕňa podrobné údaje plánovaných opatrení, dôvody vedúce k ich prijatiu a podrobnosti o tom, kedy majú opatrenia nadobudnúť účinnosť.

Oznámenie sa uskutoční najneskôr 24 hodín pred nadobudnutím účinnosti opatrení. Vo výnimočných prípadoch, ak nie je možné podať oznámenie s 24 hodinovým predstihom, Jednotná rada môže uskutočniť oznámenie neskôr ako 24 hodín predtým, než zamýšľané opatrenia nadobudnú účinnosť.

3. Inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, musí splniť akékoľvek prijaté rozhodnutie uvedené v odseku 2. Tieto rozhodnutia majú prednosť pred akýmkoľvek predošlým rozhodnutím, ktoré v tej istej veci prijali vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií.

4. Pri prijímaní rozhodnutí v súvislosti s otázkami, ktoré sú predmetom rozhodnutia prijatého podľa odseku 2, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií musia splniť uvedené rozhodnutie.

5. Jednotná rada na svojej oficiálnej webovej stránke uverejní kópiu programu riešenia krízových situácií alebo oznam s prehľadom účinkov opatrenia na riešenie krízovej situácie, a najmä účinkov pre retailových klientov. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečujú dodržiavanie uplatniteľných procesných povinností ustanovených v článku 83 smernice 2014/59/EÚ.

KAPITOLA 4

Spolupráca

Článok 30

Povinnosť spolupracovať a povinnosť výmeny informácií so SRM

1. Jednotná rada informuje Komisiu o každom opatrení, ktoré prijme, aby sa pripravila na riešenie krízovej situácie. Pokiaľ ide o informácie získané od Jednotnej rady, na členov Rady, Komisie, ako aj zamestnancov Rady a Komisie sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva stanovené v článku 88.

2. Pri vykonávaní svojich príslušných právomocí podľa tohto nariadenia Jednotná rada, Rada, Komisia, ECB a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií a vnútroštátne príslušné orgány úzko spolupracujú, najmä vo fázach plánovania riešenia krízových situácií, včasnej intervencie a riešenia krízových situácií podľa článkov 8 až 29. Navzájom si poskytujú všetky informácie potrebné na vykonávanie svojich úloh.

3. ECB a príslušné vnútroštátne orgány postúpia Jednotnej rade a vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií schválené dohody o finančnej podpore v rámci skupiny a akékoľvek zmeny k nim.

4. Na účely tohto nariadenia ECB môže pozvať predsedu Jednotnej rady, aby sa zúčastňoval ako pozorovateľ na činnostiach rady ECB pre dohľad zriadenej v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013. Ak sa to považuje za vhodné, Jednotná rada môže vymenovať iného zástupcu, aby na tento účel nahradil predsedu.

5. Na účely tohto nariadenia Jednotná rada vymenuje zástupcu, ktorý sa zúčastňuje na činnostiach Výboru pre riešenie krízových situácií orgánu EBA zriadeného v súlade s článkom 127 smernice 2014/59/EÚ.

6. Jednotná rada sa usiluje úzko spolupracovať s akýmkoľvek nástrojom verejnej finančnej pomoci vrátane Európskeho nástroja finančnej stability (ENFS) a Európskeho mechanizmu pre stabilitu (EMS), a to najmä vo výnimočných situáciách uvedených v článku 27 ods. 9 a v prípade, keď tento nástroj poskytol alebo pravdepodobne poskytne priamu alebo nepriamu finančnú pomoc subjektom usadeným v zúčastnenom členskom štáte.

7. V prípade potreby Jednotná rada uzavrie memorandum o porozumení s ECB s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a vnútroštátnymi príslušnými orgánmi, v ktorom sa uvedú vo všeobecnosti podmienky ich spolupráce podľa odsekov 2 a 4 pri výkone ich príslušných povinností, ktoré im ukladá právo Únie. Memorandum sa pravidelne preskúmava a zverejní sa pod podmienkou, že sa zabezpečí dodržanie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

Článok 31

Spolupráca v rámci SRM

1. Jednotná rada vykonáva svoje úlohy v úzkej spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Jednotná rada v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií schváli a zverejní rámec pre organizáciu praktických ustanovení na vykonávanie tohto článku.

V záujme zabezpečenia účinného a jednotného uplatňovania tohto článku Jednotná rada:

a) vydá usmernenia a všeobecné pokyny vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, podľa ktorých vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú úlohy a prijímajú rozhodnutia o riešení krízových situácií;

b) môže kedykoľvek vykonávať právomoci uvedené v článkoch 34 až 37;

c) môže od vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií požadovať ad hoc alebo priebežne informácie o vykonávaní úloh, ktoré vykonávajú podľa článku 7 ods. 3;

d) získava od vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií návrhy rozhodnutí, ku ktorým sa môže vyjadriť, a najmä určiť tie prvky návrhu rozhodnutia, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením alebo so všeobecnými pokynmi Jednotnej rady.

Na účely hodnotenia programov riešenia krízových situácií môže Jednotná rada požiadať vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií, aby Jednotnej rade predložili všetky potrebné informácie, ktoré získali v súlade s článkom 11 a článkom 13 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ bez toho, aby bola dotknutá kapitola 5 tejto hlavy.

2. Článok 13 ods. 4 až 10 a články 88 až 92 smernice 2014/59/EÚ sa neuplatňujú na vzťahy medzi vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Spoločné rozhodnutie a akékoľvek rozhodnutie prijaté v prípade, že sa nedosiahne spoločné rozhodnutie, uvedené v článku 45 ods. 9 až 13 smernice 2014/59/EÚ, sa neuplatňuje. Namiesto toho sa uplatňujú príslušné ustanovenia tohto nariadenia.

Článok 32

Konzultácia a spolupráca s nezúčastnenými členskými štátmi a tretími krajinami

1. Keď skupina zahŕňa subjekty usadené v zúčastnených členských štátoch, ako aj v nezúčastnených členských štátoch alebo tretích krajinách a bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek súhlas Rady či Komisie požadovaný podľa tohto nariadenia, Jednotná rada na účely konzultácie a spolupráce s nezúčastnenými členskými štátmi v súlade s článkami 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 a 88 až 92 smernice 2014/59/EÚ zastupuje vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v zúčastnených členských štátoch alebo tretích krajinách.

Ak do skupiny patria subjekty usadené v zúčastnených členských štátoch a dcérske spoločnosti usadené alebo významné pobočky nachádzajúce sa v nezúčastnených členských štátoch, Jednotná rada prípadne oznámi akékoľvek plány, rozhodnutia alebo opatrenia uvedené v článkoch 8, 10, 11, 12 a 13, ktoré sú relevantné pre skupinu, príslušným orgánom a/alebo orgánom pre riešenie krízových situácií nezúčastneného členského štátu.

2. Jednotná rada, ECB a orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány nezúčastnených členských štátov uzatvoria memorandá o porozumení, v ktorých všeobecnými slovami opíšu, ako budú navzájom spolupracovať pri plnení svojich úloh podľa smernice 2014/59/EÚ.

Bez toho, aby tým bol dotknutý prvý pododsek, Jednotná rada uzavrie memorandum o porozumení s orgánom pre riešenie krízových situácií každého nezúčastneného členského štátu, v ktorom sídli aspoň jedna globálna systémovo významná inštitúcia v zmysle článku 131 smernice 2013/36/EÚ.

3. Každé memorandum sa pravidelne preskúmava a zverejňuje pod podmienkou, že sa zabezpečí dodržanie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

4. Jednotná rada v mene vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií zúčastnených členských štátov uzavrie nezáväzné ustanovenia o spolupráci v súlade s rámcovými ustanoveniami o spolupráci orgánu EBA uvedenými v článku 97 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ. Jednotná rada o každom takomto ustanovení o spolupráci upovedomí orgán EBA.

Článok 33

Uznávanie a vynucovanie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií

1. Tento článok sa uplatňuje v súvislosti s konaniami tretej krajiny zameranými na riešenie krízových situácií, ak medzinárodná dohoda s príslušnou treťou krajinou uvedená v článku 93 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ ešte nevstúpila do platnosti a len do jej vstupu do platnosti. Uplatňuje sa aj po tom, ako medzinárodná dohoda s príslušnou treťou krajinou uvedená v článku 93 ods. 1 uvedenej smernice nadobudla platnosť, pokiaľ uznávanie a vynucovanie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií nie je upravené touto dohodou.

2. Jednotná rada vykoná posúdenie a vydá odporúčanie adresované vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií o uznávaní a vynucovaní konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií vo vzťahu k inštitúcii tretej krajiny alebo materskej spoločnosti tretej krajiny, ktorá má:

a) jednu alebo viac dcérskych spoločností v Únii usadených v jednom alebo viacerých zúčastnených členských štátoch; alebo

b) aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sa nachádzajú v jednom alebo viacerých zúčastnených členských štátoch alebo sa riadia právom zúčastnených členských štátov.

Jednotná rada uskutoční svoje posúdenie po porade s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a v prípade, že je zriadené európske kolégium pre riešenie krízových situácií podľa článku 89 smernice 2014/59/EÚ, s orgánmi pre riešenie krízových situácií nezúčastnených členských štátov.

Toto posúdenie riadne zohľadní záujmy každého jednotlivého zúčastneného členského štátu, v ktorom pôsobí inštitúcia alebo materská spoločnosť z tretej krajiny, a najmä možný dosah uznania a presadzovania konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízových situácií na časti skupiny a finančnú stabilitu v týchto členských štátoch.

3. Jednotná rada odporučí, aby sa odmietlo uznanie alebo vynútenie konania zameraného na riešenie krízových situácií uvedeného v ods. 1, ak sa nazdáva, že:

a) konania tretej krajiny zamerané na riešenie krízových situácií by mali nepriaznivý účinok na finančnú stabilitu v zúčastnenom členskom štáte;

b) veriteľom, okrem iného najmä vkladateľom, ktorí sa nachádzajú alebo sú príslušní na výplatu v zúčastnenom členskom štáte, by sa podľa konania tretej domovskej krajiny zameraného na riešenie krízových situácií nedostalo rovnakého zaobchádzania ako veriteľom a vkladateľom z tretej krajiny s podobnými zákonnými právami;

c) uznanie alebo vynútenie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízovej situácie by malo pre zúčastnený členský štát závažné fiškálne dôsledky; alebo

d) účinky takéhoto uznania alebo vynútenia by boli v rozpore s vnútroštátnym právom zúčastneného členského štátu.

4. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú odporúčanie Jednotnej rady a požiadajú o vynútenie konania zameraného na riešenie krízovej situácie na svojom území alebo v odôvodnenom stanovisku vysvetlia Jednotnej rade dôvody, pre ktoré nemôžu odporúčanie Jednotnej rady vykonať.

5. Pri výkone právomocí riešiť krízové situácie vo vzťahu k subjektom z tretích krajín vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v náležitých prípadoch vykonávajú právomoci, ktoré boli na ne prenesené na základe ustanovení uvedených v článku 94 ods. 4 smernice 2014/59/EÚ.

KAPITOLA 5

Vyšetrovacie právomoci

Článok 34

Žiadosť o informácie

1. Na účely vykonávania svojich úloh uvedených v tomto nariadení môže Jednotná rada prostredníctvom vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií alebo priamo po tom, ako ich informuje, pričom v plnej miere využije všetky informácie, ktoré sú k dispozícii ECB alebo príslušným vnútroštátnym orgánom, požadovať poskytnutie všetkých informácií potrebných na vykonávanie úloh, ktorými sa poveruje týmto nariadením, od týchto právnických alebo fyzických osôb:

a) subjektov uvedených v článku 2;

b) zamestnancov subjektov uvedených v článku 2;

c) tretích strán, ktoré pre subjekty uvedené v článku 2 externe vykonávajú funkcie alebo činnosti.

2. Subjekty a osoby uvedené v odseku 1 poskytujú informácie požadované podľa uvedeného odseku. Požiadavky zachovania služobného tajomstva nesmú uvedené subjekty a osoby oslobodiť od povinnosti poskytnúť tieto informácie. Poskytovanie požadovaných informácií sa nepovažuje za porušenie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

3. Keď Jednotná rada získa informácie priamo od uvedených subjektov a osôb, sprístupní tieto informácie dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií.

4. Jednotná rada musí byť schopná, a to i priebežne, získavať všetky informácie potrebné na vykonávanie svojich funkcií podľa tohto nariadenia, najmä informácie o kapitáli, likvidite, aktívach a záväzkoch, ktoré sa týkajú každej inštitúcie, ktorá podlieha právomociam Jednotnej rady riešiť krízové situácie.

5. Jednotná rada, ECB, príslušné vnútroštátne orgány a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií môžu vypracovať memorandá o porozumení, v ktorom sa stanoví postup na výmenu informácií. Výmena informácií medzi Jednotnou radou, ECB, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií sa nepovažuje za porušenie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

6. Príslušné vnútroštátne orgány, v relevantných prípadoch ECB a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií spolupracujú s Jednotnou radou, aby overili, či sú už k dispozícii niektoré alebo všetky požadované informácie. Keď takéto informácie sú k dispozícii, príslušné vnútroštátne orgány, v relevantných prípadoch ECB, alebo vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií poskytujú tieto informácie Jednotnej rade.

Článok 35

Všeobecné vyšetrovania

1. Na účely vykonávania svojich úloh uvedených v tomto nariadení a za akýchkoľvek ďalších podmienok stanovených v príslušných právnych predpisoch Únie môže Jednotná rada prostredníctvom vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií alebo priamo po tom, ako ich informuje, vykonávať všetky potrebné vyšetrovania ktorejkoľvek právnickej alebo fyzickej osoby uvedenej v článku 34 ods. 1 usadenej alebo nachádzajúcej sa v zúčastnenom členskom štáte.

Na tieto účely Jednotná rada môže:

a) požadovať predloženie dokumentov;

b) preskúmavať účtovné knihy a záznamy ktorejkoľvek právnickej alebo fyzickej osoby uvedenej v článku 34 ods. 1 a robiť kópie takýchto účtovných kníh a záznamov alebo výpisy z nich;

c) získať písomné alebo ústne vysvetlenia od ktorejkoľvek právnickej alebo fyzickej uvedenej v článku 34 ods. 1 alebo jej zástupcov či zamestnancov;

d) vypočuť akúkoľvek inú fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá s týmto vypočutím súhlasí, s cieľom zhromaždiť informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.

2. Fyzické alebo právnické osoby uvedené v článku 34 ods. 1 sa podrobujú vyšetrovaniam, ktoré sa začali na základe rozhodnutia Jednotnej rady.

Ak osoba bráni výkonu vyšetrovania, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v zúčastnenom členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú príslušné priestory, v súlade s vnútroštátnymi právom poskytuje potrebnú pomoc vrátane uľahčenia prístupu Jednotnej rady do obchodných priestorov fyzických alebo právnických osôb uvedených v článku 34 ods. 1 s cieľom umožniť uplatnenie uvedených práv.

Článok 36

Kontroly na mieste

1. Na účely vykonávania svojich úloh uvedených v tomto nariadení a za ďalších podmienok stanovených v príslušných právnych predpisoch Únie môže Jednotná rada v súlade s článkom 37 a za predpokladu predchádzajúceho oznámenia vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií a relevantným dotknutým vnútroštátnym príslušným orgánom a prípadne v spolupráci s nimi vykonávať všetky potrebné kontroly na mieste v obchodných priestoroch fyzických alebo právnických osôb uvedených v článku 34 ods. 1 Ak je to nevyhnutné pre riadne a účinné vykonávanie kontrol, Jednotná rada môže vykonávať kontroly na mieste bez toho, aby uvedené právnické osoby boli o tom vopred informované.

2. Úradníci Jednotnej rady a iné osoby ňou poverené na vykonávanie kontrol na mieste môžu vstupovať do všetkých obchodných priestorov a na pozemky právnických osôb, ktoré sú predmetom rozhodnutia o vyšetrovaní prijatého Jednotnou radou podľa článku 35 ods. 2, a majú všetky právomoci uvedené v článku 35 ods. 1

3. Právnické osoby uvedené v článku 34 ods. 1 sa podrobujú kontrolám na mieste na základe rozhodnutia Jednotnej rady.

4. Úradníci vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií v členských štátoch, kde sa má kontrola vykonať, a iné sprevádzajúce osoby poverené alebo vymenované týmito orgánmi aktívne pomáhajú úradníkom Jednotnej rady a iným osobám ňou povereným pod dohľadom Jednotnej rady, ktorá zabezpečuje aj koordináciu. Na tieto účely disponujú právomocami uvedenými v odseku 2. Právo zúčastniť sa na kontrolách na mieste majú aj úradníci vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií v dotknutých zúčastnených členských štátoch a iné sprevádzajúce osoby poverené alebo vymenované týmito orgánmi.

5. Keď úradníci Jednotnej rady a iné sprevádzajúce osoby ňou poverené alebo vymenované zistia, že sa osoba bráni vykonaniu kontroly nariadenej podľa odseku 1, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v dotknutých zúčastnených členských štátoch im poskytnú potrebnú pomoc v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. V rozsahu potrebnom na vykonanie kontroly uvedená pomoc zahŕňa zapečatenie obchodných priestorov a účtovných kníh alebo záznamov. Ak dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií na to nemajú právomoc, využijú svoje právo požiadať o potrebnú pomoc iné vnútroštátne orgány.

Článok 37

Povolenie súdneho orgánu

1. Ak si kontrola na mieste uvedená v článku 36 ods. 1 a 2 alebo pomoc uvedená v článku 36 ods. 5 vyžadujú povolenie súdneho orgánu v súlade s vnútroštátnymi predpismi, podá sa žiadosť o takéto povolenie.

2. Keď sa žiada o povolenie uvedené v odseku 1 tohto článku, vnútroštátny súdny orgán skontroluje, či je rozhodnutie Jednotná rady pravé a či plánované donucovacie opatrenia nie sú s prihliadnutím na predmet kontroly svojvoľné alebo neprimerané. Pri kontrole primeranosti donucovacích opatrení môže vnútroštátny súdny orgán požiadať Jednotnú radu o podrobné vysvetlenia, a to najmä dôvodov, na ktorých základe má Jednotná rada podozrenie, že došlo k porušeniu rozhodnutí uvedených v článku 29, závažnosti údajného porušenia a povahy účasti osoby, na ktorú sa vzťahujú donucovacie opatrenia. Vnútroštátny súdny orgán však nesmie skúmať potrebu kontroly ani požadovať informácie obsiahnuté v dokumentácii Jednotnej rady. Zákonnosť rozhodnutia Jednotnej rady podlieha iba preskúmaniu Súdnym dvorom.

KAPITOLA 6

Sankcie

Článok 38

Pokuty

1. Keď Jednotná rada zistí, že sa subjekt uvedený v článku 2 úmyselne alebo z nedbanlivosti dopustil jedného z porušení uvedených v odseku 2, prijme rozhodnutie o uložení pokuty v súlade s odsekom 3.

Predpokladá sa, že takýto subjekt sa dopustil porušenia úmyselne, ak existujú objektívne skutočnosti, ktoré dokazujú, že sa subjekt alebo jeho riadiaci orgán či vrcholový manažment úmyselne dopustili porušenia.

2. Pokuty sa ukladajú subjektom uvedeným v článku 2 za tieto porušenia:

a) keď neposkytujú informácie požadované v súlade s článkom 34;

b) keď sa nepodrobia všeobecnému vyšetrovaniu v súlade s článkom 35 alebo kontrole na mieste v súlade s článkom 36;

c) keď nedodržiavajú rozhodnutie, ktoré im adresovala Jednotná rada podľa článku 29.

3. Základná suma pokút uvedených v odseku 1 tohto článku je percentuálnym podielom celkového čistého ročného obratu vrátane hrubého príjmu pozostávajúceho z výnosov z úrokov a podobných výnosov, výnosov z akcií a iných cenných papierov s pohyblivým alebo pevným výnosom a výnosov z provízií alebo poplatkov v súlade s článkom 316 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 podniku v predchádzajúcom hospodárskom roku alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, zodpovedajúca hodnota v národnej mene k 19. augustu 2014, a v rámci týchto sadzieb:

a) v prípade porušení uvedených v odseku 2 písm. a) a b) dosahuje základná suma minimálne 0,05 % a maximálne 0,15 %;

b) v prípade porušení uvedených v odseku 2 písm. c) dosahuje základná suma minimálne 0,25 % a maximálne 0,5 %;

S cieľom rozhodnúť, či by sa základná suma pokuty mala stanoviť pri dolnej alebo hornej hranici alebo v strednej úrovni sadzieb uvedených v prvom pododseku, Jednotná rada prihliada na ročný obrat počas predchádzajúceho hospodárskeho roku dotknutého subjektu. Základná suma je na dolnej hranici sadzby v prípade subjektov, ktorých ročný obrat je nižší ako 1 000 000 000 EUR, uprostred sadzby v prípade subjektov, ktorých ročný obrat sa pohybuje medzi 1 000 000 000 a 5 000 000 000 EUR, a na hornej hranici sadzby v prípade subjektov, ktorých ročný obrat je vyšší ako 5 000 000 000 EUR.

4. Základné sumy uvedené v odseku 3 sa v prípade potreby upravia, pričom sa zohľadnia poľahčujúce a priťažujúce skutočnosti uvedené v odsekoch 5 a 6 v súlade s príslušnými koeficientmi uvedenými v odseku 9.

Príslušné poľahčujúce koeficienty sa na základnú sumu uplatňujú jednotlivo. Ak sa uplatňuje viac ako jeden poľahčujúci koeficient, rozdiel medzi základnou sumou a sumou, ktorá je výsledkom uplatňovania každého jednotlivého poľahčujúceho koeficientu, sa odpočíta od základnej sumy.

Príslušné priťažujúce koeficienty sa na základnú sumu uplatňujú jednotlivo. Ak sa uplatňuje viac ako jeden priťažujúci koeficient, rozdiel medzi základnou sumou a sumou, ktorá je výsledkom uplatňovania každého jednotlivého priťažujúceho koeficientu, sa pripočíta k základnej sume.

5. Na pokuty uvedené v odseku 1 sa vzťahujú tieto priťažujúce skutočnosti:

a) porušenie bolo spáchané úmyselne;

b) porušenie bolo spáchané opakovane;

c) porušenie bolo páchané počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace;

d) porušenie odhalilo systémové nedostatky v organizácii subjektu, najmä pokiaľ ide o jeho postupy, riadiace systémy alebo vnútorné kontroly;

e) od zistenia porušenia sa neprijalo žiadne nápravné opatrenie;

f) vrcholový manažment subjektu nespolupracoval s Jednotnou radou pri výkone jej vyšetrovania.

6. Na pokuty uvedené v odseku 1 sa vzťahujú tieto poľahčujúce skutočnosti:

a) porušenie bolo páchané počas obdobia kratšieho ako 10 pracovných dní;

b) vrcholný manažment subjektu môže preukázať, že prijal všetky opatrenia potrebné na to, aby porušeniu zabránil;

c) subjekt urýchlene, účinne a v plnom rozsahu upozornil Jednotnú radu na porušenie;

d) subjekt dobrovoľne prijal opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby v budúcnosti už k podobnému porušeniu nemohlo dôjsť.

7. Bez ohľadu na odseky 2 až 6 uložené pokuty nepresahujú 1 % ročného obratu dotknutého subjektu uvedeného v odseku 1 za predchádzajúci obchodný rok.

Odchylne od prvého pododseku, ak subjekt priamo alebo nepriamo v dôsledku tohto porušenia získal finančnú výhodu a ak možno určiť nadobudnutý zisk alebo straty, ktorým sa v dôsledku porušenia vyhol, pokuta sa stanovuje aspoň vo výške danej finančnej výhody.

V prípade, že konanie alebo opomenutie subjektu uvedeného v odseku 1 predstavuje viac ako jedno porušenie uvedené v odseku 2, uplatňuje sa len vyššia pokuta vzťahujúca sa na jedno z týchto porušení vypočítaná v súlade s týmto článkom.

8. V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 2, môže Jednotná rada odporúčať vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby prijali opatrenie s cieľom zabezpečiť, aby boli príslušné pokuty uložené v súlade s článkami 110 až 114 smernice 2014/59/EÚ a s akýmkoľvek príslušným vnútroštátnym právnym predpisom.

9. Jednotná rada pri výpočte pokút uplatňuje tieto upravujúce koeficienty spojené s priťažujúcimi skutočnosťami:

a) ak bolo porušenie spáchané opakovane, za každý prípad opakovaného porušenia sa uplatňuje dodatočný koeficient 1,1;

b) ak bolo porušenie páchané počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, uplatňuje sa koeficient 1,5;

c) ak sa porušením zistili systémové nedostatky v organizácii subjektu, najmä v jeho postupoch, systémoch riadenia alebo vo vnútorných kontrolách, uplatňuje sa koeficient 2,2;

d) ak bolo porušenie spáchané úmyselne, uplatňuje sa koeficient 2;

e) ak sa od zistenia porušenia neprijalo nápravné opatrenie, uplatňuje sa koeficient 1,7;

f) ak vrcholový manažment subjektu nespolupracoval s Jednotnou radou pri vyšetrovaní, uplatňuje sa koeficient 1,5.

Jednotná rada pri výpočte pokút uplatňuje tieto upravujúce koeficienty spojené s poľahčujúcimi skutočnosťami:

a) ak bolo porušenie páchané počas obdobia kratšieho ako 10 pracovných dní, uplatňuje sa koeficient 0,9;

b) ak vrcholový manažment subjektu môže preukázať, že prijal všetky opatrenia potrebné na zabránenie tomuto porušeniu, uplatňuje sa koeficient 0,7;

c) ak subjekt urýchlene, účinne a v plnom rozsahu upozornil Jednotnú radu na porušenie, uplatňuje sa koeficient 0,4;

d) ak subjekt dobrovoľne prijal opatrenia, aby zabezpečil, že v budúcnosti nemôže dôjsť k podobnému porušeniu, uplatňuje sa koeficient 0,6.

Článok 39

Periodické sankčné platby

1. Jednotná rada prostredníctvom rozhodnutia uloží periodickú sankčnú platbu v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2 s cieľom prinútiť:

a) uvedený subjekt dodržiavať rozhodnutie prijaté podľa článku 34;

b) osobu uvedenú v článku 34 ods. 1 poskytnúť úplné informácie požadované na základe rozhodnutia prijatého podľa uvedeného článku;

c) osobu uvedenú v článku 35 ods. 1 podrobiť sa vyšetrovaniu, a najmä predložiť úplné záznamy, údaje, postupy alebo akýkoľvek iný požadovaný materiál, a doplniť a opraviť ďalšie informácie poskytnuté pri vyšetrovaní, ktoré sa začalo na základe rozhodnutia podľa uvedeného článku;

d) osobu uvedenú v článku 36 ods. 1 podrobiť sa kontrole na mieste nariadenej na základe rozhodnutia prijatého podľa uvedeného článku.

2. Periodická sankčná platba musí byť účinná a primeraná. Periodická sankčná platba sa ukladá denne až dovtedy, kým dotknutý subjekt uvedený v článku 2 alebo osoba nezačne plniť príslušné rozhodnutia uvedené v odseku 1 písm. a) až d) tohto článku.

3. Bez ohľadu na odsek 2 predstavuje suma periodickej sankčnej platby 0,1 % priemerného denného obratu v predchádzajúcom hospodárskom roku. Periodická sankčná platby sa vypočíta odo dňa uvedeného v rozhodnutí, ktorým sa ukladá periodická sankčná platba.

4. Periodickú sankčnú platbu možno uložiť na obdobie najviac šesť mesiacov od oznámenia rozhodnutia Jednotnej rady.

Článok 40

Vypočutie osôb, voči ktorým sa vedie konanie

1. Pred prijatím každého rozhodnutia o uložení pokuty alebo periodickej sankčnej platby podľa článkov 38 alebo 39 poskytne Jednotná rada fyzickým alebo právnickým osobám, voči ktorým sa vedie konanie, príležitosť byť vypočuté v súvislosti s jeho zisteniami. Jednotná rada zakladá svoje rozhodnutia len na zisteniach, ku ktorým sa fyzické alebo právnické osoby, voči ktorým sa vedie konanie, mali možnosť vyjadriť.

2. Právo fyzických alebo právnických osôb, voči ktorým sa vedie konanie, na obhajobu sa počas konania plne rešpektuje. Tieto osoby majú právo na prístup k dokumentácii Jednotnej rady s výhradou oprávnených záujmov iných osôb pri ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné prípravné dokumenty Jednotnej rady.

Článok 41

Zverejňovanie, povaha, vymáhanie a odvádzanie pokút a periodických sankčných platieb

1. Jednotná rada zverejňuje rozhodnutia o uložení sankcií uvedených v článku 38 ods. 1 a článku 39 ods. 1, pokiaľ by toto zverejnenie nemohlo ohroziť riešenie krízovej situácie príslušného subjektu. Zverejnenie sa uskutoční anonymne v každej z týchto situácií:

a) ak zverejnené informácie obsahujú osobné údaje a po povinnom predbežnom hodnotení je toto zverejnenie považované za neprimerané;

b) ak by zverejnenie ohrozilo stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce vyšetrovanie trestného činu;

c) ak by zverejnenie spôsobilo neprimeranú škodu dotknutým fyzickým alebo právnickým osobám, pokiaľ sa táto škoda dá určiť.

Alternatívne sa v takýchto prípadoch môže zverejnenie predmetných informácií odložiť o primeranú dobu, ak sa predpokladá, že počas tejto doby zaniknú dôvody na anonymné zverejnenie.

Jednotná rada informuje orgán EBA o všetkých pokutách a periodických sankčných platbách, ktoré uložila podľa článkov 38 a 39, a poskytne informácie o stave odvolacích konaní a o ich výsledku.

2. Pokuty a periodické sankčné platby uložené podľa článkov 38 a 39 majú administratívnu povahu.

3. Pokuty a periodické sankčné platby uložené podľa článkov 38 a 39 sú vymáhateľné.

Vymáhanie sa spravuje uplatniteľnými procesnými predpismi platnými v zúčastnenom členskom štáte, na ktorého území sa vykonáva. Príkaz na ich vymáhanie pripája k rozhodnutiu orgán poverený na tento účel vládou každého zúčastneného členského štátu, ktorý nevykoná nijaký iný úkon, len overí pravosť rozhodnutia, a oznamuje sa Jednotnej rade a Súdnemu dvoru.

Po uskutočnení uvedených formálnych krokov na základe žiadosti dotknutej strany môže táto strana v súlade s vnútroštátnym právom pristúpiť k vymáhaniu tým, že predloží vec priamo príslušnému orgánu.

Vymáhanie sa môže pozastaviť len rozhodnutím Súdneho dvora. Súdy zúčastneného členského štátu však majú právomoc v súvislosti so sťažnosťami, že sa vymáhanie vykonáva protiprávnym spôsobom.

4. Sumy získané z pokút a periodických sankčných platieb sa odvádzajú do fondu.

ČASŤ III

INŠTITUCIONÁLNY RÁMEC

HLAVA I

JEDNOTNÁ RADA

Článok 42

Právne postavenie

1. Týmto sa zriaďuje Jednotná rada. Jednotná rada je agentúrou Únie s osobitnou štruktúrou zodpovedajúcou jej úlohám. Má právnu subjektivitu.

2. V každom členskom štáte požíva Jednotná rada najširšiu spôsobilosť na práva a právne úkony, aké jeho právo priznáva právnickým osobám. Môže najmä nadobúdať alebo scudzovať hnuteľný a nehnuteľný majetok a môže byť účastníkom súdneho konania.

3. Jednotnú radu zastupuje jej predseda.

Článok 43

Zloženie

1. Jednotná rada je zložená z:

a) predsedu vymenovaného v súlade s článkom 56;

b) ďalších štyroch členov na plný úväzok vymenovaných v súlade s článkom 56;

c) člena, ktorého vymenuje každý zúčastnený členský štát a ktorý zastupuje jeho vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií.

2. Každý člen vrátane predsedu má jeden hlas.

3. Komisia a ECB určia každá jedného zástupcu oprávneného zúčastňovať sa na výkonných zasadnutiach a plenárnych zasadnutiach ako stály pozorovateľ.

Zástupcovia Komisie a ECB majú oprávnenie zúčastňovať sa na rokovaniach a majú prístup ku všetkým dokumentom.

4. V prípade viac než jedného vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií v niektorom zúčastnenom členskom štáte sa umožní účasť druhého zástupcu ako pozorovateľa bez hlasovacieho práva.

5. Administratívnu a riadiacu štruktúru Jednotnej rady tvorí:

a) plenárne zasadnutie Jednotnej rady, na ktorom sa vykonávajú úlohy uvedené v článku 50;

b) výkonné zasadnutie Jednotnej rady, na ktorom sa vykonávajú úlohy uvedené v článku 54;

c) predseda, ktorý vykonáva úlohy uvedené v článku 56;

d) sekretariát, ktorý poskytuje nevyhnutnú administratívnu a technickú podporu pri plnení všetkých úloh pridelených Jednotnej rade.

Článok 44

Súlad s právom Únie

Jednotná rada koná v súlade s právom Únie, a najmä s rozhodnutiami Rady a Komisie podľa tohto nariadenia.

Článok 45

Zodpovednosť

1. Jednotná rada sa za vykonávanie tohto nariadenia zodpovedá Európskemu parlamentu, Rade a Komisii v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. Jednotná rada predkladá výročnú správu Európskemu parlamentu, národným parlamentom zúčastnených členských štátov v súlade s článkom 46, Rade, Komisii, Európskemu dvoru audítorov správu o vykonávaní úloh, ktorými bola poverená týmto nariadením. Za podmienky dodržania požiadaviek zachovania služobného tajomstva sa táto správa zverejňuje na webovej stránke Jednotnej rady.

3. Predseda verejne prezentuje túto správu Európskemu parlamentu a Rade.

4. Predseda sa na žiadosť Európskeho parlamentu zúčastňuje na vypočutí zo strany gestorského výboru Európskeho parlamentu zameranom na vykonávanie úloh riešenia krízových situácií Jednotnou radou. Vypočutie sa uskutočňuje každoročne.

5. V súvislosti s vykonávaním úloh riešenia krízových situácií Jednotnou radou môže Rada na svoju žiadosť vypočuť predsedu Jednotnej rady.

6. Na otázky, ktoré Jednotnej rade adresoval Európsky parlament alebo Rada, odpovedá Jednotná rada ústne alebo písomne v súlade s vlastnými postupmi a v každom prípade do piatich týždňov od prijatia otázky.

7. Predseda na požiadanie uskutoční dôverné ústne rozhovory za zatvorenými dverami s predsedom a podpredsedami gestorského výboru Európskeho parlamentu, ak sú takéto rozhovory potrebné na vykonávanie právomocí Európskeho parlamentu podľa ZFEÚ. Medzi Európskym parlamentom a Jednotnou radou sa uzavrie dohoda o podrobných podmienkach organizovania takýchto rozhovorov, aby sa zabezpečila úplná dôvernosť v súlade s požiadavkami zachovania služobného tajomstva, ktoré Jednotnej rade ukladá toto nariadenie, a keď Jednotná rada koná ako vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií podľa príslušného práva Únie.

8. Počas vyšetrovaní zo strany Európskeho parlamentu Jednotná rada spolupracuje s Európskym parlamentom v súlade so ZFEÚ a nariadeniami uvedenými v jej článku 226. Európsky parlament a Jednotná rada uzavrú do šiestich mesiacov po vymenovaní predsedu Jednotnej rady vhodné dojednania o praktických postupoch vykonávania demokratickej zodpovednosti a dohľadu nad plnením úloh, ktorými bola Jednotná rada poverená týmto nariadením. Pri zohľadnení právomocí Európskeho parlamentu v zmysle článku 226 ZFEÚ sa tieto dojednania vzťahujú okrem iného na prístup

k informáciám, a to vrátane pravidiel týkajúcich sa spracúvania a ochrany utajovaných skutočností alebo inak dôverných informácií, spolupráce pri vypočutiach, ktoré sa uvádzajú v článku 45 ods. 4 tohto nariadenia, dôverných ústnych rozpráv, správ, odpovedí na otázky, vyšetrovaní a informovania o výberovom konaní na miesto predsedu, podpredsedu a štyroch členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b tohto nariadenia).

Článok 46

Národné parlamenty

1. Vzhľadom na osobitné úlohy, ktorými bola Jednotná rada poverená týmto nariadením, môžu národné parlamenty zúčastnených členských štátov podľa vlastných postupov požiadať Jednotnú radu o písomnú odpoveď a Jednotná rada je povinná písomne odpovedať na akékoľvek pripomienky alebo otázky, ktoré predložili Jednotnej rade v súvislosti s funkciami Jednotnej rady podľa tohto nariadenia, a Jednotná rada je povinná písomne odpovedať na všetky otázky.

2. Keď Jednotná rada predkladá správu podľa článku 45 ods. 2, túto správu zároveň predloží priamo národným parlamentom zúčastnených členských štátov. Národné parlamenty môžu Jednotnej rade v súvislosti s uvedenou správou zaslať odôvodnené pripomienky. Na akékoľvek pripomienky alebo otázky, ktoré Jednotnej rade adresovali národné parlamenty zúčastnených členských štátov, odpovedá Jednotná rada ústne alebo písomne v súlade s vlastnými postupmi.

3. Národný parlament zúčastneného členského štátu môže predsedu Jednotnej rady pozvať, aby sa spoločne so zástupcom vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií zúčastnil na výmene názorov v súvislosti s riešením krízových situácií subjektov uvedených v článku 2 v danom členskom štáte. Predseda je povinný riadiť sa týmto pozvaním.

4. Týmto nariadením nie je dotknutá zodpovednosť vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií voči národným parlamentom v súlade s vnútroštátnym právom v súvislosti s vykonávaním úloh, ktorými Jednotná rada, Rada alebo Komisia nebola poverená týmto nariadením, a v súvislosti s výkonom činností, ktoré uskutočňujú v súlade s článkom 7 ods. 3

Článok 47

Nezávislosť

1. Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri vykonávaní úloh, ktorými boli poverené týmto nariadením, konajú nezávisle a vo všeobecnom záujme.

2. Predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) vykonávajú svoje úlohy v súlade s rozhodnutiami Jednotnej rady, Rady a Komisie. Konajú nezávisle a objektívne v záujme Únie ako celku a nesmú požadovať ani prijímať pokyny od inštitúcií či orgánov Únie, od žiadnej vlády členského štátu ani od iného verejného či súkromného subjektu.

Pri rokovaniach a v rozhodovacom procese v rámci Jednotnej rady vyjadrujú svoje vlastné názory a hlasujú nezávisle.

3. Členské štáty, inštitúcie ani orgány Únie, ani žiadne iné verejné či súkromné subjekty sa nesnažia ovplyvňovať predsedu, podpredsedu alebo členov Jednotnej rady.

4. V súlade so Služobným poriadkom úradníkov, ako sa uvádza v nariadení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/1968 ([1]) (ďalej len „služobný poriadok“), uvedeným v článku 87 ods. 6 tohto nariadenia, sú predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia po ukončení služobného pomeru naďalej viazaní povinnosťou správať sa bezúhonne a rozvážne, pokiaľ ide o prijímanie určitých funkcií alebo výhod.

Článok 48

Sídlo

Jednotná rada má sídlo v Bruseli v Belgicku.

([1]) Nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev a osobitné pravidlá, ktoré sa dočasne uplatňujú na úradníkov Komisie (Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1).

HLAVA II

PLENÁRNE ZASADNUTIA JEDNOTNEJ RADY

Článok 49

Účasť na plenárnych zasadnutiach

Na plenárnych zasadnutiach sa zúčastňujú všetci členovia Jednotnej rady uvedení v článku 43 ods. 1

Článok 50

Úlohy

1. Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí:

a) každý rok do 30. novembra prijíma na základe návrhu predloženého predsedom ročný pracovný program Jednotnej rady na nasledujúci rok a na informačné účely ho postupuje Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a ECB;

b) prijíma a monitoruje ročný rozpočet Jednotnej rady v súlade s článkom 61 ods. 2 a schvaľuje konečnú účtovnú závierku Jednotnej rady a udeľuje absolutórium predsedovi v súlade s článkom 63 ods. 4 a 8;

c) v súlade s postupom uvedeným v odseku 2 rozhoduje o použití fondu, ak je na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie potrebná podpora fondu prekračujúca limit 5 000 000 000 EUR, v prípade ktorej je váha podpory likvidity 0,5;

d) len čo čistá súhrnná hodnota použitia fondu za uplynulých po sebe idúcich 12 mesiacov dosiahne limit 5 000 000 000 EUR, hodnotí uplatňovanie nástrojov na riešenie krízových situácií, najmä použitie fondu, a poskytuje usmernenie, ktoré sa na výkonnom zasadnutí musí sledovať pri prijímaní ďalších rozhodnutí o riešení krízových situácií, pričom sa v náležitých prípadoch rozlišuje medzi likviditou a inými formami podpory;

e) rozhoduje o potrebe zvýšiť mimoriadne príspevky *ex post* v súlade s článkom 71, o dobrovoľných pôžičkách medzi mechanizmami financovania v súlade s článkom 72, o alternatívnych prostriedkoch financovania v súlade s článkami 73 a 74 a o mutualizácii vnútroštátnych mechanizmov financovania v súlade s článkom 78 vrátane podpory fondu nad limit uvedený v písmene c) tohto odseku;

f) rozhoduje o investíciách v súlade s článkom 75;

g) prijíma výročnú správu o činnostiach Jednotnej rady uvedenú v článku 45, v ktorej sa uvádzajú podrobné vysvetlivky k plneniu rozpočtu;

h) prijíma rozpočtové pravidlá uplatniteľné na Jednotnú radu v súlade s článkom 64;

i) prijíma stratégiu boja proti podvodom, ktorá je primeraná rizikám podvodov, pričom zohľadňuje náklady a prínosy opatrení, ktoré sa majú vykonať;

j) prijíma pravidlá predchádzania konfliktom záujmov v súvislosti so svojimi členmi a pravidlá riešenia takýchto konfliktov;

k) prijíma svoj rokovací poriadok a rokovací poriadok Jednotnej rady pre výkonné zasadnutie;

l) v súlade s odsekom 3 tohto článku v súvislosti so zamestnancami Jednotnej rady vykonáva právomoci zverené služobným poriadkom menovaciemu orgánu a na základe Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie, ako sa ustanovuje v nariadení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (ďalej len „podmienky zamestnávania“) orgánu splnomocnenému uzatvárať pracovné zmluvy (ďalej len „právomoci menovacieho orgánu“);

m) v súlade s článkom 110 služobného poriadku prijíma primerané vykonávacie predpisy na účely uplatňovania služobného poriadku a podmienok zamestnávania;

n) vymenúva účtovníka v súlade so služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania, ktorý je pri vykonávaní svojich povinností funkčne nezávislý;

o) zabezpečuje primerané nadväzné opatrenia na zistenia a odporúčania vyplývajúce zo správ o vnútornom či vonkajšom audite a z hodnotení, ako aj vyšetrovaní Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF);

p) prijíma všetky rozhodnutia týkajúce sa zriadenia vnútorných štruktúr Jednotnej rady a v prípade potreby ich zmien;

q) schvaľuje rámec uvedený v článku 31 ods. 1 pre organizáciu praktických dojednaní spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií.

2. Plenárne zasadnutie Jednotnej rady pri prijímaní rozhodnutí koná v súlade s cieľmi uvedenými v článkoch 6 a 14.

Na účely odseku 1 písm. c) sa program riešenia krízových situácií pripravený výkonným zasadnutím považuje za prijatý, pokiaľ do troch hodín od predloženia návrhu výkonného zasadnutia plenárnemu zasadnutiu aspoň jeden člen plenárneho zasadnutia nezvolá schôdzu plenárneho zasadnutia. V tomto prípade rozhodnutie o programe riešenia krízových situácií prijíma plenárne zasadnutie.

3. Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí v súlade s článkom 110 služobného poriadku prijíma na základe článku 2 ods. 1 služobného poriadku a článku 6 podmienok zamestnávania rozhodnutie, ktorým deleguje príslušné právomoci menovacieho orgánu na predsedu a ktorým stanovuje podmienky, za ktorých možno toto delegovanie právomoci pozastaviť. Predseda je oprávnený uvedené právomoci delegovať ďalej.

Za výnimočných okolností môže Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí na základe rozhodnutia dočasne pozastaviť delegovanie právomocí menovacieho orgánu na predsedu a akékoľvek ďalšie delegovanie zo strany predsedu a tieto právomoci vykonáva sama alebo ich deleguje na jedného zo svojich členov alebo zamestnanca okrem predsedu.

Článok 51

Plenárne zasadnutie Jednotnej rady

1. Plenárne zasadnutia Jednotnej rady zvoláva a predsedá mu predseda v súlade s článkom 56 ods. 2 písm. a).

2. Riadne plenárne zasadnutia Jednotnej rady sa uskutočnia aspoň dvakrát za rok. Zasadnutia Jednotnej rady sa okrem toho uskutočňujú z iniciatívy predsedu alebo na žiadosť aspoň jednej tretiny jej členov. Zástupcovia Komisie môžu požiadať predsedu, aby zvolal plenárne zasadnutie Jednotnej rady. Predseda písomne uvedie dôvody, pre ktoré v dohľadnom čase zasadnutie nezvolal.

3. Jednotná rada môže v náležitých prípadoch pozývať ad hoc na účasť na svojich plenárnych zasadnutiach pozorovateľov, navyše k pozorovateľom uvedeným v článku 43 ods. 3 vrátane zástupcu orgánu EBA.

4. Jednotná rada zabezpečuje sekretariát plenárneho zasadnutia Jednotnej rady.

Článok 52

Všeobecné ustanovenia o rozhodovacom procese

1. Jednotná rada na svojich plenárnych zasadnutiach prijíma rozhodnutia jednoduchou väčšinou svojich členov, pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak. Každý člen s hlasovacím právom má jeden hlas. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

2. Odchylne od odseku 1 sa rozhodnutia uvedené v článku 50 ods. 1 písm. c) a d), ako aj rozhodnutia týkajúce sa mutualizácie vnútroštátnych mechanizmov financovania v súlade s článkom 78 obmedzujúce sa na použitie dostupných finančných prostriedkov vo fonde, prijímajú jednoduchou väčšinou členov Jednotnej rady predstavujúcou aspoň 30 % príspevkov. Každý člen s hlasovacím právom má jeden hlas. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

3. Odchylne od odseku 1 tohto článku rozhodnutia uvedené v článku 50 ods. 1, medzi ktoré patria rozhodnutia o získavaní príspevkov *ex post* v súlade s článkom 71, o dobrovoľných pôžičkách medzi mechanizmami financovania v súlade s článkom 72, o alternatívnych prostriedkoch financovania v súlade s článkom 73 a článkom 74, ako aj o mutualizácii vnútroštátnych mechanizmov financovania v súlade s článkom 78 presahujúcich použitie dostupných finančných prostriedkov vo fonde sa prijímajú dvojtretinovou väčšinou členov Jednotnej rady predstavujúcich aspoň 50 % príspevkov počas osemročného prechodného obdobia, kým fond nebude v plnej miere mutualizovaný, a dvojtretinovou väčšinou členov Jednotnej rady predstavujúcich aspoň 30 % príspevkov po jeho mutualizácii. Každý člen s hlasovacím právom má jeden hlas. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

4. Jednotná rada prijme a zverejní svoj rokovací poriadok. V rokovacom poriadku sa stanovujú podrobné pravidlá hlasovania, najmä okolnosti, za ktorých môže člen konať v mene iného člena, a ak je to vhodné, aj požiadavky týkajúce sa uznášaniaschopnosti.

HLAVA III

VÝKONNÉ ZASADNUTIE JEDNOTNEJ RADY

Článok 53

Účasť na výkonných zasadnutiach

1. Jednotná rada sa na svojom výkonnom zasadnutí skladá z predsedu a štyroch členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b). Jednotná rada sa na svojom výkonnom zasadnutí schádza tak často, ako je potrebné.

Výkonné zasadnutia Jednotnej rady zvoláva predseda z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť ktoréhokoľvek z jej členov a týmto zasadnutiam aj predsedá.

V náležitých prípadoch môže Jednotná rada na svoje výkonné zasadnutie pozvať aj iných pozorovateľov než tých, ktorí sú uvedení v článku 43 ods. 3, vrátane zástupcu orgánu EBA, a pozýva na účasť na svojich zasadnutiach vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií nezúčastnených členských štátov, keď rokuje o skupine, ktorá má dcérske spoločnosti alebo významné pobočky v týchto nezúčastnených členských štátoch. Táto účasť má povahu ad hoc.

2. V súlade s odsekmi 3 a 4 sa na výkonných zasadnutiach Jednotnej rady zúčastňujú členovia Jednotnej rady uvedení v článku 43 ods. 1 písm. c).

3. Pri rokovaní o subjekte uvedenom v článku 2 alebo o skupine subjektov usadenej len v jednom zúčastnenom členskom štáte sa na rokovaniach a rozhodovacom procese zúčastňuje aj člen vymenovaný týmto členským štátom a uplatňujú sa pravidlá stanovené v článku 55 ods. 1

4. Pri rokovaní o cezhraničnej skupine sa na rozhodovacom procese zúčastňuje aj člen vymenovaný členským štátom, v ktorom sa nachádza orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ako aj členovia vymenovaní členskými štátmi, v ktorých je usadená dcérska spoločnosť alebo subjekt, ktoré podliehajú dohľadu na konsolidovanom základe, pričom sa uplatňujú pravidlá stanovené v článku 55 ods. 2

5. Členovia Jednotnej rady uvedení v článku 43 ods. 1 písm. a) a b) zabezpečia, aby boli rozhodnutia a opatrenia, ktoré sa týkajú riešenia krízových situácií, najmä pokiaľ ide o využívanie fondu, a ktoré boli prijaté na výkonných zasadnutiach Jednotnej rady v rôznom zložení, ucelené, vhodné a primerané.

Článok 54

Úlohy

1. Jednotná rada na svojich výkonných zasadnutiach:

a) pripravuje všetky rozhodnutia, ktoré má prijať Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí;

b) prijíma všetky rozhodnutia na vykonávanie tohto nariadenia, pokiaľ sa v tomto nariadení neustanovuje inak.

2. Jednotná rada pri výkone svojich úloh podľa odseku 1 tohto článku:

a) pripravuje, posudzuje a schvaľuje plány riešenia krízových situácií subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 2 a subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú splnené podmienky pre uplatňovanie uvedených odsekov v súlade s článkami 8, 10 a 11;

b) uplatňuje zjednodušené povinnosti na určité subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 2 a subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú splnené podmienky pre uplatňovanie uvedených odsekov v súlade s článkom 11;

c) určuje minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 2 a subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú splnené podmienky pre uplatňovanie uvedených odsekov, musia nepretržite spĺňať v súlade s článkom 12;

d) čo najskôr poskytuje Komisii program riešenia krízových situácií v súlade s článkom 18 spolu so všetkými relevantnými informáciami, na základe ktorých bude môcť Komisia včas posúdiť alebo prípadne navrhnúť rozhodnutie Rady podľa článku 18 ods. 7;

e) prijíma rozhodnutia o časti II rozpočtu Jednotnej rady pre fond podľa článku 60.

3. Ak je to potrebné z dôvodu naliehavosti, Jednotná rada môže na svojom výkonnom zasadnutí prijať určité predbežné rozhodnutia v mene plenárneho zasadnutia Jednotnej rady na jej, a to najmä v súvislosti s otázkami administratívneho riadenia vrátane rozpočtových záležitostí.

4. Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí informuje plenárne zasadnutie Jednotnej rady na o rozhodnutiach, ktoré prijíma vo vzťahu k riešeniu krízových situácií.

Článok 55

Rozhodovanie

1. Pri rokovaní o jednotlivom subjekte alebo skupine, ktorá je usadená len v jednom zúčastnenom členskom štáte, ak všetci členovia uvedení v článku 53 ods. 1 a 3 nedokážu do termínu stanoveného predsedom dosiahnuť spoločnú dohodu na základe konsenzu, predseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) prijmú rozhodnutie jednoduchou väčšinou.

2. Ak pri rokovaní o cezhraničnej skupine všetci členovia uvedení v článku 53 ods. 1 a 4 nedokážu do termínu stanoveného predsedom dosiahnuť spoločnú dohodu na základe konsenzu, predseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) prijmú rozhodnutie jednoduchou väčšinou.

3. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

HLAVA IV

PREDSEDA

Článok 56

Vymenovanie a úlohy

1. Jednotnej rade predsedá predseda na plný úväzok.

2. Predseda je zodpovedný za:

a) prípravu práce Jednotnej rady na jej plenárne a výkonné zasadnutia a za zvolávanie jej zasadnutí a ich predsedanie;

b) všetky zamestnanecké záležitosti;

c) každodenné administratívne záležitosti;

d) zostavenie návrhu rozpočtu Jednotnej rady v súlade s článkom 61 ods. 1 a plnenie rozpočtu Jednotnej rady v súlade s článkom 63;

e) riadenie Jednotnej rady;

f) plnenie ročného pracovného programu Jednotnej rady;

g) každoročnú prípravu návrhu výročnej správy uvedenej v článku 45, v ktorej je jeden oddiel venovaný činnostiam Jednotnej rady v oblasti riešenia krízových situácií a jeden oddiel finančným a administratívnym záležitostiam.

Predsedovi pomáhajú pri plnení úloh uvedených v tomto článku osobitní zamestnanci.

3. Predsedovi pomáha podpredseda.

V neprítomnosti predsedu alebo v prípade, že mu pochopiteľné okolnosti bránia vo výkone jeho funkcie predsedu, v súlade s týmto nariadením vykonáva funkcie predsedu podpredseda.

4. Vzhľadom na úlohy Jednotnej rady sú predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) vymenovaní na základe zásluh, kvalifikácie, znalostí bankových a finančných záležitostí a skúseností súvisiacich s finančným dohľadom, reguláciou a riešením krízových situácií bánk. Predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) sú vybraní v otvorenom výberovom konaní, ktoré sa riadi zásadami rovnováhy rodového zastúpenia, vzdelania a kvalifikácií. Európsky parlament a Rada sú náležite informovaní včas v každej fáze tohto konania.

5. Funkčné obdobie predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) je päť rokov. S výhradou odseku 7 tohto článku nie je uvedené funkčné obdobie obnoviteľné.

Predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) nezastávajú funkciu na vnútroštátnej úrovni, úrovni Únie či medzinárodnej úrovni.

6. Po vypočutí Jednotnej rady na jej plenárnom zasadnutí Komisia poskytne Európskemu parlamentu užší zoznam kandidátov na pozície predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) a informuje Radu o tomto užšom zozname.

Odchylne od prvého pododseku s ohľadom na vymenovanie prvých členov Jednotnej rady po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia Komisia poskytne užší zoznam kandidátov bez vypočutia Jednotnej rady.

Komisia predkladá návrh na vymenovanie predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) na schválenie Európskemu parlamentu. Po schválení tohto návrhu prijme Rada vykonávacie rozhodnutie, ktorým sa vymenúva predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b). Rada koná na základe rozhodnutia kvalifikovanej väčšiny.

7. Odchylne od odseku 5 je funkčné obdobie prvého predsedu vymenovaného po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia tri roky. Uvedené funkčné obdobie možno obnoviť raz na obdobie piatich rokov. Predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) ostávajú vo funkcii až do vymenovania svojich nástupcov.

8. Predseda, ktorého funkčné obdobie sa predĺžilo, sa na konci celkového obdobia nesmie zúčastniť na ďalšom výberovom konaní na rovnaké miesto.

9. Ak už predseda alebo podpredseda alebo člen uvedený v článku 43 ods. 1 písm. b) nespĺňa podmienky potrebné na plnenie svojich povinností alebo bol uznaný vinným zo závažného pochybenia, môže Rada na návrh Komisie, ktorý bol schválený Európskym parlamentom, prijať vykonávacie rozhodnutie na účely jeho odvolania z funkcie. Rada koná na základe rozhodnutia kvalifikovanej väčšiny.

Na tento účel môže Európsky parlament alebo Rada informovať Komisiu o tom, že sa domnieva, že podmienky na odvolanie predsedu, podpredsedu alebo členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) z funkcie sú splnené, na čo Komisia reaguje.

HLAVA V

FINANČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 57

Zdroje

1. Jednotná rada zodpovedá za vyčlenenie potrebných finančných a ľudských zdrojov na plnenie úloh, ktorými bola poverená týmto nariadením.

2. Financovanie rozpočtu Jednotnej rady alebo jej činností v oblasti riešenia krízových situácií v súlade s týmto nariadením nesmie za žiadnych okolností zasahovať do rozpočtovej zodpovednosti členských štátov.

Článok 58

Rozpočet

1. Jednotná rada má samostatný rozpočet, ktorý nie je súčasťou rozpočtu Únie. Odhady všetkých príjmov a výdavkov Jednotnej rady sa pripravujú na každý rozpočtový rok, ktorý zodpovedá kalendárnemu roku, a uvádzajú sa v rozpočte Jednotnej rady.

2. Rozpočet Jednotnej rady musí byť z hľadiska príjmov a výdavkov vyrovnaný.

3. Rozpočet má dve časti: časť I pre správu Jednotnej rady a časť II pre fond.

Článok 59

Časť I rozpočtu pre správu Jednotnej rady

1. Príjmy časti I rozpočtu tvoria ročné príspevky potrebné na pokrytie ročných odhadovaných administratívnych výdavkov.

2. Výdavky časti I rozpočtu zahŕňajú aspoň výdavky na zamestnancov, odmeny, infraštruktúru, odbornú prípravu a administratívne a operačné výdavky.

3. Týmto článkom nie je dotknuté právo vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií vyberať poplatky v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o ich administratívne výdavky druhu uvedeného v odsekoch 1 a 2 vrátane výdavkov na spoluprácu s Jednotnou radou a pomoc Jednotnej rade.

Článok 60

Časť II rozpočtu pre fond

1. Príjmy časti II rozpočtu tvoria najmä:

a) príspevky platené inštitúciami usadenými v zúčastnených členských štátoch v súlade s článkom 67 ods. 4 a článkami 69, 70 a 71;

b) pôžičky prijaté z iných mechanizmov financovania riešenia krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch v súlade s článkom 72 ods. 1;

c) pôžičky prijaté od finančných inštitúcií alebo iných tretích strán v súlade s článkami 73 a 74;

d) výnosy z investovaných súm držaných vo fonde v súlade s článkom 75;

e) akákoľvek časť výdavkov vynaložených na účely uvedené v článku 76, ktoré sú pri konaní zameranom na riešenie krízovej situácie získané späť.

2. Výdavky časti II rozpočtu tvoria:

a) výdavky na účely uvedené v článku 76;

b) investície v súlade s článkom 75;

c) úroky zaplatené z pôžičiek prijatých z iných mechanizmov financovania riešenia krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch v súlade s článkom 72 ods. 1;

d) úroky zaplatené z pôžičiek prijatých od finančných inštitúcií alebo iných tretích strán v súlade s článkami 73 a 74.

Článok 61

Zostavenie a plnenie rozpočtu

1. Predseda do 15. februára každého roka vypracuje návrh rozpočtu Jednotnej rady vrátane vyhlásenia o odhade príjmov a výdavkov Jednotnej rady na nasledujúci rok, spolu s plánom stavu zamestnancov a predloží ho na prijatie Jednotnej rade.

2. Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí do 31. marca každého roku v prípade potreby upraví návrh predložený predsedom a prijme konečný rozpočet Jednotnej rady spolu s plánom stavu zamestnancov.

Článok 62

Vnútorný audit a kontrola

1. V rámci Jednotnej rady sa vytvorí funkcia vnútorného auditu, ktorá sa má vykonávať v súlade s príslušnými medzinárodnými štandardmi. Vnútorný audítor vymenovaný Jednotnou radou sa jej zodpovedá za overovanie riadneho fungovania systémov v oblasti plnenia rozpočtu a rozpočtových postupov Jednotnej rady.

2. Vnútorný audítor poskytuje Jednotnej rade poradenstvo, pokiaľ ide o riešenie rizík, vydávaním nezávislých stanovísk týkajúcich sa kvality systémov hospodárenia a kontroly a poskytovaním odporúčaní na zlepšovanie podmienok realizácie operácií a na podporu riadneho finančného hospodárenia.

3. Za zavedenie systémov a postupov vnútornej kontroly, ktoré sú vhodné na vykonávanie úloh vnútorného audítora, zodpovedá Jednotná rada.

Článok 63

Plnenie rozpočtu, predkladanie účtovnej závierky a absolutórium

1. Predseda koná ako povoľujúci úradník a plní rozpočet Jednotnej rady.

2. Účtovník Jednotnej rady do 1. marca nasledujúceho rozpočtového roka zasiela predbežnú účtovnú závierku spolu so správou o rozpočtovom a finančnom hospodárení za daný rozpočtový rok Dvoru audítorov na pripomienky.

Účtovník Jednotnej rady do 31. marca nasledujúceho rozpočtového roka predloží správu o rozpočtovom a finančnom hospodárení členom Jednotnej rady, ako aj Európskemu parlamentu, Rade a Komisii.

3. Predseda každý rok do 31. marca poskytne Európskemu parlamentu, Rade a Komisii predbežnú účtovnú závierku Jednotnej rady za predošlý rozpočtový rok.

4. Predseda po tom, čo mu boli doručené pripomienky Dvora audítorov k predbežnej účtovnej závierke Jednotnej rady, a konajúc na vlastnú zodpovednosť vypracuje konečnú účtovnú závierku Jednotnej rady a zašle ju na schválenie Jednotnej rade na jej plenárnom zasadnutí.

5. Predseda každý rok do 1. júla a po schválení Jednotnou radou zasiela konečnú účtovnú závierku za predchádzajúci rozpočtový rok Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov.

6. Ak Dvor audítorov zašle pripomienky, predseda zašle odpoveď do 30. septembra.

7. Konečná účtovná závierka za predchádzajúci rozpočtový rok sa uverejní každý rok do 15. novembra v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

8. Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí udeľuje absolutórium predsedovi v súvislosti s plnením rozpočtu.

9. Predseda poskytne žiadajúcej inštitúcii Únie na žiadosť Európskeho parlamentu alebo Rady akékoľvek informácie uvedené v účtovnej závierke Jednotnej rady za splnenia požiadaviek zachovania služobného tajomstva stanovených v tomto nariadení.

Článok 64

Rozpočtové pravidlá

Jednotná rada po porade s Dvorom audítorov a Komisiou prijme vnútorné finančné ustanovenia, v ktorých stanoví najmä podrobný postup zostavovania a plnenia jej rozpočtu v súlade s článkami 61 a 63.

Pokiaľ je to zlučiteľné s osobitným charakterom Jednotnej rady, finančné ustanovenia vychádzajú z rámcového nariadenia o rozpočtových pravidlách prijatého pre subjekty zriadené podľa ZFEÚ v súlade s článkom 208 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 ([1]).

Článok 65

Príspevky na administratívne výdavky Jednotnej rady

1. Subjekty uvedené v článku 2 prispievajú do časti I rozpočtu Jednotnej rady v súlade s týmto nariadením a delegovanými aktmi o príspevkoch prijatými podľa odseku 5 tohto článku.

2. Výška príspevkov sa určí na takej úrovni, aby sa zabezpečilo, že príjmy vyplývajúce z týchto príspevkov budú v zásade postačovať na každoročné vyváženie časti I rozpočtu Jednotnej rady.

3. Jednotná rada v súlade s delegovanými aktmi uvedenými v odseku 5 tohto článku stanovuje a vyberá príspevky, ktoré má zaplatiť každý subjekt uvedený v článku 2, v rozhodnutí určenom dotknutému subjektu. Jednotná rada uplatňuje procedurálne pravidlá, pravidlá podávania správ a ďalšie pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby sa príspevky platili v plnej výške a včas.

4. Sumy získané v súlade s odsekmi 1, 2 a 3 sa používajú len na účely tohto nariadenia.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

5. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 93 prijímať delegované akty o príspevkoch s cieľom:

a) určiť typ príspevkov a záležitosti, v súvislosti s ktorými treba platiť príspevky, spôsob výpočtu výšky príspevkov a spôsob, akým sa majú platiť;

b) stanoviť registračné a účtovné pravidlá, pravidlá podávania správ a ďalšie pravidlá uvedené v odseku 3 potrebné s cieľom zabezpečiť, aby sa príspevky platili a v plnej výške a včas;

c) určiť výšku ročných príspevkov nevyhnutných na pokrytie administratívnych výdavkov Jednotnej rady pred tým, než sa stane plne funkčnou.

Článok 66

Opatrenia proti podvodom

1. Jednotná rada na účely boja proti podvodom, korupcii a akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ([1]) do šiestich mesiacov od začatia svojej činnosti pristúpi k Medziinštitucionálnej dohode z 25. mája 1999, ktorá sa týka vnútorných vyšetrovaní úradom OLAF a bezodkladne prijme vhodné ustanovenia uplatniteľné na všetkých zamestnancov Jednotnej rady s použitím vzoru uvedeného v prílohe k uvedenej medziinštitucionálnej dohode.

2. Dvor audítorov má právomoc vykonávať na základe dokumentov a na mieste audit u príjemcov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým Jednotná rada poskytla finančné prostriedky.

3. OLAF môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste, a to v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([2]) a nariadení (EÚ, Euratom) č. 883/2013, na účely zistenia, či v súvislosti so zmluvou financovanou Jednotnou radou nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.

KAPITOLA 2

Jednotný fond na riešenie krízových situácií

Oddiel 1

Zdriadenie fondu

Článok 67

Všeobecné ustanovenia

1. Týmto sa zriaďuje jednotný fond na riešenie krízových situácií (ďalej len „fond“). Napĺňa sa v súlade s pravidlami týkajúcimi sa prevádzania finančných prostriedkov, ktoré sa získali na vnútroštátnej úrovni, do fondu, ako sa ustanovuje v dohode.

2. Jednotná rada používa fond len na účely zabezpečenia efektívneho uplatňovania nástrojov na riešenie krízových situácií a vykonávania právomoci riešiť krízové situácie uvedených v hlave I časti II a v súlade s cieľmi riešenia krízových situácií a zásadami, ktorými sa riadi riešenie krízových situácií, uvedenými v článkoch 14 a 15. Rozpočet Únie ani vnútroštátne rozpočty za žiadnych okolností nenesú zodpovednosť za výdavky alebo straty fondu.

3. Vlastníkom fondu je Jednotná rada.

4. Príspevky uvedené v článkoch 69, 70 a 71 vyberajú od subjektov uvedených v článku 2 vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií a prevádzajú sa do fondu v súlade s dohodou.

Článok 68

Požiadavka zriadiť mechanizmy financovania riešenia krízových situácií

Zúčastnené členské štáty zriadia mechanizmy financovania v súlade s článkom 100 smernice 2014/59/EÚ a s týmto nariadením.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článok 69

Cieľová úroveň

1. Do skončenia úvodného obdobia trvajúceho osem rokov od 1. januára 2016, alebo od dátumu začatia uplatňovania tohto odseku na základe článku 99 ods. 6, musí výška dostupných finančných prostriedkov fondu dosiahnuť aspoň 1 % sumy krytých vkladov všetkých úverových inštitúcií povolených vo všetkých zúčastnených členských štátoch.

2. Počas úvodného obdobia uvedeného v odseku 1 sa príspevky do fondu vypočítané v súlade s článkom 70 a získané v súlade s článkom 67 ods. 4 časovo rozložia čo možno najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne cieľová úroveň, ale s náležitým ohľadom na fázu obchodného cyklu a na možný vplyv procyklických príspevkov na finančnú pozíciu prispievajúcich inštitúcií.

3. Jednotná rada úvodné obdobie uvedené v odseku 1 predĺži maximálne o štyri roky v prípade, ak fond súhrnne vyplatil prostriedky prevyšujúce 0,5 % celkovej sumy krytých vkladov uvedenej v odseku 1 a ak sú splnené kritériá delegovaného aktu uvedené v odseku 5 písm. b).

4. Ak sa dostupné finančné prostriedky po úvodnom období uvedenom v odseku 1 znížia pod cieľovú úroveň stanovenú v uvedenom odseku, pravidelné príspevky vypočítané v súlade s článkom 70 sa vyberajú až dovtedy, kým sa nedosiahne cieľová úroveň. Po dosiahnutí cieľovej úrovne po prvý raz, a ak sa dostupné finančné prostriedky následne znížili pod dve tretiny cieľovej úrovne, uvedené príspevky sa stanovia na úrovni, ktorá umožní dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.

Pri stanovovaní pravidelného príspevku v zmysle tohto odseku sa náležite zohľadňuje fáza obchodného cyklu a možný vplyv procyklických príspevkov.

5. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 93 prijímať delegované akty s cieľom bližšie určiť:

a) kritériá na časové rozloženie príspevkov do fondu vypočítaných podľa odseku 2;

b) kritériá na určenie, o koľko rokov možno podľa odseku 3 predĺžiť úvodné obdobie uvedené v odseku 1;

c) kritériá na určenie výšky ročných príspevkov podľa odseku 4.

Článok 70

Príspevky *ex ante*

1. Jednotlivý príspevok každej inštitúcie sa získava aspoň raz za rok a vypočíta sa pomerne k sume jej pasív (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, vzhľadom na súhrnné pasíva (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.

2. Jednotná rada každoročne po konzultácii s ECB alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a v úzkej spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vypočíta jednotlivé príspevky s cieľom zabezpečiť, aby príspevky, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahli 12,5 % cieľovej úrovne.

Výpočet príspevkov jednotlivých inštitúcií každoročne vychádza z:

a) paušálneho príspevku, ktorý je v pomernej výške na základe sumy pasív inštitúcie, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, vzhľadom na celkové pasíva, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov; a

b) z príspevku upraveného podľa rizika, ktorý je určený na základe kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ, a to so zreteľom na zásadu proporcionality bez toho, aby sa narušali štruktúry bankových sektorov členských štátov.

Pomer medzi paušálnym príspevkom a príspevkami upravenými podľa rizika zohľadňuje vyvážené prerozdelenie príspevkov medzi jednotlivými druhmi bánk.

V každom prípade súhrnná suma jednotlivých príspevkov všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov vypočítaných podľa písmen a) a b) nepresahuje ročne 12,5 % cieľovej úrovne.

3. Dostupné finančné prostriedky, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň stanovenú v článku 69, môžu zahŕňať aj neodvolateľné platobné záväzky, ktoré sú plne zabezpečené kolaterálom vo forme aktív s nízkym rizikom nezaťažených žiadnymi právami tretích strán, ktoré sú plne k dispozícii a vyčlenené na výhradné použitie Jednotnou radou na účely uvedené v článku 76 ods. 1 Podiel uvedených neodvolateľných platobných záväzkov nesmie presiahnuť 30 % z celkovej výšky príspevkov získaných v súlade s týmto článkom.

4. Riadne získané príspevky každého subjektu uvedeného v článku 2 sa týmto subjektom nerefundujú.

5. Ak už zúčastnené členské štáty zaviedli vnútroštátne mechanizmy financovania riešenia krízových situácií, môžu stanoviť, aby tieto mechanizmy používali svoje dostupné finančné prostriedky, ktoré získali od inštitúcií medzi 17. júnom 2010 a dátumom nadobudnutia účinnosti smernice 2014/59/EÚ, na náhradu príspevkov *ex ante* inštitúciám, ktoré môžu byť tieto inštitúcie povinné platiť do fondu. Touto náhradou nie sú dotknuté povinnosti členských štátov stanovené v smernici 2014/49/EÚ.

6. Uplatňujú sa delegované akty, v ktorých sa spresňuje pojem úpravy príspevkov pomerne k rizikovému profilu inštitúcií, prijaté Komisiou podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ.

7. Rada konajúc na návrh Komisie prijme v rámci delegovaných aktov uvedených v odseku 6 vykonávacie akty s cieľom určiť podmienky vykonávania odsekov 1, 2 a 3, a to najmä vo vzťahu k:

a) uplatňovaniu uvedenej metodiky na výpočet individuálnych príspevkov;

b) praktickým modalitám týkajúcim sa toho, ako sa inštitúciám priraďujú rizikové faktory uvedené v delegovanom akte.

Článok 71

Mimoriadne príspevky *ex post*

1. Ak dostupné finančné prostriedky nepostačujú na pokrytie strát, nákladov alebo iných výdavkov, ktoré vznikli použitím fondu pri činnostiach riešenia krízových situácií, získajú sa mimoriadne príspevky *ex post* od inštitúcií povolených na území zúčastnených členských štátov s cieľom pokryť ďalšie sumy. Uvedené mimoriadne príspevky sa vypočítajú a rozdelia medzi inštitúcie v súlade s pravidlami stanovenými v článkoch 69 a 70.

Celková výška mimoriadnych príspevkov *ex post* ročne nepresahuje trojnásobok ročnej sumy príspevkov určených v súlade s článkom 70.

2. Jednotná rada z vlastnej iniciatívy po konzultácii s vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo na návrh vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií odloží v súlade s delegovanými aktmi uvedenými v odseku 3 celú platbu mimoriadnych príspevkov *ex post* inštitúcie alebo jej časť v súlade s odsekom 1, ak je to potrebné na ochranu jej finančnej pozície. Takáto výnimka sa nesmie udeliť na obdobie dlhšie než šesť mesiacov, ale na žiadosť inštitúcie ju možno predĺžiť. Príspevok odložený podľa tohto odseku sa zaplatí neskôr v okamihu, keď platba už neohrozuje finančnú pozíciu inštitúcie.

3. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 93 prijímať delegované akty s cieľom bližšie určiť okolnosti a podmienky, za ktorých môže byť platba príspevkov *ex post* zo strany subjektu uvedeného v článku 2 čiastočne alebo úplne odložená podľa odseku 2 tohto článku.

Článok 72

Dobrovoľné pôžičky medzi mechanizmami financovania riešenia krízových situácií

1. Jednotná rada sa rozhodne požiadať o dobrovoľnú pôžičku pre fond od mechanizmov financovania riešenia krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch v prípade, keď:

a) sumy získané podľa článku 70 nepostačujú na pokrytie strát, nákladov alebo iných výdavkov, ktoré vznikli použitím fondu v súvislosti s opatreniami na riešenie krízových situácií;

b) mimoriadne príspevky *ex post* stanovené v článku 71 nie sú dostupné okamžite; a

c) alternatívne prostriedky financovania stanovené v článku 73 nie sú dostupné okamžite za primeraných podmienok.

2. Uvedené mechanizmy financovania riešenia krízových situácií rozhodujú o takejto žiadosti v súlade s článkom 106 smernice 2014/59/EÚ. Na podmienky požičiavania sa vzťahuje článok 106 ods. 4, 5 a 6 smernice 2014/59/EÚ.

3. Jednotná rada sa môže rozhodnúť, že požičia iným mechanizmom financovania riešenia krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch, ak je o to požiadaná v súlade s článkom 106 smernice 2014/59/EÚ. Na podmienky požičiavania sa vzťahuje článok 106 ods. 4, 5 a 6 smernice 2014/59/EÚ.

Článok 73

Alternatívne prostriedky financovania

1. V prípade, keď sumy získané podľa článkov 70 a 71 nie sú dostupné okamžite alebo nepokrývajú výdavky, ktoré vznikli použitím fondu v súvislosti s opatreniami na riešenie krízových situácií, Jednotná rada môže pre fond zmluvne zabezpečiť pôžičky alebo iné formy podpory od týchto inštitúcií, finančných inštitúcií alebo iných tretích strán, ktoré ponúkajú lepšie finančné podmienky v najvhodnejšom čase v záujme optimalizácie nákladov na financovanie a ochrany svojej povesti.

2. Pôžičky alebo iné formy podpory uvedené v odseku 1 sa musia vrátiť v plnej výške v súlade s článkami 69, 70 a 71 počas obdobia splatnosti pôžičky.

3. Akékoľvek výdavky, ktoré vznikli použitím pôžičiek uvedených v odseku 1, znáša časť II rozpočtu Jednotnej rady, a nie rozpočet Únie ani zúčastnené členské štáty.

Článok 74

Prístup k finančnému nástroju

V prípade, keď sumy získané alebo dostupné v súlade s článkami 70 a 71 nie sú dostatočné na pokrytie záväzkov fondu, Jednotná rada zmluvne zabezpečí pre fond finančné nástroje, a to v rámci možnosti i verejné finančné nástroje, v súvislosti s okamžitou dostupnosťou dodatočných finančných prostriedkov, ktoré sa majú použiť v súlade s článkom 76.

Oddiel 2

Správa fondu

Článok 75

Investície

1. Fond spravuje Jednotná rada v súlade s týmto nariadením a s delegovanými aktmi prijatými podľa odseku 4.

2. So súm získaných od inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo od preklenovacej inštitúcie, úrokov a iné výnosov z investícií a akýchkoľvek ostatných výnosov má prospech výlučne fond.

3. Jednotná rada má obozretnú a bezpečnú investičnú stratégiu, ktorá je stanovená v delegovaných aktoch prijatých podľa odseku 4 tohto článku, a investuje sumy držané vo fonde do obligácií členských štátov alebo medzivládnych organizácií alebo do vysoko likvidných aktív s vysokou bonitou, pričom zohľadňuje delegované akty uvedené v článku 460 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ako aj iné náležité ustanovenia uvedeného nariadenia. Investície musia byť sektorovo, geograficky a proporčne dostatočne diverzifikované. Z výnosov z týchto investícií má prospech fond.

4. Komisia je splnomocnená v súlade s postupom stanoveným v článku 93 prijímať delegované akty o podrobných pravidlách správy fondu a všeobecných zásadách a kritériách jeho investičnej stratégie.

Oddiel 3

Použitie fondu

Článok 76

Úloha fondu

1. V rámci programu riešenia krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií na subjekty uvedené v článku 2 môže Jednotná rada použiť fond iba v rozsahu potrebnom na zabezpečenie účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií na tieto účely:

a) na ručenie za aktíva alebo záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, jej dcérskych spoločností, preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív;

b) na poskytnutie pôžičiek inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, jej dcérskym spoločnostiam, preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív;

c) na nákup aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši;

d) na poskytnutie príspevkov preklenovacej inštitúcii a subjektu pre správu aktív;

e) na vyplatenie náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 5 vznikli väčšie straty, než aké by im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 16 vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania;

f) na poskytnutie príspevku inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, namiesto odpísania alebo konverzie záväzkov určitých veriteľov, ak sa uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov a ak sa prijme rozhodnutie vylúčiť určitých veriteľov zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 27 ods. 5;

g) na prijatie akejkoľvek kombinácie opatrení uvedených v písmenách a) až f).

2. Fond sa môže použiť na prijatie opatrení uvedených v odseku 1 aj vo vzťahu s kupujúcim v súvislosti s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti.

3. Fond sa nesmie použiť priamo na absorbovanie strát subjektu uvedeného v článku 2 ani na rekapitalizáciu takéhoto subjektu. V prípade, keď použitie fondu na účely uvedené v odseku 1 tohto článku nepriamo vedie k tomu, že sa časť strát subjektu uvedeného v článku 2 prenesie na fond, uplatňujú sa zásady, ktorými sa riadi používanie fondu, stanovené v článku 27.

4. Jednotná rada nesmie mať kapitálový príspevok poskytnutý v súlade s odsekom 1 písm. f) v držbe dlhšie než päť rokov.

Článok 77

Použitie fondu

Použitie fondu je podmienené dohodou, v ktorej sa zúčastnené členské štáty dohodnú, že prevedú do fondu príspevky, ktoré získali na vnútroštátnej úrovni v súlade s týmto nariadením a so smernicou 2014/59/EÚ, a musí byť v súlade so zásadami stanovenými v uvedenej dohode.

Kým fond nedosiahne cieľovú úroveň uvedenú v článku 69, najdlhšie však do ôsmich rokov odo dňa začatia uplatňovania tohto článku, teda Jednotná rada používa fond v súlade so zásadami vychádzajúcimi z rozdelenia fondu na národné zložky prislúchajúce každému zúčastnenému členskému štátu, ako aj z postupného zlúčenia jednotlivých finančných prostriedkov získaných na vnútroštátnej úrovni, ktoré majú byť pridelené národným zložkám fondu, ako sa ustanovuje v dohode.

Článok 78

Mutualizácia vnútroštátnych mechanizmov financovania v prípade riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, do ktorého sú zapojené inštitúcie v nezúčastnených členských štátoch

V prípade riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, do ktorého sú zapojené inštitúcie usadené v jednom alebo vo viacerých zúčastnených členských štátoch na jednej strane a inštitúcie usadené v jednom alebo vo viacerých nezúčastnených členských štátoch na strane druhej, fond prispieva k financovaniu riešenia krízových situácií na úrovni skupiny v súlade s ustanoveniami článku 107 ods. 2 až 5 smernice 2014/59/EÚ.

Článok 79

Používanie systémov ochrany vkladov v súvislosti s riešením krízových situácií

1. Zúčastnené členské štáty zabezpečujú, aby v prípade, keď Jednotná rada prijme opatrenie na riešenie krízových situácií, za predpokladu, že uvedeným opatrením sa zabezpečuje, aby vkladatelia mali naďalej prístup k svojim vkladom, systém ochrany vkladov, ku ktorému je inštitúcia pridružená, ručil za sumy uvedené v článku 109 ods. 1 a 4 smernice 2014/59/EÚ.

Príslušný systém ochrany vkladov preberá práva a povinnosti krytých vkladateľov v prípade konkurzného konania v sume rovnajúcej sa jeho platbe.

2. Pri určovaní sumy, do ktorej systém ochrany vkladov ručí v súlade s odsekom 1 tohto článku, sa dodržiavajú podmienky uvedené v článku 20.

3. Pred prijatím rozhodnutia v súlade s odsekom 2 tohto článku o sume, do ktorej systém ochrany vkladov ručí, sa Jednotná rada poradí s dotknutým určeným orgánom v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 18 smernice 2014/49/EÚ, pričom plne zohľadňuje naliehavosť záležitosti.

4. Ak sa oprávnené vklady v inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, prevedú na iný subjekt prostredníctvom nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie, vkladatelia nemajú voči systému ochrany vkladov žiadne pohľadávky podľa smernice 2014/49/EÚ, vzhľadom na akúkoľvek časť ich neprevedených vkladov u inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, za predpokladu, že suma prevedených finančných prostriedkov sa rovná súhrnnej výške krytia stanovenej v článku 6 uvedenej smernice, alebo ju prevyšuje.

5. Bez ohľadu na odseky 1 až 4, ak sa dostupné finančné prostriedky systému ochrany vkladov využívajú v súlade s uvedenými odsekmi, a potom sa znížia pod dve tretiny cieľovej úrovne systému ochrany vkladov, pravidelný príspevok do systému ochrany vkladov sa stanovuje na úrovni, ktorá umožní dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.

Systém ochrany vkladov nenesie zodpovednosť za sumu vyššiu ako suma rovnajúca sa 50 % jeho cieľovej úrovne podľa článku 10 ods. 2 smernice 2014/49/EÚ.

Podiel systému ochrany vkladov podľa tohto nariadenia v žiadnom prípade nesmie prevýšiť straty, ktoré by mu vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

HLAVA VI

OSTATNÉ USTANOVENIA

Článok 80

Výsady a imunity

Na Jednotnú radu a jej zamestnancov sa vzťahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ.

Článok 81

Jazykový režim

1. Na Jednotnú radu sa vzťahuje nariadenie Rady č. 1 ([1]).

2. O vnútornom jazykovom režime Jednotnej rady rozhodne Jednotná rada.

3. Jednotná rada môže rozhodnúť, ktorý z úradných jazykov sa použije pri posielaní dokumentov inštitúciám alebo orgánom Únie.

4. Jednotná rada sa môže dohodnúť s každým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií na jazyku alebo jazykoch, v ktorých sa vypracúvajú dokumenty, ktoré sa majú posielať vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo ktoré majú posielať tieto orgány.

5. Prekladateľské služby potrebné na fungovanie Jednotnej rady poskytuje Prekladateľské stredisko pre orgány Európskej únie.

Článok 82

Zamestnanci

1. Na zamestnancov Jednotnej rady sa vzťahuje služobný poriadok a podmienky zamestnávania, ako aj predpisy prijaté spoločne inštitúciami Únie na účely ich uplatňovania.

Odchylne od prvého pododseku sú predseda, podpredseda a štyria členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b), na ktorých sa vzťahujú rovnaké podmienky z hľadiska zárobku a veku odchodu do dôchodku ako na podpredsedu, sudcu a tajomníka Súdneho dvora (v tomto poradí), ako sa vymedzuje v nariadení Rady č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom ([2]). Nevzťahuje sa na nich najvyšší vek odchodu do dôchodku. V prípade aspektov, ktoré toto nariadenie ani nariadenie č. 422/67/EHS, č. 5/67, Euratom neupravuje, sa analogicky uplatňuje služobný poriadok a podmienky zamestnávania.

2. Jednotná rada po dohode s Komisiou v súlade s dojednaniami ustanovenými v článku 110 služobného poriadku prijíma potrebné vykonávacie opatrenia.

3. Jednotná rada vo vzťahu ku všetkým svojim zamestnancom vykonáva právomoci zverené menovaciemu orgánu na základe služobného poriadku a orgánu oprávnenému na uzatváranie zmlúv podľa podmienok zamestnávania.

Článok 83

Výmena zamestnancov

1. Jednotná rada môže využívať vyslaných národných expertov alebo iných zamestnancov, ktorých nezamestnáva Jednotná rada.

2. Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí prijíma primerané rozhodnutia, v ktorých stanoví pravidlá výmeny zamestnancov s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a pravidlá ich dočasného vysielania do Jednotnej rady.

([1]) Nariadenie Rady č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 6.10.1958, s. 385).

([2]) Nariadenie Rady č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom z 25. júla 1967, ktorým sa určujú platové pomery predsedu a členov Komisie, predsedu, sudcov, generálnych advokátov a tajomníka Súdneho dvora, predsedu, členov a tajomníka Všeobecného súdu, ako aj predsedu, členov a tajomníka Súdu pre verejnú službu Európskej únie (Ú. v. ES L 187, 8.8.1967, s. 1).

3. Jednotná rada zriadi vnútorné tímy pre riešenie krízových situácií zložené z jej vlastných zamestnancov a zamestnancov vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií, prípadne aj pozorovateľov z orgánov pre riešenie krízových situácií nezúčastnených členských štátov.

4. Ak Jednotná rada zriadi vnútorné tímy pre riešenie krízových situácií podľa odseku 3 tohto článku, za koordinátorov týchto tímov vymenuje vlastných zamestnancov. V súlade s článkom 51 ods. 3 môžu byť koordinátori prizvaní ako pozorovatelia na účasť na schôdzach výkonného zasadnutia Jednotnej rady, na ktorých sa členovia vymenovaní príslušnými členskými štátmi zúčastňujú v súlade s článkom 53 ods. 3 a 4.

Článok 84

Vnútorné výbory

Jednotná rada môže zriadiť vnútorné výbory, ktorých úlohou bude poskytnúť jej poradenstvo a usmernenie pri plnení funkcií podľa tohto nariadenia.

Článok 85

Odvolací výbor

1. Jednotná rada vytvorí odvolací výbor na účely rozhodovania o odvolaniach predložených v súlade s odsekom 3.

2. Odvolací výbor sa skladá z piatich osôb, ktoré sú uznávanými osobnosťami z členských štátov s preukázanými relevantnými znalosťami a odbornými skúsenosťami vrátane skúseností v oblasti riešenia krízových situácií na dostatočne vysokej úrovni v oblasti bankovníctva alebo iných finančných služieb, s výnimkou súčasného personálu Jednotnej rady, ako aj súčasného personálu orgánov pre riešenie krízových situácií či iných inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr členských štátov alebo Únie, ktorí sú zapojení do plnenia úloh, ktorými bola Jednotná rada poverená týmto nariadením. Odvolací výbor má dostatočné zdroje a odborné znalosti, aby mohol poskytovať právne poradenstvo o zákonnosti výkonu právomocí Jednotnej rady. Členov odvolacieho výboru a dvoch náhradníkov menuje Jednotná rada na obdobie piatich rokov, ktoré možno raz predĺžiť, na základe verejnej výzvy na vyjadrenie záujmu uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Nie sú viazaní žiadnymi pokynmi.

3. Ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba vrátane orgánov pre riešenie krízových situácií sa môže odvolať proti rozhodnutiu Jednotnej rady uvedenému v článku 10 ods. 10, článku 11, článku 12 ods. 1, článkoch 38 až 41, článku 65 ods. 3, článku 71 a článku 90 ods. 3 a ktoré je adresované tejto osobe alebo ktoré sa danej osoby priamo a individuálne týka.

Odvolanie spolu s odôvodnením sa podáva odvolaciemu výboru písomne do šiestich týždňov odo dňa oznámenia rozhodnutia dotknutej osobe alebo, ak oznámenie neexistuje, odo dňa, keď sa o rozhodnutí dotknutá osoba dozvedela.

4. Odvolací výbor rozhodne o odvolaní do jedného mesiaca od podania odvolania.

Odvolací výbor rozhoduje na základe väčšiny najmenej troch zo svojich piatich členov.

5. Členovia odvolacieho výboru konajú nezávisle a vo verejnom záujme. Na tento účel vydajú verejné vyhlásenie o záväzkoch a verejné vyhlásenie o záujmoch, v ktorom uvedú všetky priame alebo nepriame záujmy, ktoré by sa mohli považovať za ohrozujúce ich nezávislosť, alebo že takéto záujmy nemajú.

6. Odvolanie podané v súlade s odsekom 3 nemá odkladný účinok.

Odvolací výbor však môže pozastaviť uplatňovanie napadnutého rozhodnutia, ak sa domnieva, že si to okolnosti vyžadujú.

7. Ak je odvolanie prípustné, odvolací výbor preskúma, či je opodstatnené. Odvolacia rada vyzve účastníkov odvolacieho konania, aby v rámci stanovených lehôt predložili pripomienky k jej vlastným oznámeniam alebo k oznámeniam iných strán odvolacieho konania. Účastníci odvolacích konaní majú nárok na ústne vyjadrenie.

8. Odvolací výbor môže potvrdiť rozhodnutie, ktoré prijala Jednotná rada, alebo jej môže vec vrátiť. Jednotná rada je viazaná rozhodnutím odvolacieho výboru a prijme v súvislosti s dotknutým prípadom zmenené rozhodnutie.

9. Rozhodnutia odvolacieho výboru sú odôvodnené a sú oznámené účastníkom konania.

10. Odvolací výbor prijme a uverejní svoj rokovací poriadok.

Článok 86

Konania pred Súdnym dvorom

1. Proti rozhodnutiu odvolacieho výboru alebo rozhodnutiu Jednotnej rady, keď neexistuje právo odvolať sa na odvolací výbor, možno podať žalobu na Súdny dvor v súlade s článkom 263 ZFEÚ.

2. Členské štáty a inštitúcie Únie, ako aj každá fyzická alebo právnická osoba môžu v súlade s článkom 263 ZFEÚ podať na Súdny dvor odvolanie proti rozhodnutiam Jednotnej rady.

3. V prípade, že má Jednotná rada povinnosť konať a neprijme rozhodnutie, môže sa Súdnemu dvoru podať žaloba pre nečinnosť v súlade s článkom 265 ZFEÚ.

4. Jednotná rada prijme potrebné opatrenia na dodržanie rozsudku Súdneho dvora.

Článok 87

Zodpovednosť Jednotnej rady

1. Zmluvná zodpovednosť Jednotnej rady sa riadi právom rozhodným pre predmetnú zmluvu.

2. Súdny dvor má právomoc rozhodovať podľa akejkoľvek rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, ktorú uzavrela Jednotná rada.

3. V prípade mimozmluvnej zodpovednosti Jednotná rada v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre zákony o zodpovednosti verejných orgánov členských štátov nahrádza všetky škody, ktoré spôsobila alebo ktoré spôsobili jej zamestnanci pri vykonávaní svojich povinností, a to najmä pokiaľ ide o ich funkcie riešenia krízových situácií, vrátane úkonov a opomenutí na podporu zahraničných konaní na riešenie krízových situácií.

4. Jednotná rada nahradí vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií škody, ktoré mu prikázal uhradiť vnútroštátny súd alebo ktoré sa po dohode s Jednotnou radou podujal zaplatiť na základe mimosúdneho vyrovnania a ktoré sú dôsledkami úkonu alebo opomenutia, ktorého sa dopustil vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií pri riešení krízových situácií podľa tohto nariadenia týkajúceho sa subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 2 a subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú splnené podmienky pre uplatnenie uvedených odsekov alebo podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku. Uvedená povinnosť sa neuplatňuje v prípade, keď tento úkon alebo opomenutie predstavuje porušenie tohto nariadenia, iného ustanovenia práva Únie, rozhodnutia Jednotnej rady, Rady alebo Komisie, ktoré bolo spáchané úmyselne alebo na základe zjavného a závažného nesprávneho úsudku.

5. Súdny dvor má právomoc v akomkoľvek spore, ktorý sa týka odsekov 3 a 4. Nároky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti sú premlčané po uplynutí piatich rokov od udalosti, ktorá ich vyvolala.

6. Osobná zodpovednosť zamestnancov Jednotnej rady voči Jednotnej rade sa riadi ustanoveniami služobného poriadku alebo podmienok zamestnávania, ktoré sa na nich vzťahujú.

Článok 88

Služobné tajomstvo a výmena informácií

1. Na členov Jednotnej rady, podpredsedu, členov Jednotnej rady uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b), zamestnancov Jednotnej rady a zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na pracovnej výmene so zúčastnenými členskými štátmi alebo sú týmito štátmi vyslaní, ktorí si plnia povinnosti zamerané na riešenie krízových situácií, sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ a príslušné ustanovenia právnych predpisov Únie, a to aj po skončení plnenia ich povinností. Platí pre nich osobitný zákaz poskytnúť dôverné informácie, ktoré získali počas svojej profesionálnej činnosti alebo od príslušného orgánu či orgánu pre riešenie krízových situácií v rámci výkonu svojich funkcií podľa tohto nariadenia, akejkoľvek osobe alebo orgánu, s výnimkou výkonu ich funkcií podľa tohto nariadenia, s výnimkou informácií v súhrnnej alebo kolektívnej forme, pri ktorých nie je možné zistiť totožnosť subjektov uvedených v článku 2, alebo s výnimkou okrem situácie, keď orgán alebo subjekt výslovne udelí predchádzajúci súhlas s poskytnutím informácií.

Informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva, sa nesmú sprístupniť iným verejným alebo súkromným subjektom okrem prípadov, keď je takéto sprístupnenie potrebné na účely súdnych konaní.

Uvedené požiadavky sa vzťahujú aj na potenciálnych kupujúcich kontaktovaných s cieľom pripraviť sa na riešenie krízovej situácie subjektu podľa článku 13 ods. 3

2. Jednotná rada zabezpečuje, aby sa na jednotlivcov, ktorí v súvislosti s plnením svojich povinností poskytujú akúkoľvek službu, či už priamo alebo nepriamo, permanentne alebo príležitostne, vrátane úradníkov Jednotnej rady alebo iných osôb poverených Jednotnou radou alebo vymenovaných vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vykonať kontroly na mieste, vzťahovali rovnocenné požiadavky zachovania služobného tajomstva ako požiadavky uvedené v odseku 1.

3. Požiadavky zachovania služobného tajomstva uvedené v odseku 1 sa uplatňujú aj na pozorovateľov, ktorí sa zúčastňujú na schôdzach Jednotnej rady, a na pozorovateľov z nezúčastnených členských štátov, ktorí sú súčasťou vnútorných tímov pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 83 ods. 3

4. Jednotná rada prijme potrebné opatrenia, ktorými zabezpečí bezpečnú manipuláciu s dôvernými informáciami a ich spracúvanie.

5. Pred poskytnutím akýchkoľvek informácií Jednotná rada zabezpečí, aby neobsahovali dôverné informácie, najmä tým, že preskúma účinky, ktoré by poskytnutie týchto informácií mohlo mať na verejný záujem, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, na obchodné záujmy fyzických a právnických osôb, na účel kontrol, na vyšetrovania a na audity. Postup overovania účinkov poskytnutia informácií zahŕňa aj osobitné posúdenie účinkov akéhokoľvek poskytnutia obsahu a podrobností plánov riešenia krízových situácií uvedených v článkoch 8 a 9, výsledok akéhokoľvek posúdenia uskutočneného podľa článku 10 alebo programu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18.

6. Tento článok nebráni Jednotnej rade, Rade, Komisii, ECB, vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo príslušným vnútroštátnym orgánom vrátane ich zamestnancov a expertov, aby si vymieňali informácie medzi sebou a s príslušnými ministerstvami, centrálnymi bankami, systémami ochrany vkladov, systémami náhrad pre investorov, orgánmi zodpovednými za bežné konkurzné konania, orgánmi pre riešenie krízových situácií a príslušnými orgánmi nezúčastnených členských štátov, orgánom EBA alebo, s výhradou článku 33, s orgánmi z tretích krajín, ktoré vykonávajú rovnocenné funkcie ako orgány pre riešenie krízových situácií, alebo za splnenia prísnych požiadaviek zachovania služobného tajomstva s potenciálnym kupujúcim na účely plánovania alebo vykonania opatrenia na riešenie krízových situácií.

Článok 89

Ochrana údajov

Týmto nariadením nie sú dotknuté povinnosti členských štátov pri spracúvaní osobných údajov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ([1]) alebo povinností Jednotnej rady, Rady a Komisie týkajúce sa spracovania osobných údajov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]) pri plnení ich povinností.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článok 90

Prístup k dokumentom

1. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([1]) sa uplatňuje na dokumenty, ktoré má v držbe Jednotná rada.

2. Jednotná rada do šiestich mesiacov od svojho prvého zasadnutia prijme praktické opatrenia na účely uplatňovania nariadenia (ES) č. 1049/2001.

3. Rozhodnutia, ktoré prijala Jednotná rada podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 1049/2001, môžu byť predmetom sťažnosti európskemu ombudsmanovi alebo konania na Súdnom dvore na základe prípadného podania opravného prostriedku na odvolacom výbore uvedenom v článku 85 tohto nariadenia, a to podľa podmienok stanovených v článkoch 228 a 263 ZFEÚ.

4. Osoby, ktoré podliehajú rozhodovaniu Jednotnej rady, majú nárok na prístup k spisu Jednotnej rady za predpokladu ochrany oprávneného záujmu iných osôb na ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné prípravné dokumenty Jednotnej rady.

Článok 91

Bezpečnostné predpisy v oblasti ochrany utajovaných skutočností a citlivých neutajovaných skutočností

Jednotná rada uplatňuje bezpečnostné zásady zahrnuté v bezpečnostných predpisoch Komisie na ochranu utajovaných skutočností Európskej únie a citlivých neutajovaných skutočností v zmysle prílohy k rozhodnutiu Komisie 2001/844/ES, ESUO, Euratom ([2]). Uplatňovanie bezpečnostných zásad sa vzťahuje okrem iného na ustanovenia týkajúce sa výmeny, spracúvania a uchovávania takýchto informácií.

Článok 92

Dvor audítorov

1. Dvor audítorov vypracuje za každé 12-mesačné obdobie začínajúce 1. apríla každého roku osobitnú správu.

2. V každej správe sa preskúma, či:

a) sa dostatočne zohľadnila hospodárnosť, účinnosť a efektívnosť, s akými sa nakladalo s fondom, najmä potreba minimalizovať použitie fondu;

b) bolo hodnotenie fondu efektívne a dôkladné.

3. Každá správa podľa odseku 1 sa vypracuje do šiestich mesiacov od konca obdobia, na ktoré sa správa vzťahuje.

4. Po posúdení účtovnej závierky pripravenej Jednotnou radou podľa článku 63 predloží Dvor audítorov správu o svojich zisteniach do 1. decembra po každom rozpočtovom roku. Dvor audítorov podá najmä správu o akýchkoľvek podmienených záväzkoch (či už Jednotnej rady, Rady, Komisie alebo iných) vyplývajúcich z toho, ako Jednotná rada, Rada a Komisia plnili svoje úlohy podľa tohto nariadenia.

5. Európsky parlament a Rada môžu požiadať, aby Dvor audítorov preskúmal akékoľvek ďalšie náležité otázky patriace do ich pôsobnosti stanovenej v článku 287 ods. 4 ZFEÚ.

6. Správy uvedené v odsekoch 1 a 4 sa zasielajú Jednotnej rade, Európskemu parlamentu, Rade a Komisii a bezodkladne sa zverejňujú.

7. Komisia poskytne do dvoch mesiacov odo dňa, keď boli jednotlivé správy podľa odseku 1 zverejnené, podrobnú písomnú odpoveď, ktorá sa zverejní.

Jednotná rada, Rada a Komisia poskytnú jednotlivo do dvoch mesiacov odo dňa, keď boli jednotlivé správy podľa odseku 4 zverejnené, podrobnú písomnú odpoveď, ktorá sa zverejní.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43).

([2]) Rozhodnutie Komisie z 29. novembra 2001, ktorým sa mení a dopĺňa jej rokovací poriadok (Ú. v. ES L 317, 3.12.2001, s. 1).

8. Dvor audítorov má právomoc získať od Jednotnej rady, Rady a Komisie akékoľvek informácie, ktoré sú relevantné z hľadiska plnenia úloh, ktoré mu boli zverené týmto článkom. Jednotná rada, Rada a Komisia poskytnú akékoľvek informácie, o ktoré bolo požiadané v lehotách, ktoré môže Dvor audítorov určiť.

ČASŤ IV

VYKONÁVACIE PRÁVOMOCI A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 93

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 19 ods. 8, článku 65 ods. 5, článku 69 ods. 5, článku 71 ods. 3 a článku 75 ods. 4 sa udeľuje na dobu neurčitú od relevantných dátumov uvedených v článku 99.

3. Komisia zabezpečuje jednotnosť medzi delegovanými aktmi prijatými v súlade s týmto nariadeným a delegovanými aktmi prijatými v súlade so smernicou 2014/59/EÚ.

4. Delegovanie právomoci uvedené v článku 19 ods. 8, článku 65 ods. 5, článku 69 ods. 5, článku 71 ods. 3 a článku 75 ods. 4 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 19 ods. 8, článku 65 ods. 5, článku 69 ods. 5, článku 71 ods. 3 a článku 75 ods. 4 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.

7. Komisia neprijme delegované akty, ak lehota na preskúmanie Európskym parlamentom sa skrátila prostredníctvom prestávky na menej ako päť mesiacov vrátane akéhokoľvek predĺženia.

Článok 94

Preskúmanie

1. Komisia do 31. decembra 2018 a potom každé tri roky uverejní správu o uplatňovaní tohto nariadenia s osobitným dôrazom na monitorovanie prípadného vplyvu na bezproblémové fungovanie vnútorného trhu. V uvedenej správe sa hodnotí:

a) fungovanie SRM, jeho nákladová efektívnosť, ako aj vplyv jeho činností v oblasti riešenia krízových situácií na záujmy Únie ako celku a na celistvosť a integritu vnútorného trhu s finančnými službami vrátane ich prípadného vplyvu na štruktúry vnútroštátnych bankových systémov v rámci Únie v porovnaní s inými bankovými systémami a účinnosť spolupráce a mechanizmov výmeny informácií v rámci SRM, medzi SRM a JMD a medzi SRM, vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií, príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií nezúčastnených členských štátov, a posúdi a v nej najmä:

   i) či je potrebné, aby funkcie pridelené týmto nariadením Jednotnej rade, Rade a Komisii vykonávala výlučne nezávislá inštitúcia Únie, a ak áno, či sú potrebné akékoľvek zmeny príslušných ustanovení, a to i na úrovni primárneho práva;

   ii) či je spolupráca medzi SRM, JMD, ESRB, orgánom EBA, orgánom ESMA, orgánom EIOPA a ostatnými orgánmi tvoriacimi ESFS primeraná;

iii) či investičné portfólio vytvorené v súlade s článkom 75 tvoria kvalitné a diverzifikované aktíva;

iv) či sa prerušilo prepojenie medzi štátnym dlhom a bankovým rizikom;

v) či sú postupy riadenia vrátane rozdelenia úloh v rámci Jednotnej rady a zloženia pri postupoch hlasovania na výkonnom i na plenárnom zasadnutí Jednotnej rady a jej vzťahov s Komisiou a Radou primerané;

vi) či je referenčný bod na stanovenie cieľovej úrovne pre fond primeraný, a najmä či sú kryté vklady alebo celkové záväzky vhodnejším základom a či by sa mala stanoviť minimálna absolútna výška fondu, aby sa zabránilo kolísaniu prílevu finančných prostriedkov do fondu a aby sa zabezpečila priebežná stabilita a primeranosť financovania fondu;

vii) či je potrebné upraviť cieľovú úroveň stanovenú pre fond a úroveň príspevkov, aby sa zabezpečili rovnaké podmienky v rámci Únie;

b) účinnosť opatrení v oblasti nezávislosti a zodpovednosti;

c) vzájomný vzťah medzi Jednotnou radou a orgánom EBA;

d) vzájomný vzťah medzi Jednotnou radou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch a účinky SRM na uvedené členské štáty a vzájomný vzťah medzi Jednotnou radou a relevantnými orgánmi tretích krajín vymedzených v článku 2 ods. 1 bode 90 smernice 2014/59/EÚ;

e) či je potrebné prijať kroky, aby sa zharmonizovali konkurzné konania pre inštitúcie, ktoré zlyhali.

2. Správa sa predloží Európskemu parlamentu a Rade. Komisia v prípade potreby predloží sprievodné návrhy.

3. Pri preskúmaní smernice 2014/59/EÚ sa Komisia tiež vyzve, aby podľa potreby preskúmala toto nariadenie.

Článok 95

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1093/2010

Nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 sa mení takto:

1. V článku 4 sa bod 2 nahrádza takto:

„2. ‚príslušné orgány' znamenajú:

i) príslušné orgány vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vrátane Európskej centrálnej banky v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa úloh, ktorými bola poverená podľa nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, v smernici 2007/64/ES a uvedené v smernici 2009/110/ES;

ii) v súvislosti so smernicami 2002/65/ES a 2005/60/ES orgány príslušné zabezpečovať dodržiavanie požiadaviek uvedených smerníc zo strany úverových a finančných inštitúcií;

iii) v súvislosti so systémami ochrany vkladov subjekty, ktoré spravujú systémy ochrany vkladov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ (*), alebo v prípade, ak prevádzku systému ochrany vkladov spravuje súkromná spoločnosť, orgán verejnej moci, ktorý vykonáva dohľad nad týmito systémami podľa uvedenej smernice; a

iv) v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ (**) a s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 (***), orgány pre riešenie krízových situácií vymedzené v článku 3 smernice 2014/59/EÚ, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií zriadená nariadením (EÚ) č. 806/2014 a Rada a Komisia pri vykonávaní opatrení podľa článku 18 nariadenia (EÚ) č. 806/2014, s výnimkou prípadov, keď vykonávajú diskrečné právomoci alebo prijímajú politické rozhodnutia.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

(***) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1)."

2. V článku 25 sa vkladá tento odsek:

„1a. Orgán pre bankovníctvo môže organizovať a vykonávať vzájomné hodnotenia výmeny informácií a spoločných aktivít Jednotnej rady uvedených v nariadení (EÚ) č. 806/2014 a vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií v členských štátoch nezúčastnených na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií pri riešení krízových situácií cezhraničných skupín v záujme posilnenia účinnosti a konzistentnosti výsledkov. Orgán pre bankovníctvo na tieto účely vypracuje metódy, aby umožnil objektívne posúdenie a porovnanie.“

3. V článku 40 ods. 6 sa dopĺňa tento pododsek:

„Na účely konania v rámci rozsahu pôsobnosti smernice 2014/59/EÚ sa predseda Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zúčastňuje na činnostiach rady orgánov dohľadu ako pozorovateľ.“

Článok 96

Nahradenie vnútroštátnych mechanizmov financovania riešenia krízových situácií

Od dátumu začatia uplatňovania uvedeného v článku 99 ods. 2 a 6 tohto nariadenia sa fond považuje za mechanizmus financovania riešenia krízových situácií zúčastnených členských štátov podľa článkov 99 až 109 smernice 2014/59/EÚ.

Článok 97

Dohoda o sídle a podmienky fungovania

1. Potrebné ustanovenia o poskytnutí sídla Jednotnej rady v členskom štáte, v ktorom sa nachádza jej sídlo, a o zariadeniach, ktoré tento členský štát dá k dispozícii, ako aj osobitné pravidlá, ktoré sa v tomto členskom štáte vzťahujú na predsedu, členov Jednotnej rady na jej plenárnom zasadnutí, zamestnancov Jednotnej rady a členov ich rodín, sa vymedzia v dohode o sídle medzi Jednotnou radou a týmto členským štátom, ktorá sa uzavrie po udelení súhlasu Jednotnou radou na jej plenárnom zasadnutí a najneskôr 20. augusta 2016.

2. Na účely riadneho fungovania Jednotnej rady členský štát, v ktorom sa nachádza jej sídlo, zabezpečí najlepšie možné podmienky vrátane ponuky viacjazyčného a európsky orientovaného vzdelávania a primeraných dopravných spojení.

Článok 98

Začiatok činnosti Jednotnej rady

1. Jednotná rada sa stane plne funkčnou do 1. januára 2015.

2. Komisia zodpovedá za zriadenie a počiatočné fungovanie Jednotnej rady, až kým nenadobudne Jednotná rada operačnú kapacitu na plnenie svojho rozpočtu. Na tento účel:

a) dovtedy, kým predseda nezačne vykonávať svoju funkciu po vymenovaní Radou v súlade s článkom 56, môže Komisia určiť úradníka Komisie, ktorý vo funkcii dočasného predsedu vykonáva úlohy pridelené predsedovi;

b) odchylne od článku 50 ods. 1 písm. l) až do prijatia rozhodnutia uvedeného v článku 50 ods. 3 dočasný predseda vykonáva právomoci menovacieho orgánu;

c) Komisia môže Jednotnej rade ponúknuť pomoc, a to najmä dočasným vysielaním úradníkov Komisie, ktorí vykonávajú činnosti agentúry pod vedením dočasného predsedu alebo predsedu.

3. Dočasný predseda môže povoľovať všetky platby kryté rozpočtovými prostriedkami uvedenými v rozpočte Jednotnej rady a uzatvárať zmluvy vrátane zamestnaneckých zmlúv.

Článok 99

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. S výnimkou odchýlok uvedených v odsekoch 3 až 5 je toto nariadenie uplatniteľné od 1. januára 2016.

3. Odchylne od odseku 2 tohto článku sa ustanovenia týkajúce právomoci Jednotnej rady zbierať informácie a spolupracovať s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci vypracúvania plánu riešenia krízových situácií podľa článkov 8 a 9 a všetky ostatné súvisiace ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2015.

4. Odchylne od odseku 2 tohto článku sa články 1 až 4, 6, 30, 42 až 48, 49, článok 50 ods. 1 písm. a), b), g) až p), článok 50 ods. 3, článok 51, článok 52 ods. 1 a 4, článok 53 ods. 1 a 2, články 56 až 59, 61 až 66, 80 až 84, 87 až 95 a 97 a 98 uplatňujú od 19. augusta 2014.

5. Odchylne od odseku 2 tohto článku sa článok 69 ods. 5, článok 70 ods. 6 a 7 a článok 71 ods. 3, ktoré splnomocňujú Radu prijímať vykonávacie akty a Komisiu prijímať delegované akty, uplatňujú od 1. novembra 2014.

6. Jednotná rada od 1. januára 2015 schvaľuje na svojom plenárnom zasadnutí mesačnú správu o tom, či boli splnené podmienky na prevod príspevkov do fondu, a predkladá ju Európskemu parlamentu, Rade a Komisii.

Ak sa od 1. decembra 2015 v týchto správach ukáže, že podmienky na prevod príspevkov do fondu splnené neboli, uplatňovanie ustanovení uvedených v odseku 2 sa zakaždým odloží o jeden mesiac. Jednotná rada vždy na konci uvedeného mesiaca predloží ďalšiu správu.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 15. júla 2014

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*
M. SCHULZ	S. GOZI

KORIGENDÁ

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

(Úradný vestník Európskej únie L 182 z 29. júna 2013)

Na strane 8, článok 1 bod 21:

namiesto: „21. Prílohy III, IV, VI, VII a VIII k nariadeniu (ES) č. 562/2006 sa menia v súlade s prílohou I k tomuto nariadeniu.“

má byť: „21. Prílohy III až VIII k nariadeniu (ES) č. 562/2006 sa menia v súlade s prílohou I k tomuto nariadeniu.“

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 374/2014 zo 16 apríl 2014 o znížení alebo odstránení ciel na tovar s pôvodom na Ukrajine

(Úradný vestník Európskej únie L 118 z 22. apríla 2014)

Na titulnej strane v obsahu a na strane 1 má názov znieť takto:

„Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 374/2014 zo 16. apríla 2014 o znížení alebo odstránení ciel na tovar s pôvodom na Ukrajine“.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK